

Arany-, Gyémánt-, Vas-, Rubin- és Platinadiplomások

Építésmérnöki Kar

2020

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem

**Arany-, Gyémánt-,
Vas-, Rubin- és
Platinadiplomások
2020
Építészmérnöki Kar**

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem

*Készült a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Központi Tanulmányi
Hivatalának Oklevél Csoportja gondozásában 160 példányban.*

*A kitüntetettek életútját csak fő vonalakban ismertettük. Ehhez azokat az adatokat
használtuk fel, amelyek a karokhoz benyújtott kérelmekben szerepeltek.*

A kéziratot zártuk: 2020. október 21-én

Összeállította: Földszin Rhea

Kiadványtervező: Rumi Tamás

Tördelő: Máthé Dóra

ISSN 2063-3459

Tartalomjegyzék

Építésmérnöki Kar – 7

A Hazai Korszerű Építésmérnök Képzésért Alapítvány – 129

Pro Progressio Alapítvány – 131

Tisztelt Kitüntetett Kollégáim!

Évtizedek óta kedves hagyomány egyetemünkön a jubileumi díszoklevelek adományozása egykori hallgatóinknak. Az arany-, gyémánt-, vas-, rubin- és platinaoklevelek mellett egy, az olvasó kezében lévő kötethez hasonló kis könyvet is átnyújtunk volt hallgatóinknak.

A 2020. évben is szívesen követjük ezt a hagyományt, és az egykori hallgatók által beadott szakmai életrajzok feldolgozásával összeállítottuk a karunkon 50, 60, 65, 70 illetve 75 évvel ezelőtt építészmérnöki oklevelet szerzett hallgatók életútját, munkásságát bemutatni hivatott kiadványt. A kötetet hivatásuk szolgálatában eltöltött sokéves, eredményes munkájuk, életművük elismeréseként kívánjuk Önöknek átnyújtani. Lapjain keresztül jubileumi diplomázóink visszapillanthatnak a múltba, „találkozhatnak” régi évfolyamtársaikkal, és segítségével előkerülhetnek a közös emlékek is.

Az Építészmérnöki Kar Tanácsa 2020-ben 2 rubin-, 7 vas-, 26 gyémánt- és 81 aranyoklevél adományozásáról döntött.

Az a tény, hogy a 2020. évben 116 egykori hallgatónk nyújtotta be szakmai életrajzát és kérte jubileumi díszoklevél adományozását, önmagában azt jelzi, hogy mindannyiuk szívében máig helye van a Műegyetemnek, az Építészmérnöki Karnak. Örömmel emlékeznek vissza a régi falak között eltöltött egyetemi évekre, egykori évfolyamtársaikra, oktatóikra. A Műegyetemhez való kötődésüket bizonyítja az is, hogy a szakmai életrajzok olvasása közben nem egy esetben találoztunk olyan sorokkal, amelyekben egyetemi emlékek kerültek elő, hála és köszönet sejlett egykori oktatóik felé, akik segítették pályafutásuk elindítását, szakmai ismeretekkel, szellemi és emberi értékekkel gazdagították Önöket.

A jogelőd József Nádor Műegyetemen 1871-ben kezdődött meg az építészképzés az Építészeti és Mérnöki Osztályon. A Kar neve, szervezete a 149 év alatt többször változott, de a cél ugyanaz maradt, ötvözni a magas szintű elméleti megalapozottságot és a gyakorlati ismeretek oktatását, megőrizni szakmánk, hivatásunk egyszerre művészeti és műszaki jellegét. Képzésünk hagyományos erőssége e két terület egyensúlya: a műszaki, mérnöki tudományok elsajátítása mellett a művészi alkotóképesség fejlesztése.

Visszatekintve az elmúlt 50-75 évre számtalan alkotás őrzi jubileumi diplomázóink keze nyomát. Új tereink, épületeink létrehozása, illetve a meglévők – köztük a műemlékek – felújítása és fenntartása; a beruházói tevékenységben, az igazgatásban, az oktatásban és oly széles szakmánk más területén végzett munkájuk mind sikeres, eredményes munkásságuk, hivatásszeretetük bizonyítékai, amire büszkék vagyunk.

Tisztelt Kitüntetettek!

Őszintén reméljük, hogy jelenlegi és jövőbeli hallgatóink is az Önök nyomdokait fogják követni, és munkásságukkal, tevékenységükkel hasonlóképpen öregbítik egyetemünk, karunk hírnevét, ahogy ezt Önök is tették és teszik.

Ezzel a kötettel szeretnénk emléket hagyni alkotó tevékenységükről a jövő nemzedékeknek, és megköszönni, hogy hűek maradtak a Műegyetemhez és annak Építésztechnológiai Karához.

Az Építésztechnológiai Kar Tanácsa nevében tisztelettel köszöntöm Önöket!

Budapest, 2020. október

Alföldi György DLA
dékán

Építésztechnológiai Kar

2020-ban jubilálók betűrendben

Építészmérnöki Kar

Rubindiploma		27	Deák Henrik
		28	Dénes István
12	Botos Barna	29	Domonkos Jenő
13	Hajós György	30	Grőb Péter
		31	Gungl Antal
		32	Hübner Tibor
Vasdiploma		33	Jakab István
		34	Kalmárné Bihari Magdolna
14	Csala János	35	Kondász Ferenc
15	Fóti Ede	36	Lukátsy Éva
16	Földi István		(Szűcs Károlyné)
17	Káldor Katalin	37	dr. Meggyesi Tamás
	(Darvas Tiborné)	38	Schilling Erzsébet
18	dr. habil. Kuba Gellért		(Tóth Dezsőné)
19	Lendvai Ferenc	39	Schulteis Imre
20	Pretsch Mária	40	Stahl Károly
		41	Székely József
		42	Szilágyi Éva
Gyémántdiploma			(Pazár Miklósne)
		43	Szlabony Lajos
21	Bánszky Balázs	44	dr. Szögi Ferenc
22	Boór Zoltán	45	Tasi János
23	Botka Miklós	46	Török Ferenc DLA
24	Bódis Margit (volt Takács Jánosné)		
25	Czuppon Éva		
26	Daróczi Dezső		

Aranydiploma

47 Alpár Erzsébet
48 Arató András István
49 Balog Gábor
50 Bálint Ágnes
51 Beleznai László
52 Bodor Katalin
53 Borók Katalin
(Sávoltné)
54 Börcsök László
55 Buda Rózsa
56 Dobó János DLA
57 Ecseri Edit
(Tölgyes Tamásné)
58 Falk Judit
(Csongrádiné)
59 dr. Fazakas Zsolt
60 Fehér Sándor
61 dr. Fejérdy Tamás DLA
62 dr. Fekete Lajos
63 Ferencchalmy Katalin
64 dr. Fiala István
65 Galla Zsuzsa
(Vigh Ferenc Kálmánné)
66 Garai Ferenc
67 Gelencsér Piroska
68 Havas Anikó
(Zádor Istvánné)
69 Hársvölgyi Rozália Zsuzsanna
70 Heinz Péter
71 Herrer-y M. Caesar

72 Istenes Emilia
73 dr. Jagudits Pál
74 Karsai Károly
75 Kiss Beáta
(Zarándyné)
76 Kiss Gyula
77 Kiss István
78 Koncsag Kornél
79 Koppányi Imre
80 Korényi András
81 Kormos Gáspár
82 Kovács Imre László
83 Kovács Lajos
84 Kravár Ágnes
85 Kremnicsán Ilona
(Komjáthy Attiláné)
86 Lasetzky Frigyes
87 Lánkos Ferenc
88 Lévy Pál
89 Ludman Mária
90 Malatinszky Géza
91 Martsekényi Tamás
92 Máthé Klára
93 Mészáros Endre
94 Mikó János
95 Muszély Mária
(Rotarides Mihályné)
96 Nagy Sarolta
(Trummer Imréné)
97 Nyáry Pál
98 Nyiri István
99 Pataky Emőke

100 Pelikán Imre
101 Péter Annamária
102 Ring István
103 Risányi Erzsébet
104 Sarkady Ilona Mária
(Demény Tamásné)
105 Sággy Mária
(Lombainé)
106 Sebő Ferenc
107 dr. Somogyi Botond
108 Sövényházy Ágost
109 dr. Strebek Tibor
110 Szakács Julianna
(Sára Lászlóné)
111 Szegedi Gyöngyike
112 Szentpétery Elemér
113 dr. Széll Mária Magdolna
(Svédné)
114 Szőcsik András

115 Takáts Boglárka
(Hercsik Györgyné)
116 Tígyi Zsuzsanna
(Taletovicsné)
117 Tóth Anna Ildikó
(Pelikán Imréné)
118 Tóth Tibor
119 Ultmann Jenő
120 Vágvölgyi Anna
121 Várhidi Éva
122 Verbőczy Andrea
123 Vértés Péter
124 Vigh Ilona
(Ilona Czinkota)
125 Voith Mária
126 Zilahi Júlia
(Vörös Ferencné)
127 Zlamál Ilona

Botos Barna

*1926-ban született Debrecenben.
Építészmérnöki oklevelének száma: 997*

2015-ben vasoklevelet kapott.

Diplomamunkájával diplomadíjat nyert. Bár az ÁÉTI tervezőtanszéki javaslatra szerződtette, miniszteri rendelet kivitelezőként az Egri Építőipari Vállalathoz helyezte (Mezőkövesd 1500 vagonos gabonátárház, Lillafüred laktanyák és az Országos Légvédelmi Parancsnokság földalatti bázis, a 63. sz. Építőipari Tröszt diszpécsera a Balassagyarmati, Gyöngyösi, Egri Építőipari Vállalatoknál). A trösztök megszűntével a Heves Megyei Tervező Vállalatnál vezető tervező és csoportvezető lett (középületek: irodaépületek, belsőépítészet, bíróság, megyeháza, műemlék-felújítás, levéltár, rendőrkapitányságok, szállodák; lakóépületek: lakótelep rendezési terv és társasházak, lakó- és üzletház; mezőgazdasági épületek: borkombinát, mezőgazdasági üzemek, tsz központok; ipari és kereskedelmi épületek: iroda és raktáracsarnok, gépszerelőcsarnok, ruhagyár, betonüzem; műemlékek: barokk lakóház felújítása, népi műemlékházak, palotaszálló korszerűsítése és belső építészet; kulturális épületek: kollégium korszerűsítése, kultúrház, klubkönyvtár, gimnázium és sportcsarnok, általános iskolák és óvodák). Hivatali munkája mellett magántervezőként több száz lakóépületet tervezett. Két lánya építészmérnök, egyik unokája építésként diplomázik. 1995-ben euromérnöki diplomát szerzett Párizsban.

Kitüntetései: Építőipar Kiváló Dolgozója, öt Vállalat Kiváló Dolgozója, négy Vállalati Nívódíj, az Építéstudományi Egyesület Érdemérme, Egriek a városért arany plakett, a Haza Szolgálatáért Arany Érdemérem (Rendőrfőkapitányság tervezéséért).

Az Egyetem Szenátusa **rubindiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hajós György

címzetes főiskolai tanár

*1928-ban született Budapesten.
Építészmérnöki oklevelének száma: 842*

2015-ben vasoklevelet kapott.

A 44. sz. és 45. sz. Állami Építőipari Vállalatoknál kezdte pályafutását, főleg felújítási munkákban vett részt. 1964 és 1967 között a vállalat főmérnökeként tevékenykedett. 1967-től az Építésgazdasági és Szervezési Intézet tudományos főmunkatársa volt. Osztályvezetőként a hálós tervezésen alapuló építőipari szervezéssel foglalkozott. 1970 és 1981 között ellátta a Középülettervező Vállalat műszaki igazgatóhelyettesi tisztjét. Ebben az időszakban irányítása alatt számos középület épült, így többek között a Margitszigeti Termál Szálló, az OMFB székház. 1981-ben az Építőipari Beruházási Vállalat műszaki igazgatóhelyettesévé nevezték ki. Vezetésével valósult meg Tapolcán a bazaltgyapot hőszigetelő anyaggyár, a gázbetongyár Visontán és fejeződött be a Budapest Sportcsarnok. 1987-ben vonult nyugállományba. 1986-ban címzetes főiskolai tanár címet kapott. Tagja volt több tervpályázati zsűrinek, Szakmai publikációi számos folyóiratban jelentek meg. A Műszaki Könyvkiadó két önálló könyvét adta ki. Építéssel és építészekkel kapcsolatos szócikket írt az Akadémiai Nagylexikon eddig megjelent köteteiben. 1996-ban a Nemzeti Pantheon Alapítvány tanulmány pályázatán első díjat nyert. 2000 óta megjelent munkái: A Budapesti Roosevelt tér és épületei, A Szabadság tér épületei. Főszerkesztője és részben szerzője a Magyar kivitelező vállaltok című könyvnek. Az elmúlt években a Mérnök Újságban mintegy 40 építés és technikatörténeti cikket publikált. 2011-ben jelent meg az Építészek, mérnökök, építők, 2016-ban pedig Rerrick Béla építész és kertművész című könyvei.

Munkásságát számos kitüntetéssel ismerték el, így megkapta az Alpár Ignác-érmet, 1997-ben emlékérem kitüntetést kapott a Magyar Építőművészek Szövetségétől. Publikációs tevékenységét a Magyar Építőipar c. folyóirat szerkesztőbizottsága 1984-ben emléklappal ismerte el.

Az Egyetem Szenátusa **rubindiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Csala János

*1932-ben született Makón.
Építésmérnöki oklevelének száma: 267/1955*

2015-ben gyémántoklevelet kapott.

1954-től 1990-ig, nyugdíjazásáig Szegeden a DÉLÉP Építőipari Vállalatnál dolgozott különböző munkakörökben: gyakorló mérnök, építésvezető, fő-építésvezető, műszaki osztályvezető, majd főosztályvezető és végül igazgató. Nyugdíjazása után mint egyéni vállalkozó műszaki ellenőri, majd felelős műszaki vezetői feladatokat látott el. Az utóbbit érvényes regisztráció alapján ma is végzi. E tevékenység során több mint 60 létesítmény megvalósulásában működött közre (általános, lakó- és középületek, közöttük műemlék épületek is). Munkája során a szakma szeretete ösztönözte arra, hogy nyugdíjasként is tovább dolgozzék segítve a különböző építőipari létesítmények megvalósulását. Mindig törekszik a szakmai és a műemlékvédelmi követelmények és előírások betartására és betartatására felhasználva ehhez több mint 50 év tapasztalatát.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Fóti Ede

*1931-ben született Diósgyőrben.
Építésmérnöki oklevelének száma: 344/1955*

2015-ben gyémántoklevelet kapott.

1954-től 1956-ig a 34. sz. Állami Építőipari Vállalatnál, majd ennek jogutódjánál, a 31. sz. Állami Építőipari Vállalatnál dolgozott. Építésvezetője és fő-építésvezetője volt a Borsodi Acélműnek és a Berentei Erőmű, valamint a Borsodi Ércelőkészítő kiviteli munkáinak. 1957-től az Földművelésügyi Minisztérium (FM) Tervező és Kivitelező Vállalatnál mezőgazdasági, mezőgazdasági-termékfeldolgozó és élelmiszeripari üzemeket, valamint igazgatási, közösségi és lakóépületeket tervezett. Részt vett külföldi projekteken is (Mongóliában, Jemenben, Etiópiában, Algériában, Ausztriában és Nigériában végzett részben tervezési, részben kivitelezési munkákat). Négy alkalommal indult munkatársaival a Földművelésügyi Minisztérium komplex tervpályázatán, ahol minden alkalommal első helyezést értek el. 2008-tól 2019-ig tulajdonosként végzett szakmai munkát egy fővállalkozó kivitelező kft-nél, 2013-ban pedig a Nyugat-magyarországi Egyetemhez kapcsolódóan konzulensként működött közre egy doktóránduszi téma kiválasztásában. Jelenleg tanácsadással foglalkozik.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Földi István

*1930-ban született Budapesten.
Építésmérnöki oklevelének száma: 235/1955*

2015-ben gyémántoklevelet kapott.

Első munkahelye a 43. sz. Állami Építőipari Vállalat volt, ahol építésvezetőként dolgozott. 1954-ben a Falusi Lakásépítési Gazdasági Iroda műszaki osztályvezetője lett, a mezőgazdasági dolgozók részére 1957-ig mintegy 10.000 lakóépület kivitelezését szervezte az egész ország területén. 1957-ben a Fővárosi Tanács 4. sz. majd 3. sz. Építőipari Vállalatához került főmérnöki beosztásba. Később műszaki igazgatóhelyettes, majd igazgató volt 1991-ig, nyugdíjba vonulásáig. Kivitelezési tevékenységének területei: iskolák, egészségügyi és kereskedelmi jellegű épületek, lakóházak és lakóépületek építése és felújítása, ezen belül a siófoki Aranypart szállodasor és kiszolgáló egységeinek kivitelezése, valamint Budapesten a főútvonali sortatarozások. Munkája során elsőként alkalmazta a homlokzattisztítás és –mosás új technológiáját és a szórt hab technológiát. 1991-től tevékenyen részt vett a gipszkarton szárazépítési rendszerek magyarországi bevezetésében és széleskörű elterjesztésében. 1986-ban és 1989-ben Építészeti Nívódíjat kapott.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Káldor Katalin (Darvas Tiborné)

*1932-ben született Pápán.
Építésmérnöki oklevelének száma: 160/1954*

2014-ben gyémántoklevelet kapott.

Szakmai gyakorlatát az Általános Épülettervező Vállalatnál végezte közreműködve kisebb tervezési feladatokban. Ezt követően néhány évig a Budapesti Elektromos Művek Építési és Beruházási Osztályán tevékenykedett. Transzformátor-állomások, nagyteljesítményű alállomások és jóléti épületek tervezésében, kivitelezésében vett részt. Tovább lépve az Építésügyi és Városfejlesztési Minisztérium Építőipari Beruházási Vállalatánál helyezkedett el, ahol kezdetben csoportvezetőként, majd létesítményi főmérnök-helyettesként dolgozott. Munkái között szerepelt házgyári beruházások előkészítése és lebonyolítása, továbbá könnyűszerkezetes épületek, pl. a CHEMOLIMPEX székház megvalósítása. Közreműködött az első Sportcsarnok előkészítési munkáiban is, valamint több jóléti épület, óvoda beruházásában. Utolsó munkahelye az MTA Könyvtára volt, ahol az Arany János utcai épület előkészítési, tervezési és kivitelezési munkáiban vezető beruházó mérnökként dolgozott. 1988-ban vonult nyugállományba.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

dr. habil. Kuba Gellért

ny. egyetemi tanár

1926-ban született Újpesten.

Építésmérnöki oklevelének száma: 74/1953-54

2015-ben gyémántoklevelet kapott.

Másodéves építésmérnök hallgató korában demonstrátorként tanított ábrázoló geometriát, tartószerkezeteket, valamint ipari és mezőgazdasági épülettervezést. Diplomáját megszerezve kinevezték tanársegédnek az Ipari és Mezőgazdasági Épülettervezési Tanszékre. Tervezési pályázatokon 18 első díjat nyert, megépült lakóházaival hatszor nyerte el az „Év háza” első díját. Az oktatás mellett mindvégig tervező gyakorlatot is folytatott. Munka tanulmányúton vett részt Londonban. Pályázat alapján hívták meg Szudánba a Khartoumi Egyetemre, ahol építészeti tanított, a végzett kutatási eredményei alapján pedig elkészítette doktori disszertációját, amelyben a száraz trópusi építészettel foglalkozott, és amelyet Londonban védett meg. 1970-ben PhD fokozatot szerzett. Hazatérése után a korábbi tanszékén folytatta oktatói tevékenységét. Részt vett az angol nyelvű képzésben, az orvosi biológiai mérnökképzésben és a Mérnöktovábbképző Intézet munkájában. Elsősorban a napsugárzás, az építészeti üveg és az épületbiológia, valamint a megújuló energiák építészeti hasznosítása területén végzett kutató munkát. E témakörökből dolgozta ki a Benapozás tervezése, a Bioszolár, illetve az Ökológus építészeti című tárgyakat, amelyeknek előadója is volt. 40 tanulmányt és 30 cikket publikált. Négy könyvnek volt a társszerzője és három jegyzetet írt. Számos hazai és nemzetközi szimpóziumon adott elő. Több száz épület valósult meg tervei szerint. 1994-ben nevezték ki egyetemi tanárnak. 1996-ban vonult nyugállományba, azonban még évekig részt vett az oktatásban. Jelenleg is tart időnként előadásokat rendezvényeken.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Lendvai Ferenc

1932-ben született Budapesten.

Építésmérnöki oklevelének száma: 367/1955

2015-ben gyémántoklevelet kapott.

1955 és 1992 között folyamatosan a Könnyűipari Tervező Vállalatnál (KIPTERV) dolgozott különböző beosztásokban. Volt beosztott tervező, önálló építésztervező, tervezési csoportvezető, osztályvezető, létesítmény főmérnök, vezető tervező. 1992-től, nyugállományba vonulásától magántervezésekkel, szaktanácsadással, építési konzultációkkal foglalkozik. Főbb tervezési munkái felölelik a könnyűipar szinte minden ágazatát fejlesztési, építési engedélyezési és kiviteli terv szinten. Jelentős tervezési munkái közül megemlítenéd a Budapesti Harisnyagyár kikészítő üzeme, a Szombathelyi Pamutipar új szövő üzeme, a Pécsi Bőrgyár fejlesztési terve, a Graboplast Műbőrgyár irodaépülete és az orvosi rendelő, a Dunaújvárosi Papírgyár szalma-cell-üzemének rekonstrukciója, a Csepeli Papírgyár, a Szolnoki Papírgyár, a Szatmár Bútorgyár telepítési terve, a Szolnoki Bútorgyár, a Zalaegerszegi, a Pécsi Nyomda, a Szikra Lapnyomda. Ez utóbbiért 1981-ben Építészeti Nívódíjat kapott. Tagja a Budapesti Építész Kamarának.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pretsch Mária

*1931-ben született Budapesten.
Építésmérnöki oklevelének száma: 365/1955*

2015-ben gyémántoklevelet kapott.

A diploma előtt a MÁV Tervező Irodában dolgozott. 1956-ban a kötelezően kijelölt Budapest II. kerületi Tanács Műszaki Osztályán kezdett dolgozni, ahol előadó, majd az építészcsoporthoz vezetője volt 1970-ig. Nagyobb munka volt a Víziváros rekonstrukciójának elindítása, foghíjak beépítése. Ekkor épült a Budapest (kör)szálló, az MTA Fizikai és Kémiai Kutatóintézetei, az Ifjúsági szálló, a Ganz Gyár igazgatósági épülete és lakóházai, a Pasaréti úti iskola, a Csatárka úti Gyermekotthon, a Szinkron Vállalat, a Filmarchívum, belügyminisztériumi lakóépületek, a Magyar Rádió és Tv óvodája. 1970-ben megpályázta az Országos Ideg- és Elmegyógyintézet műszaki osztályvezetői állását, ahol nyugdíjazásáig, 1990-ig dolgozott. Elvégezte az álláshoz szükséges kétéves továbbképzést. Az új munkakör nagyon változatos és sokoldalú volt. Az intézetnek saját kőműves, festő, asztalos, gáz-, víz-fűtés- és villanyszerelő, műszerész, üveges, szabó és autószerelő-részlege volt. Feladata volt az intézet és kiszolgáló helyiségeinek működését, energiaellátását, a műszerek folyamatos karbantartását biztosítani. Saját tervezéssel és kivitelezéssel készült el az új mosoda, kazánház-felújítás, prospektúra, központi kezelő, gyermekosztály, óvoda, új laborok, központi sterilizáló, nővérszállás, betegfoglalkoztató, új autószerelő-műhely, műszaki raktárépület. Külső tervezővel és kivitelezővel, de osztályuk ellenőrzésével készült a műemléki főépület két szárnyának teljes rekonstrukciója, új röntgenosztály, valamint az 1949 óta központi gyógyszerraktárnak használt kápolna helyreállítása az eredeti Róth Miksa által készült ablakok visszahelyezésével.

A tanácsnál Kiváló Dolgozó kitüntetést, majd törzsgárda érmet kapott. Az Egészségügyi Minisztériumtól dicséretet, kiváló dolgozói érmet, 25 éves jutalmat, majd 40 éves jubileumi miniszteri elismerést vehetett át.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bánszky Balázs

*1937-ben született Budapesten.
Építésmérnöki oklevelének száma: 1778/1960*

2010-ben aranyoklevelet kapott.

Diplomája megszerzése után 1962-ig tervezőként dolgozott az IPARTERV VIII. sz. irodáján. 1963-ig kivitelezéssel foglalkozott az ÁÉV-nél. 1963-tól 1970-ig a KGMTI Építész Osztályán, 1970-77-ig a Tipustervező Intézetben (TTI) dolgozott tervező, majd irányító tervező beosztásokban. Főként középületeket tervezett, illetve 1976-tól ellátta a TTI tűzvédelmi szaknácsadó és ellenőrző szolgálatát. 1977-től 1987-ig a MÁVTI Építész Osztályán csoportvezető irányító tervező volt. 1987 és 1992 között a NOVITECH Kisszövetkezetnél, illetve a Fit Kft-nél végzett kivitelezői, műszaki vezetői feladatokat. 1992-től 1998-ig, nyugdíjba vonulásáig a Világkiállítási Programirodán, majd az általa létrehozott Expo 96 Kft-nél dolgozott. Fiatal építészként több eredményes tervpályázati munkában vett részt. Ilyenek voltak a Miskolc Tiszai pályaudvar, a Budapest Kelenföldi pályaudvar és a szombathelyi Városháza. Kivitelezett tervezési munkái közül néhány jelentősebb: a KGM Beruházási Iroda (később az Árhivatal) székháza (Bp. Guszev utca (ma Sas utca)); a Borsodi Ércelőkészítő Mű (BÉM) épületeinek építészeti tervezése; többhajós üzemi csarnokok fejépülettel a székesfehérvári VIDEOTON, a Jászberényi Hűtőgépgyár, a budapesti Alumíniumárugyár, a csehországi Varnsdorfban a TOS szerszámgépgyár részére; a miskolci LKM Finomhengermű új bejárat iroda-öltöző épülete; könnyűszerkezetes típustervek öltöző–tornacsarnok több méretváltozatban az MTS megbízásából (tatai edzőtábor); Újpalota lakótelep „C-7” kereskedelmi és szolgáltató központja; a budapesti Nyugati pályaudvar műemléki főépület rekonstrukciójának koncepcióterve, engedélyezési és kiviteli tervezése; a MÁV vonalfelügyelőségi adminisztrációs, szociális és üzemi épületei Budapesten, Dombóváron, Sárbogárdon és Siófokon.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Boór Zoltán

*1937-ben született Budapesten.
Építészmérnöki oklevelének száma: 1768/1960*

2010-ben aranyoklevelet kapott.

Diplomája megszerzése után első munkahelye a SZÖVTERV volt, ahol gyakorló tervezőként dolgozott. Két év után önálló tervező kategóriába sorolva, majd újabb két év után műteremvezetőként végezte munkáját. A vállalat profiljába vágó kereskedelmi és vendéglátóipari épületeket tervezett. 1966-ban Hofer Miklós hívására a KÖZTI-be ment, hogy munkatársként részt vegyen a Nemzeti Színház terveinek elkészítésében. A színház sorsának alakulása ismert: a létesítmény sohasem jutott el a kiviteli tervig, így 1969-ig munkatársként irodaház-tervek elkészítésében vett részt. Francia nyelvtudása miatt 1969-ben a KÖZTI kiküldte az Algírban felállított irodájába dolgozni, ahol lakóépületek tervezését végezte. 1972-től 1989-ig két ízben tartós és sokszor időszakos kiküldöttként dolgozott az algériai irodán. Az első felében 15 db 640 fős középiskolát, két felsőfokú technikumot tervezett és részt vett a mások által tervezett nagy volumenű munkák helyszíni művezetésében. Az említett időszakban az itthon tartózkodások idején export munkákon is dolgozott. Ennek a tevékenységnek az utolsó szakaszában a gyorsan fejlődő algériai megyeszékhelyekre lakótelepeket tervezett. Az algériai iroda utolsó éveiben ismét tartós kiküldöttként az export iroda vezetője volt. Az algériai lehetőség megszűnte miatt a KÖZTI kénytelen volt a kinti irodát bezárni. Hazatérve a vállalat export osztályának vezetője lett, de hogy tanult szakmájától se szakadjon el, és az akkor még kevésbé használt új technika, a CAD területén megszerzett ismereteit is használhassa, 1993-ban történt nyugdíjba vonulásáig munkatársként több középület számítógépes feldolgozását készítette el. Kilenc tervpályázaton vett részt.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Botka Miklós

*1934-ben született Hódmezővásárhelyen.
Építészmérnöki oklevelének száma: 1714/1960*

2010-ben aranyoklevelet kapott.

Diplomám megszerzése után 1960-tól 1973-ig Salgótarjában, a Nógrád Megyei Állami Építőipari Vállalatnál dolgoztam mint technikus, építésvezető, osztályvezető, főmérnök, végül műszaki igazgató. 1974-től 1982-ig Salgótarjában, a Nógrád Megyei Tanács Építési, Közlekedési, Vízügyi Osztályán tevékenykedtem osztályvezetőként. 1982-től 1991-ig a Nógrád Megyei Tanács Tervező Építő Vállalat igazgatójaként dolgoztam. 1991-től 1994-ig szintén Salgótarjában a Tanács Tervező Építő Vállalat megindult felszámolásának helyi megbízottja voltam. 1995-től 2010-ig Salgótarjában építési, fővállalkozási és kereskedelmi bt. ügyvezetőjeként, illetve a Nógrád Megyei Területfejlesztési Ügynökség Kht. pályázati referenseként dolgoztam. 1972-től 2002-ig folyamatosan a Salgótarjáni Építéstudományi Egyesület elnöke voltam. Egy 1990-ben alapított vegyes értelmiségi civil szervezet – időnként családos – rendezvényeit látogatom. Konkrét szakmai tevékenységet már nem folytatok, van időm olvasni, szívesen fejtek rejtvényeket. Figyelem szakmám és a világ történéseit és konstátálom, hogy „A történelem nem ismétli önmagát, de rímel.” A Mark Twain idézettel magam is egyetértek. Végül, de nem utolsó sorban együtt vagyok családommal, feleségemmel, akivel idén áprilisban leszünk 60 éve házasok. (Ez is Gyémánt!) Így hát nem is tudom, életem mely szakasza a legértékesebb?...

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bódis Margit (volt Takács Jánosné)

*1935-ben született Öskүн.
Építészmérnöki oklevelének száma: 1568/1959*

2010-ben aranyoklevelet kapott.

Diplomája megszerzése után Balatonfüzfőn a Nitrokémia Ipartelepeknél dolgozott tervezőként, majd irodavezetőként. Itteni munkája építési és statikusi feladatok voltak, főként ipari és szociális épületek. 1965-ben Szegedre költözve a Szegedi Tervező Vállalat dolgozója lett építésztervezői, majd vezető tervezői munkakörben. Első munkái a Szegedi József Attila Tudományegyetem (SZTE) részére készültek, például a Hermann Ottó kollégium vagy az egyetemi étterem-konyha. A szegedi panelgyártás beindulásával tervezői feladatai lettek a panelből készülő egyedi épületek: kollégiumok, munkásszálló, kórházi pavilon. Emellett több városrész beépítési tervét készítette el. Nyugdíjazása után rövid ideig magántervezőként dolgozott. Munkája során városi és egyéb kitüntetésekben részesült.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Czuppon Éva

*1935-ben született Kiscsőszön.
Építészmérnöki oklevelének száma: 1841/1960*

2010-ben aranyoklevelet kapott.

A diploma megszerzésétől 1971-ig az IPARTERV-nél dolgozott. 1971-72-ben az OTP lakásépítési programjára alakult szövetkezet tervező csoportját vezette. 1974-és 1984 között a BVTV-nél dolgozott, részt vett a lakótelepek ellátását biztosító szolgáltatóházak sorozatterveinek elkészítésében a 31-es ÁÉV szerkezeteinek felhasználásával. Magántervezésében több lakóház és nyaraló valósult meg. 1984-től 1990-ig a KOMBER Tervezési Osztályát vezette. A Budai Vár karbantartási munkáihoz szükséges tervezési munkákat irányította és tervezte. Tervei alapján megvalósult épületek: Kaposvári Csíky Gergely Színház rekonstrukciója, Görögkeleti Szerb Egyházművészeti Múzeum, Szentendre. A Színházat a MÉSZ, a múzeumot a Köznevelési Minisztérium Ybl Miklós-díjra javasolta. 1992-től 1994-ig a Vígszínház rekonstrukciójának műszaki revizori feladatait látta el. 1965 óta tagja a Magyar Építőművészek Szövetségének.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Daróczi Dezső

1937-ben született Öcsödön.

Építésmérnöki oklevelének száma: 1718/1960

2010-ben aranyoklevelet kapott.

1961-ben a Honvédelmi Minisztérium (HM) Elhelyezési és Beruházási Csoportfőnökség Beruházási Osztályára került mint hivatásos katona kivitelező főtisztí beosztásba. 1992-ig, nyugállományba helyezéséig egy munkahelyen teljesített szolgálatot. Kezdetben területi előadó, építész főtiszt főmérnöki beosztásban dolgozott. Területe volt Bács, Csongrád, Békés és Szolnok megyékben lévő honvédségi létesítmények építési feladatai tervezési és kivitelezési munkáinak irányítása (parancsnoki és szolgálati iroda, hírközpont stb.) és elhelyezési épületek (legénységi, konyha és étterem, kulturális létesítmény, csapatorvos rendelő stb.), technikai létesítmények (karbantartó és javító műhelyek, technikai eszközök tároló épületei, üzemanyag-töltő-állomás és üzemanyag-tárolók), raktárépületek. A feladatok között szerepelt új laktanya építése, repülőterek bővítése, kórházak fejlesztése, a helyőrségekben új lakások és lakótelepek építése. 1970-től elsősorban a honvédség építési-beruházási munkáinak előkészítésében vett részt kezdetben előadóként, 1980-tól csoportvezetői beosztásban. Az 1980-as években részt vett a „Laktanyák telepítési irányelvei” című szabályzat kidolgozásában. Öt alkalommal kapott Szolgálati Érdemérmet, négy alkalommal Haza Szolgálatért Érdemrend kitüntetést. 1992-ben történt nyugállományba helyezését követően az Építéstervező és Mérnöki Tanácsadó Iroda Kft-hez került, ahol a honvédségi beruházások területén megszerzett tapasztalatokat felhasználva segítette a honvédségi munkák tervezési feladatait. Elsősorban a laktanya-rekonstrukciók, repülőterek fejlesztéseinek és az új radarállomások előkészítő tervdokumentációinak (tanulmánytervek, beruházási programok) kidolgozásán dolgozott létesítményfelelősként. Az ÉPTI Kft-ben 2008-ig tevékenykedett. 1997-től tagja a Budapesti Építész Kamarának.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Deák Henrik

1935-ben született Hartán.

Építésmérnöki oklevelének száma: 1775/1960

2010-ben aranyoklevelet kapott.

Szélesvásznú filmszínház tervével diplomázott. A Dunai Szalmacellulóz Gyár és a Pécsi Hőerőmű kivitelezéseinél kezdett el dolgozni. 1964 és 1991 között az IPARTERV-ben folytatta a munkát, ahol a tervezést Mátrai Gottwald Gyula, Kossuth-díjas építész konstruktőrnél kezdte (építészeti, statikai és exporttervezés). Drezdában műemlék-felújításnál a kivitelezés műszaki vezetése volt a feladata. 1998-tól 2002-ig a CFE Hungary Kft-ben pályázatkészítéssel foglalkozott. Főbb szakmai jogosultságai: tartószerkezeti vezető tervező, építész vezető tervező, szakértő, felelős műszaki vezető. Tagja a Magyar Építőművészek Szövetségének, a Budapesti Építész, illetve Mérnöki Kamaráknak és az Építéstudományi Egyesületnek. Főbb munkái: acélszerkezeti darupályák, irodák, átjáró híd, VEIKI szerelőtorony, raktárak, házgyári kavicstárolók, ellenáramú hűtőtornyok, cementgyár tároló torony alépítmény, Paksi Atomerőmű acélszerkezetei, repülőtéri hangárkapu, Ajtó/Ablak- áruház, a Gresham-palota felújítása. Több pályázaton is részt vett (nigériai iskola, műtrágyatároló központ, Velence Bence-hegyi kilátó torony). A műszaki fejlesztésben az ipariminta-védelem területén közreműködött találmányok kidolgozásában (OPTIMAL BEAMS / EUROPA PATENT, SOFTWARE AND KNOW-HOW). A budapesti Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtér 1. Terminál tetőszerkezete Europa Nostra díjat nyert. Az utóbbi években az „alkotói szabadság” jegyében a nagy kihívású projekteknél fáradhatatlanul keresi a megvalósítható fejlesztési lehetőségeket. Ilyen pl. a római-parti mobilgát kialakítására vonatkozó innovatív javaslata. Tisztelettel adózik az Egyetem minden tanárának, akik inspirálták a pályára való sikeres felkészítésében.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dénes István

1932-ben született Orosházán.

Építésmérnöki oklevelének száma: 1677/1960

2010-ben aranyoklevelet kapott.

A diploma után a Csongrád Megyei Építőipari Vállalathoz került. A kivitelező mérnökök megszokott lépcsőit végigjárva építésvezető, főépítésvezető, osztályvezető, majd szakfőmérnök munkakörökben tevékenykedett. Építésvezetőként több szép, egyedi tervezésű épület kivitelezésében vett részt, mint például a Csongrád megyei mozi, a Csongrádi fürdő, a Mindszenti kultúrház, a kisteleki gimnázium és a legszebb, a hódmezővásárhelyi Mezőgazdasági Főiskola. Ezek mellett komolyabb ipari épület volt Csongrádon a helyszíni előregyártással készült Fémszerkezeti Gyár (szellőző művek), továbbá lakások, mezőgazdasági épületek a megyében. 1967-től Szegeden lakásépítő főüzemvezetői beosztásban 10 év alatt több mint 10 000 lakás építését irányította a hozzájuk tartozó iskola-, óvoda-, bölcsőde épületekkel. 1977-től a vállalat központjában szakmérnökként dolgozott. Nyugdíjasként a Csongrád Megyei ÁNTSZ-nél 12 évet töltött el.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Domonkos Jenő

1930-ban született Vétesdobozon.

Építésmérnöki oklevelének száma: 142661959

2016-ban aranyoklevelet kapott.

1949-ben a gimnáziumi érettségi után a Győri Magasépítő Vállalatnál állt munkába. Ezzel egy időben a Győri Tervező Irodában kapott munkát műszaki rajzolóként, valamint a Győri Építőipari Technikumba is felvételt nyert, ahol tanulmányait kitűnő eredménnyel végezte. 1953-ban a Középülettervező Vállalathoz helyezték át, és párhuzamosan elkezdte építésmérnöki egyetemi tanulmányait. 1959-ben, a diploma megszerzése után építész tervező, majd műteremvezetői beosztásban dolgozott tovább a vállalatnál. Az ott töltött idő alatt számos országos tervpályázaton vett részt, 38 alkalommal eredményesen, (tíz 1., hét 2., kettő 3. díj és 19 megvétel). Munkák, tervezett és megvalósult épületek: Danubius Hotel Turistaszálló Szentendrén (1960); Turistaszálló Visegrádon és Heine Medin Kórház Bp. II.ker. Frankel Leó utca (1961), Meteorológiai Obszervatórium Keszthelyen, Központi Meteorológiai Előrejelző Intézet Budapesten (Pestszentlőrinc) és Raqqa Kórház Szíriában (1963), Pince-borozó Egerben és Trinitárius utca Agria Taverna (1964), Kazincbarcikai Kórház és a Váci Kórház gazdasági épülete (1965). 1970 és 1972 között a TESCO alkalmazásában műszaki kooperáció keretében Algériában dolgozott: Ministère du Commerce (Kereskedelmi Minisztérium Algírban), óvodák, étterem és konyha, Orvostudományi Egyetem előadóterme, Beni Messous. 1973 és 1978 között a győri Petz Aladár 1200 ágyas, 24 műtős kórházat tervezte és művelte, sokáig ez volt Magyarország legnagyobb kórháza. 1990-ben vonult nyugdíjba, azóta magántervezői tevékenységet folytat. Díjak, kitüntetések: Nívódíj (1969., 1978., 1984.), Pro Architectura díj (1984.), Miniszteri Dicséret (1984.), Magyar Építőipar Emlékplakett (1984.), Munka Érdemrend Ezüst fokozata (1984.).

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Grób Péter

*1937-ben született Budapesten.
Építészmérnöki oklevelének száma: 1771/1960*

2010-ben aranyoklevelet kapott.

A diplomázás után pár nappal az egyetemen kifüggesztett álláslehetőségekből lehetett válogatni, én az akkori erzsébeti lakhelyemhez közelebbi csepeli állami nagyvállalathoz jelentkeztem. Itt a Csepeli Vasmű építkezéseire kerültem mint építésvezető-helyettes, később építésvezető, majd fő-építésvezetői poszton voltam, utoljára pedig osztályvezetői beosztásban tevékenykedtem. Ez a ciklus 25 évig tartott. Ezután a SZÖVTERV beruházási előadója lettem. Országsszerte, illetve a Kárpátalján is volt munkám a cég létesítményfelelőseként. A rendszerváltás előtti néhány év a Fővárosi Építőipari Vállalatnál speciális munkákat kivitelező (állami és pártvezetők lakásai, irodái, óvodája) építésvezetői posztján talált. Ezen esztendők múltán néhány átmeneti munka után a MOL százhalombattai Beruházási Osztályán dolgoztam létesítmény-felelősként és műszaki ellenőrként. Itt a posztomból eredően sokat utaztam az országban. Hazánk legkülönbözőbb helyein tevékenykedtem, illetve a battai „Makovecz templom” felépülését is én felügyeltem. Aktív éveimben nagyon sok családi házat és egyéb kisebb-nagyobb épületet terveztem, kiviteleztem. Három gyermekem lakhatási megoldását, tervezési, szakmai munkámmal volt szerencsém fizikai aktivitásommal is segíteni. Friss nyugdíjas koromban három évadon keresztül villamosipari szervizépületek építésvezetését végeztem egy magánvállalkozó segítségével. A mai időkben a szakmát már csak mint érdeklődő kísérem figyelemmel.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gungl Antal

*1934-ben született Mecseknádasdon.
Építészmérnöki oklevelének száma: 1666/1960*

2010-ben aranyoklevelet kapott.

Diplomája megszerzése után 1960-tól 1970-ig a Baranya Megyei Állami Építőipari Vállalatnál dolgozott különböző beosztásokban. 1967-ben hat hónapot töltött az NDK-ban tanulmányúton, ahol a paneles építési programmal foglalkozott. 1970-től az AGROBER-ben szakosztályvezetőként folytatta a munkát. 1974-től a BARANYATERV-nél építész tervezőként tevékenykedett. 1975 és 1987 között a Baranya Megyei Építőipari Vállalat szervezési csoportjának vezetője volt, a termelés szervezését végezte. 1987-től nyugdíjazásáig a SZÖVTERV Baranya megyei irodáját vezette és tervezéssel is foglalkozott. 1961-ben szerzett magántervezői jogosultságot és azóta napjainkig magántervezőként építészeti tervek is készíten. Publikált a Magyar Építőipar című lapban. A Baranya megyei építész pályázatokon 10 épületét díszretben részesítették, amelyekből 2001-ben az óbányai családi ház az Év Háza 1. díját kapta. Munkássága 50 éve alatt 250 családi ház, 35 nyaraló, 146 egyéb épület, közöttük ipari csarnokok, üzletek, sorházak, orvosi rendelők panziók, szállók, irodaházak és művelődési házak tervezését végezte.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hübner Tibor

*1937-ben született Budapesten.
Építészmérnöki oklevelének száma: 1781/1960*

2010-ben aranyoklevelet kapott.

Első munkahelye a 44. sz. Állami Építőipari Vállalat volt, ahol két évig dolgozott. Ezt követően szintén két évig a SZÖVTERV tervezőirodájához került. Jelentősebb önálló tervezői munkái közé üzletházak és lakóépületek tartoztak Lentiben és Nyírbátorban. A Győri Egyetem tervező csapatának vezetői ekkor hívták a KÖZTI-be, ahol részt vett a megvalósult Műszaki Főiskola tervezésében. Több pályázaton eredményesen indult (esztergomi Vármúzeum, Széchenyi Fürdő rekonstrukciója, kecskeméti közösségi központ, Paskál strandfürdő). 1980-ban egy nemzetközi tervezési pályázaton munkát szerzett cégének Nigériában, Kano városában, ahol 60.000 fős stadiont és sportközpontot tervezett. Később dolgozott még Kuwaitban és az Egyesült Arab Emírátsokban is. Öt évet töltött el ezekben az országokban, tervezett óvodákat, iskolákat, mosque-okat, sportlétesítményeket és az emírátsok uralkodójának fogadócsarnokát. A KÖZTI-ben töltött idő alatt volt műteremvezető, osztályvezető, irodavezető, majd nyugdíjba vonulásáig (2003) a zrt. igazgatójaként tevékenykedett. Jelenleg a cég felügyelő bizottságának tagja. A Középülettervezési Tanszék munkájában mint külsős korrektor közreműködött és részt vett az angol nyelvű oktatásban is. A Budapesti Építész Kamarának alakulása óta tagja, küldöttként részt vesz az Etikai Bizottság munkájában.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Jakab István

*1937-ben született Turistvándiban.
Építészmérnöki oklevelének száma: 1844/1960*

2010-ben aranyoklevelet kapott.

Az egyetem elvégzése után az Építéstudományi Intézetben (ÉTI) kezdett dolgozni mint tudományos segédmunkatárs. Szakmai tevékenysége az épület- és szakipari szerkezetek kutatás-fejlesztésére terjedt ki. Nyugdíjba vonulásáig, 1995-ig az ÉTI munkatársa volt, az utolsó öt évben mint az Épületszerkezetek és Szakipar Tudományos Tagozat vezetője. Szűkebb szakterületei a nyílászáró szerkezetek fejlesztése és műszaki szabályozása, a műanyagok építőipari alkalmazása, különösen a műanyag nyílászárók hazai bevezetésében való közreműködés, illetve a tetőtérbeépítési szerkezetek fejlesztése voltak. Az ÉTI-ben végzett kutatói munkája mellett mintegy 20 évig végzett külső gyakorlatvezetői oktató tevékenységet az Épületszerkezettani Tanszéken, majd az Ybl Miklós Építőipari Műszaki Főiskolán is. A kutatói és oktató munkák mellett 1963-tól folyamatosan végzett építésztervezői tevékenységet is. A fővárosban mintegy 10 társasházat tervezett és azok ún. házilagos kivitelezési munkáit is irányította. Emellett mintegy 300 családi ház terveit készítette el a fővárosban, és környékén, illetve szülőhelyén, Turistvándi községben, valamint a környező falvakban. Szakirodalmi tevékenységéből a Lakás a tetőtérben című, az ÉTK kiadásában 1981-ben megjelent szakkönyvet emeli ki.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kalmárné Bihari Magdolna

*1936-ban született Budapesten.
Építésmérnöki oklevelének száma: 1696/1960*

2010-ben aranyoklevelet kapott.

A diploma megszerzése után építésmérnökként az AGROTERV-nél helyezkedett el, majd tíz évig az UVATERV-nél dolgozott, ahol önálló építésmérnökként főleg ipari és közlekedési létesítményeket tervezett, többek között a Ferihegyi repülőtér főépületének bővítését és korszerűsítését (a 2-es terminál létesítésének jóváhagyása után a kivitelezés megszakadt). Tervezett továbbá Siófokra „MAHART” üdülőt, autóbusz pályaudvarokat (Szombathely, Ajka), gépkocsi forgalmi telepeket Budapestre és vidékre (Bp. IV.ker Megyeri út, Nagykőrös), AUTÓKER üzlet-házat Békéscsabára. 1973-tól a Tejipari Vállalatok Trösztje Tervezőirodájánál irányító tervezőként tejüzemeket (többek között Karcag, Paks), sajtüzemeket (Gic) tervezett. 1975 és 1978 között a Kereskedelmi Tervező Vállalatnál (KERTI) volt irányító tervező, ahol többek között a Gundel étterem (Bp. Állatkerti út 1.) főépületének rekonstrukcióján, valamint Diósgyőrben kerthelyiséges étterem és számos szálloda, üzlet, étterem és áruház korszerűsítésének tervein dolgozott (Divatcsarnok, Royal Nagyszálló). 1979-től a SZÖVTERV területi főmérnöke volt. A vállalat vidéki irodái közül a Nógrád, Veszprém, Vas és Zala megyei tervező irodák tartoztak a felügyelete alá. A KOGÉPTERV irányító tervezőjeként különféle ipari épületeket tervezett, többek között a Dunai Vasmű (Dunaújváros) elektromos irányító központját, a II. kohó rekonstrukcióját Miskolcra és a Mezőgazdasági Gépgyárnak indukációs olvasztóművet. Az évek során magántervezőként lakóházakat is tervezett. 1992-óta nyugdíjas, vezető tervezői engedéllyel lakóházakat terveit készíti és szakértői tevékenységet folytat.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kondász Ferenc

*1934-ben született Szegeden.
Építésmérnöki oklevelének száma: 1727/1960*

2010-ben aranyoklevelet kapott.

Az 1960-ban befejezett egyetemi tanulmányok után Budapesten az ÉVM 44. sz. Állami Építőipari Vállalatnál és az Építéstudományi Intézetnél (ÉTI), rövidebb ideig pedig a Lakóépület Tervező Vállalatnál dolgozott. A budapesti József Attila (Lakatos utcai) lakótelepen és az előgyártó telepeken foglalkozott a műszaki fejlesztések bevezetésével és alkalmazásával. Az ÉTI-nél a magyarországi kiemelt műszaki fejlesztések bevezetése, hazai alkalmazása képezte feladatát. 1969-től 1994-ig, nyugdíjazásáig a Hungária Szálloda és Étterem Vállalat Műszaki Fejlesztési Osztályán létesítményi főmérnökként, majd osztályvezetőként dolgozott. Részt vett a fellendülő magyar vendéglátó- és szállodaipar nagy rekonstrukcióiban és új beruházásainak megvalósításában. Kiemelt munkái voltak, elsősorban beruházási és lebonyolítási feladatokkal, a szegedi Royal Szálloda, a szegedi Új Hungária Szálloda, a Virág Cukrászda, a hármas-határ-hegyi Udvarház átépítése és bővítése, a Stadion Szálloda, az Erzsébet Szálloda, valamint a Rádai utcában a Hotel Ibis. Egerben a Fehérszavas étterem, az új Eger Szálló, Miskolcon az Avas és Pannónia szállodák felújítása, Miskolctapolcán az új Juno szálloda, Gyöngyösön a Mátra Szálloda átépítése, felújítása volt a feladata, Szolnokon pedig a Tisza Szálloda építése-bővítése. Tiszaligeten az új Garden Hotel beruházását vezette. Badacsonyan a Kisfaludy-ház felújítása, Balatonfüreden a Hotel Marina Lidószárny átépítése és felújítása volt a feladata. Magántervezőként családi házak és panziók tervezését végezte.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Lukátsy Éva (Szűcs Károlyné)

*1936-ban született Szegeden.
Építészmérnöki oklevelének száma: 1729/1960*

2010-ben aranyoklevelet kapott.

Édesapám 1946-ban hadifogságban meghalt (jogász volt). Édesanyám nagy nehézséggel nevelt fel négy kisebb testvéremmel együtt mint magyar-német szakos tanárnő. 1955-ben érettségiztem, kitűnő eredménnyel. A diploma megszerzése után első munkahelyem a Szegedi Tervezőiroda volt, ahol többszintes lakóházakat, óvodát és kisebb átalakításokat terveztem. Később a MÉLYÉPTERV-ben, majd az Általános Géptervező Irodában, végül az Országos Érc- és Ásványbányáknál dolgoztam mint vezető tervező. Mindenütt ipari jellegű épületrészekkel, fejlesztésekkel foglalkoztam. Ezen kívül több városrendezési jellegű munkát is végeztem. Legnagyobb munkám a Gyöngyösoroszi Használt-akkumulátor Feldolgozó (HAF) üzem volt, amelybe azonban beleszólt a rendszerváltozás. Így kénytelen voltam a befejezése előtt ott hagyni, és elfogadni a nyugdíjazást. Aktív munkaidőmben – és azóta is – rendszeresen sportoltam (természetjárás), amire lányomat és testvéreim gyerekeit is magammal vittem, talán ennek köszönhető, hogy korom ellenére még mindig jó erőben vagyok. 1965-ben elvégeztem a Városépítés-Városgazdaság szakmérnöki képzést, és kiváló dolgozói minősítést is kaptam 1982-ben. Azóta is tervezek kisebb-nagyobb magánjellegű épületeket, családi házakat, átalakításokat, és szorgalmasan járok a szakmai rendezvényekre.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

dr. Meggyesi Tamás

Ybl Miklós- és Széchenyi-díjas

*1936-ban született Persén.
Építészmérnöki oklevelének száma: 1730/1960*

2010-ben aranyoklevelet kapott.

Diplomája megszerzése után két évet tervező irodában töltött, majd meghívták az egyetemre, ahol azóta is dolgozik. 1987-től 2000-ig tanszékvezető volt, 1993-ban nevezték ki egyetemi tanárnak. 2006-ban nyugdíjba vonult, ezzel egyidőben megkapta a professor emeritus kinevezést. Érdeklődése a XX. századi urbanisztikai gondolkodás történetétől a hazai települési hagyományokon át a tervezésselméletig ível. Kiterjedt oktatási, oktatás-szervezési, kutatói, publicisztikai, hazai-, és külföldi előadói tevékenységet végzett. Nevéhez fűződik Pécssett a Műszaki Főiskola Településmérnök szakának beindítása. 2003-tól a Corvinus Egyetem Településmérnök szakán tanít. 1985-ben megjelent „A városépítészet útjai és tévútjai”, illetve Városépítészeti alaktan c. könyveit azóta is tankönyvként használják. Tagja a Magyar Urbanisztikai Társaságnak, a Budapesti Építész Kamarának, és a Magyar Építőművészek szövetségének.

1992-ben a hazai települési hagyományok kutatásában elért eredményeiért Ybl Miklós-díjjal tüntették ki. 2004-ben Széchenyi-díjat, 2005-ben Hild-díjat, 2007-ben Szentgyörgyi Albert-díjat kapott.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Schilling Erzsébet (Tóth Dezsőné)

*1937-ben született Nagymaroson.
Építészmérnöki oklevelének száma: 1765/1960*

2010-ben aranyoklevelet kapott.

1960-tól 1991-ig az IPARTERV építész munkatársaként tevékenykedett. Az ott töltött mintegy három évtized alatt építész tervező, irányító tervező, vezető tervező, majd mint osztályvezető főmérnök dolgozott. Változatos tervezési feladatai voltak: Bp. XI. kerület 12 lakásos társasházak; Szigetszentmiklós MOGÜRT raktárak; Bp. IV. kerület MTA Kémiai Kutató labor; Pusztavám IKARUS székgyártó csarnok; Pét 450 fős munkásszálló; Bp. XI. kerület Budaörsi út 12 szintes MTA Összevont Kutatóintézet (az épület egyedi tervezésű függőleges bordás vasbeton előregyártott kéregpanel homlokzatával 1970-ben nagy feladat volt); Ágcsernyő (Szlovákia) 400 fős szálloda, étterem; Szeged IKARUS festőüzem és iroda; Bp. II. kerület MERIKLON labor; Zalaegerszeg GMV ipartelep rendezési terv és irodaház; Bp. XVI. kerület Bökényföldi út EGIS rendezési terv és bejárati épületek; Bp. XI. kerület ALFA Diszkont áruház; Bp. IX. kerület MIRELITE hűtött felrakógépes magasraktár; Bp. XVII. kerület MIRELITE pizzagyár. 1992-től, nyugdíjazását követően a frissen alakult, teljesen magántulajdonban lévő Térmű Kft-nél dolgozott építész felelős tervezőként vagy társtervezőként. Itteni tevékenysége során többek között a Budaörs Városi Bíróság tervezése, a Somogy Megyei Városi Bíróság felújítása és a Kft. működtetése voltak feladatai.

Munkássága elismeréseként az IPARTERV, a Szlovák Vasutak, az MTA, az Ikarus és az ÉVM Kiváló Dolgozója kitüntetésekkel kapta meg.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Schultheisz Imre

*1937-ben született Somogyszilen.
Építészmérnöki oklevelének száma: 1773/1960*

2010-ben aranyoklevelet kapott.

Diplomája megszerzése után tervezői tevékenységét az IPARVTERV-nél kezdte, majd az Építésügyi és Városfejlesztési Minisztérium állományában dolgozott. 1962 és 1964 között az IPRO Deassau (Berlin), illetve 1966-ban a Simon-Carves Manchester cégeknél folytatta munkáját. Ezt követően 1993-ig ismét az IPARTERV-nél végzett vezető tervezői és szakértői tevékenységet. Jelentősebb munkái: Tiszavidéki Vegyi Kombinát, Polietilén Zsákgyár, Tisza-menti Vegyi Művek, VEB Diesel Locomotiv Werke Niemburg, Vendéglátóipari Kombinát Café Unter den Linden Berlin, Chinoin Kutatási Központ Budapest, injekció üzem Miskolc, Human Intézet Gödöllő Málta gyógyszerüzem, Líbia üdítőital-üzem, catering, Rákospölteke zöldségfeldolgozó üzem Budapest.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Stahl Károly

1930-ban született Baján.

Építészmérnöki oklevelének száma: 1265/1958

1951-ben költöztem Bajáról Budapestre egyetemi tanulmányaim megkezdésére, az Egyetemet esti tagozaton végeztem el. 40 évet dolgoztam az építőiparban, ebből 20 évet tervezőként és 20 évet kivitelezőként. Tervezői munkámban főleg ipari és egészségügyi épületek építéstechnikai és szervezési munkáiban vettem részt (cement- és élelmiszeripari gyárak, hőerőművek, védelmi épületek, továbbá albán, vietnámi valamint szíriai létesítmények). A kivitelezésben anyagkezelő, építésvezető, épületelem-gyárban (BUCEM) főtechnológus voltam. A budapesti épületelem-gyárak termékeinek gyártását és a házgyári elemek építéshelyi szerelésének technológiai utasítását dolgoztam ki. Ugyanezt a feladatot végeztem a kecskeméti házgyári elemekkel kapcsolatban is. 1990-ben a 43. sz. Állami Építőipari Vállalatnál fejeztem be szakmai munkámat mint vállalkozási osztályvezető-helyettes. A Budapesti Építész Kamarának nyugdíjas tagja vagyok.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Székely József

1937-ben született Budapesten.

Építészmérnöki oklevelének száma: 1777/1960

2010-ben aranyoklevelet kapott.

A diploma megszerzésekor életcélul a középületek tervezését választotta, már másnap jelentkezett a Középülettervező Vállalatnál, ahol eleinte statikus szerkesztő volt. A KÖZTI kettős irodájában akkoriban a legnagyobb hazai egészségügyi létesítmények komplex tervezési munkái folytak. Hamar sikerült az itt folyó statikus, épületgépészeti csapatmunkát megismernie, és mire átkerült a Salgótarjáni Megyei Kórház tervezését vállaló Ulrich-műterembe, a műtőszárny (C épület) konstruktóri feladatait végezhetette. 1963-tól önállóan tervezte az Országos Közegészségügyi Intézet Nagyvárad téri épülete felújítását. Ez időtájt a műterem kollektívájával sikeresen pályáztak. Legjelentősebb munkája az I. sz. Szemészeti Klinika Tömő utcai új épülete engedélyezési és kiviteli tervei, majd művezetése az épület 1971-ben történt átadásáig. Ezt a munkáját nívódíjjal jutalmazták. 1970-től a KÖZTI Műszaki Fejlesztési Osztálya megszervezésével, 1974-től a Termelési Szolgáltatások Osztálya (TESZO) felállításával bízták meg, amely a vezetése alatti két évtizeden át sikeresen szolgált a tervezők manuális munkáinak csökkentését, a munkafolyamatok automatizálását, számítógépesítését. Emellett magántervezőként családi házakat tervezett, templomfelújításokban vett részt. 1985-től a Képzőművészeti Kivitelező Vállalat nyolc gyáregysége művészeti munkáinak koordinálásával foglalkozott a cég felszámolásáig. 1989-ben a saját tervezésű és építésű házába, a Kamaraerdőbe költözött. 1990-től egyéni vállalkozó, majd 1996-tól az általa alapított Székely Stúdió keretében végzett tanácsadást, építészeti tervezést, felelős műszaki vezetést. A 2000-es évektől ArchiCAD környezetben tervezett. A szakmai tevékenységét idős korára tekintettel 2012-ben hagyta abba.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szilágyi Éva (Pazár Miklósné)

*1936-ban született Szegeden.
Építészmérnöki oklevelének száma: 1751/1960*

2010-ben aranyoklevelet kapott.

Az egyetem után az Országos Műemlékvédelmi Felügyelőségnél dolgozott két évig, ahol fő-építésvezetői, igazgatási előadói, tervezői és műszaki titkári tevékenységeket látott el. Ezután újabb két évet töltött a Borsod Megyei Tanácsi Tervező Vállalatnál mint tervező. 1969-ig a Szegedi Tervező Vállalatnál is tervezői munkát végzett. Ezt folytatta a Csongrád Megyei Tanácsi Tervező Vállalatnál irányítótervezőként. 1974 és 1992 között a MÁV Tervező Intézetnél építészeti tervezői, majd osztályvezetői, irodavezető-helyettesi tevékenységeket végzett. 1994-ig magántervezőként dolgozott, a következő évtől pedig a „Négy P” Bt. ügyvezetője. Fontosabb, tervei szerint megvalósult munkái közé tartoznak műemléki munkák, irodaházak, éttermek, konyhaüzemek, lakások, oktatási, egészségügyi létesítmények. Ipari és egyéb speciális létesítmények tervezésében is részt vett, ebből kiemelkedik a mohácsi schengeni határkikötő. Településtervezési feladatokat is kapott, részletes rendezési terveket, társasházak beépítési terveit. Sikeresen vett részt több, I. és II. díjat nyert országos tervpályázaton. Az utóbbi tíz évben közforgalmú kikötők, logisztikai központok megvalósíthatósági tanulmányait készítette, valamint tervezési és műszaki felügyeleti feladatokat látott el révátkelőknél, kompok és parti létesítményeik felújítási, korszerűsítési munkáinál 12 db révátkelőnél. 2018 elején megromlott egészségi állapota miatt szakmai tevékenységét felfüggesztette, az általa vezetett betéti társaságot megszüntette. Szakmai tevékenységét elismerve a Budapesti Építész Kamara 2019-ben tiszteletbeli tag címet adományozott számára.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szlabony Lajos

*1937-ben született Székesfehérváron.
Építészmérnöki oklevelének száma: 1776/1960*

2010-ben aranyoklevelet kapott.

A diploma kézhezvétele után két évet kivitelező vállalatnál dolgozott. Ezután a SZÖVTERV-hez került, ahol 27 évet töltött el. Kezdetben kereskedelmi és vendéglátó létesítményeket, majd kizárólag ipari épületeket tervezett. Zöldség-gyümölcs felvásárló telepeket, ezen belül hűtőházakat és kiszolgáló épületeket. Ezekből a létesítményekből hét darab épült az országban. A Törökbálinti Depó II. raktártelep raktár és melléklétesítményeinek tervezése és kivitelezése közel tíz évig tartott. Kenyérgyárakat, hármat itthon, hetet pedig Szlovákia magyar lakta városaiba tervezett. A felsorolt létesítmények mindegyike zöldmezős beruházként valósult meg. Tervezői tevékenysége a gazdasági körülmények következtében megszakadt, így nyugdíjba vonulásáig beruházói feladatokat látott el.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

dr. Szögi Ferenc

1936-ban született Szegeden.

Építészmérnöki oklevelének száma: 1825/1960

2010-ben aranyoklevelet kapott.

Nappali tagozaton szerzett diplomát. 1968-ban kivitelezői szakmérnöki oklevelet kapott. 1982-ben az Egyetem Rektora és az Építészmérnöki Kar Dékánja építés–kivitelezés szak-tudományból műszaki doktorrá avatta. 1960-ban kezdett dolgozni társadalmi ösztöndíjasként a Szegedi Paprikagyárban mint építészmérnök. 1961-ben belépett a ÉM Csongrád Megyei Állami Építőipari Vállalathoz (ÁÉV), ahol 1969-ig volt építésvezető. Munkái nagy része lakás és kapcsolódó létesítmények építése volt a hagyományostól a paneles technológiáig. 1969-ben Budapestre került, ahol az ÉGSZI tudományos munkatársa lett, de tanított építésszervezést és költségvetéskészítést is az YBL Miklós Építőipari Műszaki Főiskolán. 1972-ben visszament Szegedre, ahol a DÉLÉP-nél öt évig főépítésvezetői beosztásban gabonasiló és víztornyok építését irányította az egész ország területén. 1976-ban elvállalta a CSONIBER vállalat főmérnöki beosztását, ahol három évig irányította a megyei beruházásokat. 1979-ben Budapestre költözött, ahol a Budapesti Lakásépítő Vállalat termelési főosztályvezető-helyettesként, majd a 23. sz. ÁÉV műszaki főmérnökeként dolgozott 1981-ig. 1983-tól 1986-ig a LAMKÉV kiküldöttjeként Líbiában volt területi igazgató. 1986-tól 1990-ig a Budapest II. kerületi IKV főmérnökeként a kerület lakóépületeinek felújításait irányította. 1990-től 1995-ig a STRABAG Hungária műszaki főmérnökeke volt és a magasépítési munkák előkészítéseit végezte. 1996-ban nyugállományba vonult, 1993 óta igazságügyi és építési szakértőként dolgozik. 1982-ben a Műszaki Könyvkiadó gondozásában megjelent a „Saját házak kivitelezési hibái” könyve 8 000 példányban, amelyet 1987-ben orosz nyelvre is lefordítottak.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tasi János

1937-ben született Szegeden.

Építészmérnöki oklevelének száma: 1815/1960

2010-ben aranyoklevelet kapott.

Diplomája megszerzése után a Vedres István Építőipari Technikumban dolgozott mérnök-tanárként. 1967-től az Építésgazdasági és Szervezési Intézet tudományos főmunkatársa, majd szegedi tagozatvezetője volt. 1975-től a Csongrád Megyei Tanács VB Építési, Közlekedési és Vízügyi Osztályán osztályvezető-helyettes főmérnök-ként tevékenykedett. 1983-tól a Szegedi Magas- és Mélyépítőipari Vállalat műszaki-gazdasági tanácsadójaként, majd a leányvállalat igazgatójaként dolgozott. 1986-tól a Móra Ferenc Szakközépiskola és Szakmunkásképzőben tanított. 1989-től 1992-es nyugdíjba vonulásáig a Szeged Megyei Jogú Városi Tanács VB Hivatalában építési osztályvezető volt. 1994-től 2007-ig Kistelek város és Csengele község Polgármesteri Hivatalaiban vezető főtanácsosként, építészként tevékenykedett. Szakmai pályafutása alatt az államigazgatási munkák mellett az oktatási tevékenysége volt hangsúlyos. Az építőipari technikumok, illetve szakközépiskolák érettségi és képesítő vizsgáinak elnöke, társelnöke volt. Az országos szakmai tanulmányi versenyek bizottsági munkájában tevékenykedett. Kamarai megbízásból jelenleg is vállal az építőipari szakmák vizsgabizottságai-ban elnökséget. A Csongrád Megyei Építész Kamara alapító tagja, az Építőipari Tudományos Egyesület megyei vezetőségének pedig 25 évig volt tagja. Magántervezői jogosultsággal 1962 óta rendelkezik.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Török Ferenc DLA

Ybl Miklós- és Kossuth-díjas

*1936-ban született Budapesten.
Építésmérnöki oklevelének száma: 1779/1960*

2010-ben aranyoklevelet kapott.

Kitűnő eredménnyel érettségizett, majd az Egyetemen jelesen, diplomadíjjal végzett. Előbb a Rajzi és Formaismereti Tanszék oktatója volt, ahol egyetemi tanári kinevezést kapott 1992-ben, majd a Középülettervezési Tanszéken dolgozott, ahol 1996-ban tanszékvezető lett. Az évek során számos hallgatója nyert diplomadíjat. „Négy évtizeden át voltam az Egyetem tanára, később tanszékvezető professzora. Az ifjúság között éltem. Számomra mindig a jövőt jelentették, amely mindig a jelenben formálódik. Önmagammal egyenlő személyiségnek tekintettem őket, akiket nem erőszakkal, hanem tisztelettel, a szakma iránti szeretettel igyekeztem vezetni. Nem egymással szemben álló tanár-diák kapcsolat volt ez, hanem közös oldalon, az előttünk feltáruló építészeti megértésében, „elfoglalásában” való együttgondolkodás.” Kezdetől fogva folyamatosan tervezett is, számos országos tervpályázatot nyert. 1992-ben magánirodát nyitott Balázs Mihály tanártársával. „Igazi lelki értéket kell teremteni az emberben, hogy szakrális minőség jöjjön létre a terekben. Mert ha az Isten képmása az ember, a Teremtő méltó társa az építész vagy a művész, akkor valóban szakrális terek születnek térben, képben és zenében egyaránt.”- vallja. Templomai: Nagydobsza, Nemeshetés, Balatonfenyves, Révfülöp, Edelény, Ábrahám-hegy, Nyíregyháza, Felsőpakony, budapesti Magyar Szentek (társ: Balázs M.), Nyársapát, Ferihegy II. ökömenikus kápolna (társ: Major Gy.). Díjai többek között: Ybl Miklós-, Kossuth-, Pro Pannonhalma és Prima díj, Budavár Díszpolgára, a Nemzet Művésze. Kiállításai: 30 év az Alma Materben / BME, Úton / Párbeszéd Háza, Úton a Szentföldön /Tihany, Rajzoló építész / Debrecen, TÖRÖK 80 – Építészeti és hitvallás/Vígadó, Teremtés/Várnegyed Galéria. Tagja a Magyar Építőművészek Szövetségének, a Budapesti Építész Kamarának és a Magyar Művészeti Akadémiának.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Alpár Erzsébet

*1946-ban született Fűzfőgyártelepen.
Építésmérnöki oklevelének száma: 1/1970*

Szakmagyakorlásom 40 éve markánsan két különböző szakaszból áll. Az első 20 évet 1970 és 1991 között tervezőirodákban (Veszprém Megyei Tanács Tervező Vállalat, majd 1978-tól a Budapesti Városépítési Tervező Vállalat (BUVÁTI) I. Városrendezési Irodája), a másodikat 1991-2010-ig köztisztviselőként töltöttem. Köztisztviselőként 2000-ig a Budapest II. kerület főépítésze voltam, majd a Bp. Főv. Önkormányzat Főpolgármesteri Hivatal Főépítész Irodáján dolgoztam vezető főtanácsosi rangban. Tervezőirodai munkáim zömmel településtervezési munkák voltak. Mégis megemlítek néhányat az épülettervek közül: Balatonfüred Illés utcai 39 lakásos OTP ház (1972), Veszprém Kossuth L. u. 7. felújítás-átalakítás és bővítés (1972), Veszprém Cholnoky úti ltp. III. ütem (360 lakásos sorházas része rendezési, beépítési és sorház terv 1977). A rendezési tervek közül a jelentősebbeket sorolom: Veszprémben Herend, Városlőd, Veszprémvarsány összevont rendezési tervei 1976 és 77-ben, a BUVÁTI-ban Bp. II. és XII. kerületek alaptervei 1983-84-ben, I. ker. ÁRT program 1990-ben. Köztisztviselőként végzett munkámat nehéz röviden pontokba összeszedni. Ezt a munkát, különösen a főépítészt, szolgálatnak tekintettem. Örömmel tölt el az, hogy részese voltam az 1990 utáni önkormányzati rendszer kialakulásának. A 40 év alatt folyamatosan részt vettem posztgraduális képzésekben, nevezetesen a BME Városépítés-városgazdasági szakmérnök képzésben, a BME-ÉVM-MUT kétéves III. Urbanisztikai tanfolyamán. Természetesen megvan a köztisztviselői alap és szakvizsgám. Bár már nem vagyok aktív, ma is figyelemmel kísérem az építészeti alakulását. Azokat az új vagy megújult építészeti alkotásokat, amelyek számomra elérhető távolságban vannak, rendre megnézem. Fiam építész, lányom belsőépítész, így általuk ma is érintett vagyok. Az a jó érzés tölt el, hogy jól választottam magamnak hivatást.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Arató András István

*1946-ban született Budapesten.
Építésmérnöki oklevelének száma: 4/1970*

Szakmai tanulmányait a debreceni Péchy Mihály Építőipari Technikumban kezdte és a Budapesti Műszaki Egyetem Építésmérnöki Karán folytatta, ahol 1970-ben szerzett okleveles építésmérnök diplomát. 1994-ben ugyanitt, a BME Urbanisztikai Intézetében az okleveles urbanisztikai szakmérnöki diplomáját is megvédte. Tervező építésszként a Szabolcs-Szatmár Megyei Tervező Irodánál kezdett el 1970-ben dolgozni, amit a Debreceni Tervező Vállalatnál folytatott 1988 áprilisáig. Tervezői munkásságát elsősorban közintézmények, főként oktatási-nevelési és sportlétesítmények őrzik (általános iskolák, a debreceni Újkerti és a Tócskerti Nevelési Központ, vagy a Debreceni (akkori nevén) Kossuth Lajos Tudományegyetem egyes épületei), de részt vett a térség gyógyfürdőinek a fejlesztését segítő tervezésekben is. 1988 májusától Hajdú-Bihar megye főépítésze, majd 1992 augusztusában kapott felkérést a Környezetvédelmi és Területfejlesztési Minisztérium debreceni területi főépítész irodájának megszervezésére, aminek 2011 októberéig, nyugdíjazásig területi (későbbi nevén állami) főépítésszként a vezetője volt. Címzetes egyetemi docens, a 2000-es évek elején terület- és településrendezési ismereteket oktatót a Debreceni Egyetem Műszaki Karán. Aktív résztvevője a szakmai szervezeteknek (Magyar Építőművészek Szövetsége, Magyar Urbanisztikai Társaság, Magyar Építész Kamara).

Szakmai elismerései között szerepel Kiváló Munkáért díj, Pro Régió díj, Magyar Urbanistikáért díj valamint Főépítész Életműdíj.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Balog Gábor

*1946-ban született Nagybárkányban.
Építésmérnöki oklevelének száma: 7/1970*

A debreceni Péchy Mihály Építőipari Technikumban érettségiztem kitűnő eredménnyel. Az egyetemet a Nógrád Megyei Állami Építőipari Vállalat (NÁÉV) ösztöndíjasaként végeztem el. A diploma után három évig a vállalatnál dolgoztam a kivitelezésben művezetőként és építésvezetőként. 1973 és 1981 között a Nógrád Megyei Tanács ÉKV Osztályán többek között a megyei lakásépítés helyzetével, irányításával és építésfelügyelettel foglalkoztam. Két évig Nógrád megye főépítésze voltam. Ezután 1989-ig a megyei MESZÖV-nél lakásszövetkezeti titkárságvezetőként dolgoztam. Érdekképviseleti szervként a megyei lakásszövetkezetek építési és fenntartási tevékenységének szervezése és segítése tartozott a feladataink körébe. 1990-től öt évig a Cserhátvidéke Takarékszövetkezetnél voltam tervező. 2006-ban vonultam nyugdíjba, az előtte lévő öt évben Kazár község Önkormányzatánál voltam műszaki munkatárs. Mindemellett a diploma megszerzése óta végzek magántervezői és felelős műszaki vezetői tevékenységet is.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bálint Ágnes

*1947-ben született Budapesten.
Építésmérnöki oklevelének száma: 8/1970*

Épp bolondok napján születtem, és ez arra determinált, hogy mindent vidáman, bolondozva éljek meg: a tanulást, a munkát, a házasságot, a gyerek- és unokanevelést. De nagyon szerencsés is voltam, mert diplomatervemmel első díjat nyertem, amellyel az 1.500-Ft mellett, igazi ajándékként, azonnal bekerültem az Országos Tervezői Névjegyzékbe. Nem akartam tervező intézetben dolgozni, inkább felvételiztem az Iparművészeti Főiskolára, belsőépítész szakra. Közben már építésszként tervezgettem. Miután végeztem, szabadfoglalkozású tervező művész lettem, „akinél” dolgozhattam mint önálló építésmérnök. Mindig azt csinálhattam, amihez kedvem volt. Szakújságíró lettem, TIT előadásokat tartottam, férjhez mentem, két nagyszerű fiút hoztam világra, miközben a Fabulon, a Hélia kiállítási pavilonokat, reklámtárgyakat (Fabulon, Hélia), márküzleteket (Arena, Zsolnay és Fontana Áruházak) terveztem és kiviteleztem. A kiállítás nagyszerű lehetőség volt az új anyagok felfedezéséhez, és megtanított a határidők betartására. Férjemel, Hollósi Bélával szinte minden projektünk közös volt (saját tulajdonú irodaépületek, családi házak). Ez fantasztikus lehetőség, amelyet már jó ideje fiaimmal, Frigyessel és Domonkossal is folytathatok. Kedvenc területem a szállodák, éttermek világa, mert ott minden együtt van, építészet, belsőépítészet. A budapesti Kempinskiben 20 évig alakígtattam Finta József tereit, az elnöki lakosztályoktól, éttermektől, konferencia- és báltermeken keresztül, az 500 m²-es SPA-ig. A Szarvasi Liget Wellness és Konferencia Hotel kívül-belül a saját tervem, amelyet 2007 óta a mai napig fejlesztünk és finomítunk a tulajdonosokkal. Boldog vagyok, hogy a Halászbástya Étterem felújítása nekem adatott meg 2010-ben. Dr. Pogány Frigyes tanítását, miszerint az építészet visszahat a kultúrára, az emberi viselkedésre és a lélekre, itt éreztem át a legjobban.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Beleznai László

*1946-ban született Szarvason.
Építésmérnöki oklevelének száma: 9/1970*

Az egyetem elvégzése után a Békés Megyei Tanács Tervező Vállalatnál kezdtem dolgozni építész tervezőként. A kezdeti kisebb önálló munkák után változatos és jelentős tervezési feladatokat kaptam, amelyek legtöbbje meg is épült. 1974-től a SZÖVTERV Békés Megyei Irodájában tevékenykedtem mint építész tervező, illetve tervezési osztályvezető. Az itt eltöltött hét év alatt áruházakat, lakóépületeket, üzletházakat, éttermeket stb. terveztem. A munka hozadéka volt még, hogy megismerhettem a megye teljes gasztronómiai kínálatát. Egészen más jellegű feladatok vártak a következő öt évben a Békés Megyei Tanács Egészségügyi Osztály Tervező Csoportjában, ahol a tervezésen kívül feladatom volt a megyei egészségügyi intézmények műszaki felügyelete és szaktanácsadás. 1986-ban visszatértem első munkahelyemre, és itt dolgoztam egészen annak 1990-es megszűnéséig. Ezt követően szellemi szabadfoglalkozású építésszként kerestem kenyeremet. 1994-ben kis tervező irodát alakítottunk (Ágasfa Tervező Bt.), amely a mai napig működik. 1997-ben Orosháza Város főépítészének nevezték ki, ahol nyugdíjazásomig dolgoztam. Remélem, hogy a végzett munkámmal hozzájárultam a város arculatának alakulásához. Két gyermekem van, Ildikó és Dániel, valamint öt unokám.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bodor Katalin

*1946-ban született Budapesten.
Építészmérnöki oklevelének száma: 134/1970*

1971 és 1988 között a Középülettervező Vállalatnál dolgozott. Több középület tervezésében vett részt munkatársként (BME Tanszéki épület, Budapest) és vezető tervezőként, sikeresen szerepelt pályázatokon is. Megépült épülete van például Szombathelyen (300 fős kollégium, 1981). 1989-ben kiállítás-szervezőként dolgozott (Erdély veszélyeztetett Öröksége, kiállítás az OMF-ben, Kós Károly-díj). Eközben Népi Szövő Szakoktató képesítést szerzett, majd 1989-től három évig a Népi Iparművészeti Tanácsnál textiles munkáit zsűriztette, és kézi szövést oktatott. 1992-től 2007-ig, nyugdíjazásáig a Magyar Iparművészeti Főiskola (most MOME) Tanárképző Tanszékén dolgozott adjunktusként, oktatásszervezőként. Ifjúsági és pedagógus továbbképző programok kidolgozásával és azok megvalósításával foglalkozott a kulturális örökség és ezen belül különösen az épített örökség oktatása területén. Egyetemi jegyzetet és tananyagokat írt e témákban (Életminőség és épített környezet, NKA, 2004.). Vezetésével az általa oktatott pedagógusok részt vettek iskolai csoportjaikkal több európai programban, például 2004-ben a L'Europe: d'une rue à l'Autre, címmel az Európa Tanács szervezésében. 1999 és 2004 között tagja volt az Európa Tanács Kulturális Örökség Bizottsága pedagógiai munkacsoportjának. Konferenciákon adott elő például Építészetoktatás és hagyományörzés címmel a Személyiségfejlesztés a művészeti kreativitásban tárgyú szimpóziumon 1996-ban. Szakmai és egyéb könyveket szerkesztett, a legjelentősebb a Városkapu Bodor Ferenc válogatott írásai címmel 2001-ben a MIE kiadásában jelent meg. 1980 és 1986 között részt vett a MÉSZ Kós Károly Körének munkájában, 1986-tól 2019-ig különböző kulturális és pedagógiai egyesületeknek vezetőségi tagja, illetve elnöke.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Borók Katalin (Sávoltné)

*1946-ban született Budapesten.
Építészmérnöki oklevelének száma: 16/1970*

A diplomám megszerzése után a Budapesti Városépítési Tervező Vállalathoz kerültem, ahol a Tokár György vezette Magasépítési Irodán dolgoztam tervező építésszként. Lakóházakat, bölcsődéket, majd üzemi épületeket terveztem, részt vettem a tömb-rehabilitációs programban is. 1982-től az Országos Takarékpénztárnál műszaki ellenőri feladatokat láttam el 2002-ig, nyugdíjazásomig. A Budapesti Építész Kamarának megalakulásától kezdődően tagja voltam és magántervezőként dolgoztam. Nyugdíjazásom után férjemmel a családi bt-t vezettük, és utazgattunk a világban. Két fiam született, akik négy unokával ajándékoztak meg, nyugdíjas éveimet velük töltöm.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Börcsök László

*1946-ban született Budapesten.
Építészmérnöki oklevelének száma: 18/1970*

Az 1970-ben kezdődő építész pályám első 14 évét az IPARTERV-ben töltöttem. Főnökeim hamar felismerték az újdonságok iránti érdeklődésemet, alkalmazkodó, koordináló képességet, és az ország legfrekvenciáltabb új beruházásainak tervezését bízták rám, meglehetősen fiatalon. Így meghatározó szerepem volt az ország első gázturbinás (Inota) és atomerőművének (Paks 1-2) megtervezésében. Hálás vagyok a sorsnak, hogy 14 évet az ország legnagyobb nevelő tervezőintézetében tölthettem, ahol – Major Máté szavaival – a kor egyetemes építészetének legjobb produkciói készültek ebben az időben. Mestereim Bajnay László, Arnóth Lajos és Szittyá Béla voltak. Az IPARTERV-es évek után vettem bele magam a családi ház tervezésekbe – magántervezőként. Kb. 30 családi házat terveztem, amelyek közül a Soltész házat (Üröm) tartom a legjobbnak. Középületem kevés van, közülük csak egyvel vagyok elégedett, a Club Tihany területén megépült Gyógyászati Központtal. Oktatói tevékenységemet csaknem olyan hosszan folytattam, mint a tervezőit (40 év), hiszen Beszédes Kornél 1973-ban meghívott az Ybl Miklós Építőipari Műszaki Főiskolára. Az oktatásban tanítómesteremnek tartom őt, mellette tanultam ki az építészoktatás fortélyait. Kb. 6500 építész képzésében vettem részt, tartottam kb. 1000 óra előadást és 5000 óra gyakorlatot. Az egyetemmel válás után (2000.) 10 évig vezettem a Tanulmányi Bizottságot, és tagja voltam a Kari Tanácsnak és a SZIE Szenátusának is. 1993-ban megalakítottam az Euro Ybl Diákkört, és a kortárs európai építészet tanulmányozására szerveztem 31 tanulmányutat (átlagban 100 hallgatóval), Londontól Rómáig, Helsinkitől Barcelonáig. 2002-ben felkérést kaptam a Nyugat-Magyarországi Egyetemről, és vendégtanárként 10 évig tanítottam az építész tervezőművész szakon.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Buda Rózsa

*1946-ban született Dombóváron.
Építészmérnöki oklevelének száma: 19/1970*

Dombóváron születtem, ott is érettségiztem. A matematika, az ábrázoló geometria és a rajz érdekelt. Az Építészettörténeti Tanszéken diplomáztam. Ezt követően az IPARTERV „A” irodáján dolgoztam segédtervezőként. 1971-ben házasodtunk össze évfolyamtársammal, Fejérdy Tamással, akivel négy gyermekünk született. Nevelésük több év otthonmaradást kívánt, később hatórás részmunkaidős munkatársként tértem vissza a munkahelyemre. 1986-tól az IPARTERV „A” irodájából az akkor létrehozott MATERV Kft-ben számos épület különféle szintű tervezési munkájában vettem részt. 1994-től a tervezési munkát befejezve családi-nagyszülői feladatokat látok el.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dobó János DLA

Ybl Miklós-díjas

*1942-ben született Máramarosszigeten.
Építészmérnöki oklevelének száma: 25/1970*

Az akkor még Magyarországhoz tartozó Máramarosszigeten erdőmérnök családba születtem. A határok lezárása előtt költöztünk haza Farkasgyepüre. 1962-től a VEGYTERV Építészirodájában voltam konstruktőr és segédtervező Brankovics László szárnyai alatt. A Középülettervezési Tanszéken diplomadíjjal végeztem 1970-ben, majd elvégeztem a MÉSZ Mesteriskolájának III. ciklusát Földesi Lajos mellett, de szemlélet dolgában meghatározó mesterem lett Plesz Antal, akihez később életre szóló barátság fűzött. BME DLA fokozatot 2004-ben szereztem. 1967-től tervezői pályámat az IPARTERV-nél folytattam Csikvári Antal, Elekes Keve, Molnár Péter és Mülbacher István munkatársaként. Jelentősebb önálló tervezői munkáim: a miskolci Patyolat központi telephelye (IPARTERV Nívódíj), a móri Elektródagyár (Ybl Miklós-díj, Magyar Építőipar emlékplakett), a veszprémi NEVIKI Toxikológiai Kutató Központ (ÉVM Építészeti Nívódíj, Veszprém Megyéért kitüntetés), a balatonfüredi Esterházy strand. Egyéb terveim: idősek otthona, iskola, szálloda, templom, kereskedelmi és kulturális központ, családi házak, beépítési és településrendezési tervek. 1991 és 1994 között Csopak főépítéseként is dolgoztam. 1976-tól folyamatosan részt vettem az építészoktatásban: a BME Építészmérnöki Karán külső oktató és diplomabizottsági tag, az Ybl Miklós Főiskola mérnöktovábbképzése, alkalmanként a MOME-n korrektor, a MÉSZ Mesteriskolája IV-V ciklusában már mesteroktató voltam. Elismerésként Az Építészmérnöki Kar Meghívott Oktatója (1999) és Az Építészmérnöki Kar Tiszteleti Tanára (2003) címmel tüntettek ki. Részt vettem a MÉSZ, valamint a Budapesti Építész Kamara munkájában vezetőségi tagként, 16 évig az Etikai-fegyelmi Bizottság elnökeként és delegált tagként számos tervpályázat bíráló bizottságban. 2011-ben a Magyar Művészeti Akadémia rendes tagjává választott, ahol az Etikai Bizottság elnöke vagyok.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ecseri Edit (Tölgyes Tamásné)

*1944-ben született Abonyban.
Építészmérnöki oklevelének száma: 26/1970*

Diplomám megszerzése előtt műszaki gyakornok, majd segédtervező voltam az IPARTEV-ben és a KIPTERV-ben. Mérnöki tevékenységemet az Energia Gazdálkodási Intézetben kezdtem, ahol hűtőházak, mezőgazdasági épületek, kazánházak, irodaépület, öltöző-konyha-étterem tervezését és tervezői művezetését végeztem. Eger Csökkent képességűek Gyermeke Otthona felújításának tervezése és műszaki vezetése, majd a Nyékládházi Panelgyártó Üzem bővítésének tervezése és a kivitelezés ellenőrzése volt feladatom. 1977-től a 43-as Állami Építőipari Vállalat Szabályozási és Ellenőrzési Osztályán a szabványok országos és vállalaton belüli aktualizálásán, országos szabványok véleményezésén, vállalaton belüli oktatási rend kidolgozásán dolgoztam. 1982-től a FŐBER Rt-ben lakótelepi beruházások, lakások és kapcsolódó létesítmények (óvoda, bölcsőde, iskola, bevásárlóközpontok) terveztetésétől a műszaki átadásig tartó komplex terület tartozott részben hozzám (pl. Római úti lakótelep, Zrínyi-Lemberg úti lakótelep), a Gödöllői Idősek Otthona bővítésének terveztetése és a kivitelezés ellenőrzése is feladataim között volt. 1995-től az EURO-MONTEX NÉMET-MAGYAR Kft. főépítéseként a cég telephelyén meglévő épületek rekonstrukciójának megtervezését és koordinálását, a telephely rendezési tervének módosítását, a kft. balatoni üdülőjének felújítását, illetve tervezését és a kivitelezés műszaki vezetését végeztem. Magántervezőként több üdülőépületet terveztem a Balaton térségében, továbbá budapesti társasházak kivitelezésének műszaki ellenőrzését vállaltam nyugdíjba vonulásomig.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Falk Judit (Csongrádiné)

*1946-ban született Nagykanizsán.
Építésmérnöki oklevelének száma: 27/1970*

1964-ben sikertelen felvételt tett a Képzőművészeti Főiskolára. Ebben az évben elvégezte a műszaki rajzoló tanfolyamot és dolgozott a miskolci ÉSZAKTERV-nél. 1970-től, az építésmérnöki diploma megszerzése után építész gyakornokként folytatta a munkát, 1972-től pedig 11 évig vezető tervezőként. Tervezett korszerű előregyártott vasbeton szerkezetből épült gyermekintézményeket és nevelési központokat, amelyek országszerte megépültek. 1983-tól a Tervezésfejlesztési és Típustervezési Intézetbe (TTI) került a Pomsár János által vezetett osztályra. Itt főleg komplex rehabilitációs terveken dolgozott. (Tervek: Bp. VII. ker. Madách sétány rehabilitáció, Bp. VII. ker. Dohány utca 42-44. Arany János Gyermekszínház – a volt Hungária fürdő, Bp. VII. ker. Gozsdu udvar, Bp. VII. ker. Klauzál utca 12-14. lakóépület, fő megépült épülete a Bp. VII. ker. Madách Trade Center A és B épület Pomsár János építőművésszel közös terv.) A TTI megszűnése után 1992-ben Pomsár János vezetésével és munkatársaival együtt megalapították a Pomsár és Társai Építész Iroda Kft-t. 1999-ben oklevelet szerzett a BME Építésmérnöki Karán a Városépítési-városgazdasági szakon. Társ- és vezető tervezőjeként több község és város településrendezési tervét készítette el (Ipolymente, Galgamente, Vas megye, Dunaújváros, Székesfehérvár, Velence-Kápolnásnyék...). Számos pályázat résztvevője volt (Nemzeti Színház helykijelölése, Veszprém nyugati vároldal rendezése, Zalakaros városrész rendezése, Fonyód déli terület idegenforgalmi hasznosítása...). Munkáját 2012-től előnyugdíjasként végezte. Tagja volt a Magyar Építőművészek Szövetségének, valamint a Budapest Építész Kamarának, amelynek ma tiszteletbeli tagja.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

dr. Fazakas Zsolt

*1946-ban született Budapesten.
Építésmérnöki oklevelének száma: 30/1970*

A Budapesti Műszaki Egyetemen jeles diplomával teljesített építésmérnöki tanulmányaim után ugyanitt folytattam szakmai továbbképzést: 1976-ban kitüntetéses oklevéllel végeztem az építész-statikus szakmérnöki szakon, majd 1990-ben műszaki doktori oklevelet szereztem. A diploma megszerzése után először a HORTCOOP-nál dolgoztam építész tervezőként, ahol növényházakat terveztem. 1971-72 között a Pest Megyei Tanács Tervező Vállalatnál statikus tervezőként tevékenykedtem, lakóházak tartószerkezeteit terveztem (pl. PEMŰ lakótelep). 1972-ben az Ybl Miklós Építőipari Műszaki Főiskola Tartószerkezeti Tanszékére kerültem előbb tanársegédi, majd adjunktusi beosztásban. Feladatom a statika, szilárdságtan és tartószerkezetek tárgyak oktatása volt, emellett számos tartószerkezeti tervezésben (Komjáthy uszoda lefedése) és szakértésben vettem részt (Dimitrov téri és Rosenberg házaspár utcai csarnokok). Főiskolai jegyzetet írtam Mechanika és Vasbeton szerkezetek címmel. Tevékenységemért 1984-ben miniszteri dicséretet kaptam. 1989 és 94 között szakmai kitérőként a Szilágyi Erzsébet Gyermekotthon és Általános Iskola Igazgatója voltam. 1995-től 2010-es nyugdíjazásomig a BME Szilárdságtani és Tartószerkezeti Tanszékének adjunktusa lettem. Statika, szilárdságtan és tartószerkezetek tárgyak oktatásában vettem részt. Az oktatáson kívül kutatásokat végeztem az üvegszál erősítésű műanyagok és koloid cementhabarcsok, valamint az emberi csontok és fogak statikája területén. Vezető statikus szakértőként számos – elsősorban bányakárt szenvedett – épület igazságügyi szakértését végeztem el az Igazságügyi Műszaki Szakértői Bizottság (ma: MISZT) keretén belül. Magántervezőként családi házak és társasházak terveit készítettem el, statikusként számos ipari, mezőgazdasági és középület tartószerkezetét terveztem, illetve a kivitelezést ellenőriztem.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Fehér Sándor

*1945-ben született Ostffyasszonyfán.
Építészmérnöki oklevelének száma: 31/1970*

Szerintem az Ybl Miklós Építőipari Technikum szerencsés kezdés volt a szakmához és az egyetemhez egyaránt. Ezt követően egy év munka majd ugyanennyi katonaság az évfolyamtársakkal, ahol jól megismertük egymást. A diploma megszerzése után egy év kitérő a KÖZTI-ben, majd közel két évtizedig a Középületépítő Vállalatnál végeztem kivitelezési munkákat, építés- és főépítésvezetői munkakörökben. Kiváló kollégáimmal együtt sok jelentős kórház felújítását és kórházépület építését, irodaházakat, kormány vendégházat, szállodát, posta épületet, vállalati és üzemviteli központokat, sportlétesítményeket, stb. építettünk Budapesten. Ezek felsorolása e rövidre szabott keretet meghaladná. A kivitelezés volt az én világom, szerettem mielőbb látni a munkám eredményét. Magántetrvezést, szakértést mindig végeztem, amennyi belefért az időmbe. 1988-tól egy magáncégnél folytatattam a tevékenységemet az építési szakterület vezetőjeként. Itt szállodákat, villákat, iroda- és lakóházakat építettünk, miközben a szakmával összeefüggésben bejártuk a világot. 1994-től a nyugdíjba vonulásom után még hét évig a saját cégemben folytattam a munkát, főként kivitelezéseket. Budai villákat, vállalati központokat, vendéglátó épület korszerűsítést, templomot, Balaton parti társas üdülőt stb. építettünk. Ma már visszafogottan művelem a szakmát, hogy maradjon egy kis időm a fontos dolgokra, mint a család, unokák, kertészkedés, utazás, horgászat! Szép ez a szakma,- hivatás-, bármelyik részét műveljük.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

dr. Fejérdy Tamás DLA

*1947-ben született Budapesten.
Építészmérnöki oklevelének száma: 32/1970*

A diploma után műemlékvédelmi szakmérnöki oklevelet szereztem (1981), majd egyetemi doktori címet (1984). DLA fokozatot pedig a Pécsi Tudományegyetemen (2009). A BME c. egyetemi docense (2006), a Pannon Egyetem c. egyetemi tanára vagyok (2019). A 43.sz. ÁEV 1. sz. házgyárban kezdtem dolgozni, majd a PTTV-ben folytattam. 1976 és 2013 között a magyar műemlékvédelemben tevékenykedtem (OMF, OMVH, KÖH, Forster Gyula Központ), 1987-től vezető beosztásban, 1992-től 1996-ig az OMVH elnöke voltam. 1996-tól tanítok a BME posztgraduális műemlékvédelmi kurzusán, 1999-től a kolozsvári Babeş-Bolyai Egyetemen. Előadok az ELTE-n, a Pázmány Péter Katolikus Egyetemen, a CEU-n, a BGE-n, a BME Urbanisztika Tanszékén, a SZIE-n, a V4 Világörökségi Nyári Akadémiáján és a Román András Műemlékvédelmi Nyári Egyetemen. 2009-től a kőszegi UNESCO Tanszék, a Pannon Egyetem Kőszeg Kampusz munkatársa, a Felsőbbfokú Tanulmányok Intézete kutatója vagyok. Számos előadást tartottam hazai és nemzetközi szakmai rendezvényen, cikket, könyvfejezeteket publikáltam, nemzetközi, világörökségi szakértői tevékenységet végzek. 1983-tól vagyok ICOMOS tag, 2005-től 2008-ig európai alelnök, nemzetközi tiszteletbeli tag. Több ciklusban az ICOMOS MNB elnöke, 2018-tól tb. elnöke. Magyarország nevében 2002-03-ban az UNESCO Világörökség Bizottság elnöke voltam. 2006 és 2010 között az Europa Nostra díj zsűri, 2010-től 2016-ig az EN Tanács tagja. A NEKB, az UNESCO MNB Világörökségi Szakbizottság, az MTA Építészettörténeti, Építészetelméleti és Műemléki Állandó Bizottság és az Európa Kulturális Fővárosa Monitoring és Tanácsadó Testület tagja vagyok. 1971-ben házasodtunk össze Buda Rózsával, négy gyermekünk és 14 unokánk van. A „Chevalier de l'ordre des Arts et des Lettres”; a Magyar Köztársasági Érdemrend lovagi fokozat, valamint a Möller István, a Rados Jenő és a Román András emlékérem birtokosa vagyok.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

dr. Fekete Lajos

*1947-ben született Budapesten.
Építészmérnöki oklevelének száma: 33/1970*

Az egyetem elvégzése után a BME Gazdasági mérnöki Karán is sikerült diplomát szereznem, majd Zalavári Lajos mester kezei alatt következett a MÉSZ Mesteriskola 1974 és 1976 között. 1974-ben műszaki doktori címet szereztem építészettörténetből. Legkedvesebb évfolyamtársam, Prinz Róza lett a feleségem, akivel 32 nagyon boldog évet tölthettünk együtt. 2 iker fiunk született, akik közül az egyik szintén az építészhivatást választotta. Róza már nem lehet itt velünk, sajnos 2002-ben itt hagyott minket. Az egyetemi diploma megszerzése után a KÖZTI-nél helyezkedtem el. Ennek, valamint a következő munkahelyemnek köszönhetően 1971 és 1986 között többször, kisebb-nagyobb megszakításokkal Algériában és idehaza is dolgozhattam. Afrikában többek között négy élelmiszeripari üzem építésében vettünk részt. Ezután a KOMTERV-ben, a Tatabányai Tervező Vállalatnál, majd a BUVÁTI-ban töltöttem be igazgatóhelyettesi, majd elnök igazgatói munkakört, de a tervezéssel a kapcsolatom sosem szakadt meg teljesen. 1996-ban alapítottam frissen végzett fiammal a CITINVEST Kft-t, amely keretében mind idehaza, mind külföldön sok épületet terveztünk közösen. Ezek között szerepelnek irodaház-komplexumok (az Árpád-híd pesti lábánál található GateWay irodaház), szállodák (a Hősök tere mellett álló Mirage Medic Hotel) vagy bevásárlóközpontok (a Blaha Lujza téri Europeum). Legfontosabbak azonban talán a 2-300 lakásos társasházaink, amelyek nagy része Budapesten készült (a Sidi Angel társasház a Teve utcában, a Kleopátra-ház a Kárpát utcában, ide tartozik a Marina part dunaparti társasházainak nagy többsége is csakúgy, mint az angyalföldi Central Park együttese vagy a Tél utcai Horizont ház). A válság után visszavonultam a közvetlen tervezéstől, illetve cégvezetéstől, de továbbra is mindenben segítem a most már a fiam által vezetett céget.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ferenthalmy Katalin

*1946-ban született Győrött.
Építészmérnöki oklevelének száma: 34/1970*

A diploma átvételének nyarán vidéki létemre Budapesten maradtam teljesen egyedül – mai szemmel nézve elképesztő albérletekben. A kivitelezésben kezdtem, ipari épületek tervezésével folytattam. Közben házasság, kényszer építkezés, két gyerek születése, a GYES után volt három év építéshatósági munkám is. Végül 1992-től nyugdíjazásomig Budapest I. kerületi műemlék felügyelő lettem. 1998-ban szereztem műemlékvédelmi szakmérnöki diplomát. Ez volt szakmai életem legboldogabb időszaka. A hozzám tartozó épületek többsége nem túl jó állapotú, önkormányzati tulajdonú lakóépület volt. A jogi szabályozás keretein belül megtaláltam a módját, hogy ne csak a beadványokra válaszoljak, hogy igen, vagy nem, vagy igen, de..., hanem el tudtam érni több épület felújítását is. Nagy öröm volt ez nekem, mert az épületek állapotával azonosnak tapasztaltam a benne lakók gazdasági, egészségi állapotát, akik korábban évtizedekig reménytelenül küzdöttek az IKV-val. Utolsó legnagyobb, legszebb munkám a Rác fürdő felújítása, fejlesztése volt, ami az előkészítési, tervezési, régészeti, kivitelezési munkákkal együtt mintegy 10 évig tartott egy némi zavart okozó kormányváltással hátráltatva. 2010-ben adtam ki rá a használatbavételi engedélyt. A felújítás Europa Nostra díjat kapott. Néhány hét után újabb kormányváltás, és az egész épületegyüttes 25 % hányadában társtulajdonos Főváros megakadályozta az üzembe helyezést. Azóta 10 év telt el az elmaradt haszonnal és az enyészettel. Közben még az Országos Műemlékvédelmi Hivatal kibővítésével keletkezett Kulturális Örökségvédelmi Hivatal is jogutód nélkül(!) megszűntették. Most nyár elején viszont szívderítő élmény ért, amikor egy 50 éves volt ügyfelem egy szigetközi kajak túrán azzal ismert meg, hogy 20 évvel ezelőtt volt egy közös munkánk. Ennek a munkának a története is megérne egy fél oldalt.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

dr. Fiala István

*1946-ban született Budapesten.
Építészmérnöki oklevelének száma: 35/1970*

Oklevelem megszerzését követően 20 évig a Budapesti Műszaki Egyetem Városépítési Tanszékén dolgoztam oktatóként, előbb tanársegédi, majd 1977-től adjunktusi beosztásban. 1982-ben egyetemi doktori címet szereztem. Az Egyetemen töltött évek alatt számos tervpályázaton értem el eredményt, díjakat és megvételeket. 1990-től 1992-ig Budapest Főváros XI. kerületének főépítéssze voltam, ezt követően két évig, a budapesti EXPO rendezvény kormány általi lemondásáig a Budapest Fővárosi Önkormányzat Expo Irodájának irodavezetőjeként dolgoztam. 1994-től a Környezetvédelmi és Területfejlesztési Minisztériumban a Településrendezési Főosztályt vezettem. 1996 közepétől a Művelődési és Köznevelési Minisztériumban kormánybiztosi beosztásban a budapesti Erzsébet térre tervezett Új Nemzeti Színház beruházását irányítottam. A kormány 1998 év őszén úgy döntött, hogy a színházat máshol építi fel, így az állásomat megszüntették. 1998 és 2002 között magántervezőként, építésügyi szakértőként és fejlesztési tanácsadóként dolgoztam. 2002-től az akkori Oktatási Minisztériumban miniszteri biztosi beosztásban a költségvetési eszközökből megvalósuló felsőoktatási beruházásokat irányítottam és felügyeltem a 2006-ban a kormányzatban bekövetkezett változásokig, amikor a munkakörömet megszüntették. Hivatali munkáim mellett folyamatosan dolgoztam magántervezőként: főként családi házakat, társasházakat, illetve különböző közösségi épületeket terveztem. 2006-tól az Óbuda-Újpek Kft. részeként működő Óbuda Építész Stúdióban dolgoztam, 2010 októberében bekövetkezett nyugdíjazásomig. Nyugdíjam mellett műszaki igazságügyi szakértőként jelenleg is dolgozom.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Galla Zsuzsa (Vigh Ferenc Kálmánné)

*1946-ban született Udvardon.
Építészmérnöki oklevelének száma: 36/1970*

1970 szeptemberétől a 21. sz. Állami Építőipari Vállalatnál (ÁÉV) dolgozott öt évig irányító építész tervezőként a saját beruházások – vállalati – tervezésén, amely beruházások folyamatosan meg is épültek (előregyártó vasbetonüzem, asztalos üzem gyártócsarnok, TMK csarnok, balatoni üdülőtelep, üzemi étkezdé és konyha és mások). 1974-től magántervezőként hétvégi és családi házakat tervezett a vállalat dolgozóinak és magánszemélyeknek Pest megye területén. Ez a tevékenysége a mai napig tart. 1974-ben abszolvált a Műszaki Egyetem Építéskivitelezési és Szervezés Tanszékén Kivitelezési szakmérnöki szakon. 1975-től munkahelyi és előkészítő mérnökként a 21. ÁÉV-nél a kivitelezésben dolgozott. Ekkor épült a Flórián Üzletközpont, a Krisztina Crossbar Telefonközpont, a Sugár Üzletközpont, a SOTE elméleti tömb a Nagyváradi téren, többlakásos társasházak Budán (100-120 lakás) Hünnebeck zsalus technológiával, és például a jelenlegi lakhelye a Bp. II. ker. Kapás utca 51-es társasház is. 1985-ben a korszerű felvonulási épületek típustervei témában szabadalmi oltalmat szerzett. A vállalat asztalos üzemében gyártott fa paneleket főleg külföldre hasznosították több éven keresztül. 1987-ben felvételt nyert a APEH Pest Megyei Igazgatóságához, ahol a tervezői, műszaki szervezői és kivitelezői tapasztalatait bőségesen hasznosította az APEH folyamatosan növekvő létszámának és az infrastrukturális igényeinek figyelembevételével. 1992-ben szaküzemgazdászként diplomázott a Pénzügyi és Számviteli Főiskola Adó és pénzügyi ellenőrzési szakán. Vezető főtanácsosként ment nyugdíjba 2005-ben. Jelenleg is tagja a Budapesti Építész Kamarának mint tervező, műemlékes és műszaki vezető. Három fia és 6 fiú unokája van.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Garai Ferenc

*1946-ban született Perkátán.
Építészmérnöki oklevelének száma: 37/1970*

Egy év katonaság után kezdhettem meg építészmérnöki tanulmányaimat. A diploma megszerzése után a Fővárosi Építő és Műszaki Vállalatnál kezdtem dolgozni előkészítőként, majd elindultam felfelé a ranglétrán, építésvezető lettem, később műszaki, illetve termelési osztályvezető. A vállalat a rendszerváltás után Fővárosi Építő Zrt. néven működött tovább, akkor már műszaki igazgatóként dolgoztam, végül 1997 óta vezérigazgatóként vezetem a vállalatot. A Budapesti Építész Kamarának friss diplomásként lettem tagja. Az igen változatos munkahelyeimnek köszönhetően ma már többségi tulajdonosa vagyok annak a cégnek, amelyben ma is aktívan dolgozom mint vezérigazgató. Az építőipari kivitelezésen kívül számtalan hobbi is van, ezek közül a legjelentősebb, hogy időnként évfolyam-, illetve tankörtalálkozókat szervezek az építész kollégáimnak. 1955 óta vagyok nagytétényi lakos, egyben 2 fiúgyermek apja és 2 fiúunoka nagyapja.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gelencsér Piroska

*1946-ban született Balatonrendesen.
Építészmérnöki oklevelének száma: 39/1970*

1970 decemberében férjemmel, aki etióp állampolgár volt, Addisz Abebaba, Etiópiába költöztünk. A 23. bejegyzett építészmérnök voltam Etiópiában 1971-ben. Magántervezőirodáknál dolgoztam néhány évig, majd a Városfejlesztési Minisztérium Középületek Osztályán. Érdekes feladatom ott egy új határellenőrző állomás lakóházainak tervezése volt a Danakil sivatagban. Tíz évig tanársegéd voltam az Addis Ababa Egyetem Műszaki Karán, ahol építészhallgatóknak tanítottam középület-tervezést és épületszerkezettant. 1993 óta saját tervezőirodámban dolgozom. Két gyermekünk született, Dávid és Rita. Mindketten közgazdászok, apjuk példáját követték. Mindketten Afrikában élnek. Férjem halála után továbbra is Etiópiában élek és dolgozom. Mindig sok munkám volt, lakóházakat, többlakásos lakóházakat, bevásárló központokat, kórházat, irodaházakat és szállodákat terveztem, és az irodám művezeti is az építkezéseket. Terveim jelentős része Addisz Abebában épült, de terveztem nagyon különböző éghajlatú vidéki városoknak és egyéb településeknek is. Többször vettem részt tervpályázatok elbírálásában. 2017-ben az Etióp Építészek Szövetsége Életműdíjjal tüntetett ki.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Havas Anikó (Zádor Istvánné)

*1947-ben született Budapesten.
Építésmérnöki oklevelének száma: 44/1970*

1970-ben az egyetem befejezése után a LAKÓTERV-ben kezdtem dolgozni Finta József műtermében. Kezdetben konstruktóri, majd építész munkatársi feladatokat kaptam a műterem nagy projektjeiben. Elsőként a Volga Szálló kiviteli terveinek készítésében vettem részt. Ezt követően több paneles szálloda és munkásszálló tervezésén dolgoztam (Hotel Bratislava, Hron és Nitra munkásszállók, Graboplast munkásszálló, Hotel Voronyezs BRNO), valamint részt vettem a műteremben készült pályázatokon. A gyerekeim születése és a férjem moszkvai kiküldetése miatt néhány év kihagyás után visszatértem a Finta Műterembe, ahol építész és belsőépítész feladatokkal is megbíztak. 1986 óta vezető tervezői jogosultsággal rendelkezem. Dolgoztam a Kempinski Hotel kiviteli terveinek készítésén és belsőépítészeti kialakításának koordinálásán. 1995-től vagyok tagja az akkor megalakult Finta és Társai Építészstúdió stúdiótanácsának. Az azóta megvalósult épületeink (Bank Center, ORFK-BRFK székház, Westend Bevásárlóközpont) építészeti és belsőépítészeti tervezésében vettem részt. 2000 utáni munkáim az Esztergomi Élmény- és Termálfürdő a hozzá tartozó szállodával, a Kőérberek lakópark lakóépületei, valamint a Komjádi uszoda felújítási munkái a vizes világbajnokság idején.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hársvölgyi Rozália Zsuzsanna

*1941-ben született Budapesten.
Építésmérnöki oklevelének száma: 45/1970*

Az egyetemi évek alatt és a diploma megszerzése után is döntően kivitelezéssel, ezen belül is legnagyobb részt épületek felújításával – mint kivitelező, építtető, beruházó, műszaki ellenőr – foglalkozott. Kezdő technikusként részt vett a Budai Várnegyed polgári lakóépületeinek első felújítási munkáiban, majd az ismételt felújításnál építtetői feladatokat látott el. A későbbiekben kivitelezőként részt vett a Budapest VIII. kerület Népszínház utcai sortatarozási munkák irányításában. A Budapest XII., I. és az V. kerületi lakóházak felújításánál építtetői feladatok ellátása, koordinálása volt a feladata. A 43. sz. Állami Építőipari Vállalatnál a négy házgyár gyártási, szerelési és szakipari munkáinak minőségellenőrzését irányította. 1996. szeptemberi nyugdíjazásától a mai napig műszaki ellenőrzéseket végez, amely kiterjed a csarnokok építésétől a többszintes lakó-, iroda-, továbbá műemlék épületek, valamint tetők felújításáig és átalakításáig. Az Építőipari Tudományos Egyesületnek 1974-től, míg az Budapesti Építész Kamarának annak megalakulása óta tagja.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Heinz Péter

*1947-ben született Veszprémben.
Építészmérnöki oklevelének száma: 32/1971*

Szervusztok, Régi Játsszótársak! Bizony, eltelt 50 év, amióta láttuk egymást. Én építész technikusként kerültem az egyetemre, tehát a szakmáról már voltak ismereteim (akkor a technikumokban még tervezést is tanítottak). Ez jelentett előnyöket, pl. műszaki rajzolásban – tuskihúzó- stb, de hátrány volt a matekban, mert emlékszem, Pelikán tanár úr egy szilárdságtan előadáson szokása szerint teleírta a táblákat képletekkel, hátra fordulva megkérdezte rekedtes hangján: „értik kollegák”? Erre felállt egy technikus végzettségű hallgató és megkérdezte: „csak azt a hosszú S betűt az elején nem”. Ennyit a múltunkból. A szakmát én a fél év halasztásom alatt már abban a keszthelyi tervező irodában „gyakoroltam”, ahová a diploma után visszamentem. Nagyon jó kezdés volt. 21 fő, ugyanennyi az átlag életkor. Még diploma nélkül önálló tervezési feladatok. Természetes volt, hogy a diploma után itt folytattam. Ezután (hogy legyen lakásunk) a Győr-Sopron Megyei ÁÉV-hez kerültem először műszaki fejlesztőnek, később szerelésvezetője voltam egy akkoriban még nagynak számító 10.000 m²-es csarnok építésének (még daruztam is, néhány 10 tonnás panelt én emeltem a helyére). Utána városrendező lettem a Győri Városi Tanács Építési Osztályán. Ezután a Győri Tanácsai Tervező Irodában dolgoztam, ahol az új épületek tervezése mellett a műemléki felújítások tervezése is jelentős volt. Akkor még volt OMF, „akivel” rengeteget kellett egyeztetni (nagyon szigorúak voltak). Innen Algériába mentem majdnem egy évre. Az ÉTI keresett munkatársakat paneles lakóépületek típustervezésére. Belevágtam, nem bántam meg. Ennek letelte után egy kft. résztulajdonosa, egy fél évig kisvállalati igazgató voltam, majd az E.ON beruházójaként mentem nyugdíjba. Hát, ennyi volt. Jó volt, hogy ezt a szakmát választottam már 14 éves koromban.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Herrer-y M. Caesar

Ybl Miklós-díjas

*1947-ben született Budapesten.
Építészmérnöki oklevelének száma: 47/1970*

Felmenőim között két festőművész van, az egyik spanyol dédapám Joaquin Maria Herrer, a másik Herrer-y Marchez Caesar spanyol-nagybányai festő. Diploma után továbbképzősként elvégeztem a Magyar Iparművészeti Főiskola belsőépítész szakát 1974-ben. Közben boltok berendezéseit terveztem. 1974-től a LAKÓTERV-nél dr. Finta József műtermében dolgoztam 1993-ig. 1980-ban elvégeztem a Mesteriskolát. 1983-ban Ybl Miklós-díjat kaptam. 1986-ban közös kiállításunk volt Finta Józseffel és Király Józseffel. 2001-ben Pro Architectura díjat kaptam megosztva. Jelenleg a Caesar Stúdió Kft-t vezetem, és dolgozom hol Óbudán, hol Szigetmonostoron, merthogy ide költöztem ki már vagy 20 éve. Hogy miket csináltam? Voltak benne szállodák, irodaházak, éttermek, vendéglők, magánházak, hol építészet, de legtöbbször belsőépítészet. Talán a teljesség igénye nélkül: NOVOTEL, Központi Váltó és Hitelbank, Hotel Hungária, Budapesti Kongresszusi Központ, McDonald's étterem Nyugati pályaudvar, Liget szálloda, Olasz Kultúrintézet, Epona lovasfalú, FOTEX Irodaház, Külügyminisztérium, Hungária Biztosító székháza, Margitszigeti Thermál Hotel, Mammut, Sugár, Balneo wellness szálló stb....

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Istenes Emilia

*1946-ban született Budapesten.
Építésmérnöki oklevelének száma: 50/1970*

Festőművésznak készültem, de végül az Építésmérnöki Karra felvételiztem. Friss diplomámmal az IPARTERV-be kaptam meghívást, majd 1973-tól a MÁV Tervező Intézetben vezető tervezőként ipari és középületeket terveztem. Vasúti főtisztként kivételes lehetőségem volt a családommal beutazni Európát, ez kiegészítette építészképzésemet. 1985-től magántervezőként budapesti üzletek, éttermek, bankfiókok mellett családi és társasházakra kaptam megbízást. Férjemmel, Korényi Andrással megalapítottuk a Korényi és Társai Építész Irodát, ahová később Balázs fiunk is csatlakozott. Anna lányunk az ELTE angol és történelem szakán szerzett diplomát. Két gyermekünkől 5 unokánk van, közülük is lesz építész. 1993-tól érdeklődési köröm festéssel, tánccal, spirituális tanokkal bővült, a tervezés lassan kiszorult. Létrehoztam a Mandala Tánc és Festőkört. Dörgicsei nagy parasztházunkban az Istenes Galéria és Vendégház kialakítása minden nyáron csoportok fogadását és kreatív táborok megtartását is lehetővé tette. 25 éven át festést, táncot és asztrológiát tanítottam. A kertművészet is magával ragadott, de amikor túlnőtt rajtunk a feladat, 2018-ban megváltunk a vidéki házunktól. Képeim most főleg XII. kerületi műtermekben láthatók. Rendszeresen országos és egyéni tárlatokon is szerepelek. A Barabás Villa, a MOM Művelődési Központ, valamint a Hegyvidék Kulturális Szalon gyakran ad teret a kiállításaimnak. Az utóbbiakban heti rendszerességgel szakrális körtáncot tartok. Csoportomban nincs korhatár.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

dr. Jagudits Pál

*1946-ban született Győrött.
Építésmérnöki oklevelének száma: 51/1970*

A diploma megszerzése után két évet a kivitelezésben dolgoztam Kecskeméten jelentős városi létesítmények építésvezetőjeként. Itt említem meg a Tejüzem zöldmezős beruházását és a műemlék Városháza felújítási munkáját. 1972-ben Győrött folytattam a munkát az állami építőiparnál tervezési osztályvezetőként. Vezető tervezőként közösségi létesítményekkel (óvoda-iskola) foglalkoztam, ezek több szakmai elismerést, kitüntetést jelentettek számomra. Építésügyi szakértőként és főtechnológusként részt vettem a Pozsony-Brünn-Prága-Győr szállodalánc és egyetemi kollégium építésében a LAKÓTERV-Finta Műterem partnereként. Másik jelentős létesítménycsoport a Győr-Moson-Sopron (Gy-M-S) megyei kórházkomplexum a KÖZTI-GYÁÉV együttműködésében. 1990-től 1995-ig az államigazgatásban dolgoztam a Gy-M-S Megyei Önkormányzat Építési Osztály vezetőjeként. Ezután idegennyelv-tudásomat használva osztrák és német nagylétesítmények (M1 autópálya, Audi motorgyár, Győri Ipari Park) megvalósításán dolgoztam, majd amerikai partnerekkel energetikai projekteken vettem részt. Folyamatosan oktattam 1988 óta a győri Közlekedési és Hírközlési Műszaki Főiskolán, majd a Széchenyi István Egyetemen. 1993-ban tető-rehabilitáció témában doktoráltam a BME Épületszerkezettani Tanszékén. Oktatási területem a magasépítés és épületszerkezetek voltak. Nyugdíjba vonulásomig saját mérnökirodát vezettem.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Karsai Károly

*1945-ben született Hartkirchenben (Németország).
Építésmérnöki oklevelének száma: 40/1971*

1967 és 1994 között a Kereskedelmi Tervező Vállalatnál dolgoztam rajzoló-szerkesztőként indulva a vezető-tervező, műteremvezető beosztásig. 1973-74-ben megfordultam a VÁRBER-nél, a LAKÓTERV-nél is. Munkáimat az első ceruzavonástól a használatbavételig kísértem végig, nem egyszer manuális közreműködéssel. Főnökeim – bízva bennem – újra meg újra „mélyvízbe dobtak”, aminek mindig meg akartam felelni. A végeredmény szerte az országban nagyrészt megvalósult kb. 200.000 nm kereskedelmi, vendéglátó és középület. Egyik legnehezebb a VEGYTEK 6000 nm-es festék és oldószer magas raktára volt. Magántervezésben kb. 150 kisebb-nagyobb épület készült el. Ezekből a Csopakon lévő római katolikus templom, a Pilisvörösváron található Szt. Erzsébet Szeretetotthon és Templom, a Palóznaki Faluház, a Máriabesnyői Kapucinus Kolostor és Kegyetemplom munkái, a Sacre Coeur Szerzetesközösségi Ház és egy tihanyi nádtetős épület állnak hozzám legközelebb. 1994 és 2002 között polgármesterként irányítottam a Belvárost. Szakmai csúcsait számomra a GRESHAM, a BLESZ Szakrendelő, az Eötvös Gimnázium, a mélyparkolóink, a sétáló utcák, a közterek kiépítése jelentik. Ezek élére a mai arculatot teljesen meghatározó 1999-2001-es kerületi szabályozási terv és rendelet kívánkozik. 2003 és 2006 között Zugló főépítésze voltam: a készen ottmaradt KSZT-re, a Bosnyák tér terveire, a tervzsűrre emlékezem szívesen. 2006 óta újra az V. kerület közéleti szereplője vagyok. Résztvevőként, zsűrorként, szerzőként összesen 35-40, zömmel sikeres tervpályázat közreműködője voltam, legutóbb 2005-ben a „Budapest felkiáltó jelei” 2. díját elnyerve. Építéssként alapvetően az „illeszkedés” híve vagyok, ami azt jelenti, hogy a kor technikai lehetőségei jelenjenek meg az épített környezettel harmonikus egységben, közttereinken és a város szövetében egyaránt.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kiss Beáta (Zarándyné)

*1945-ben született Sopronban.
Építésmérnöki oklevelének száma: 55/1970*

Az 1970-ben megvédett diplomamunkám díjat kapott (Ezüst könyv). Kezdetől az IPARTERV-ben dolgoztam, vezető tervező vagyok. Számos munkám épült meg, néhányat publikáltak. Hétvégéinket jelenleg is vidéki telkünkön töltjük őszi szüreteléssel. Három gyermekünk, kilenc unokánk van, velük éljük nyugdíjas éveinket.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kiss Gyula

*1945-ben született Izsákon.
Építésmérnöki oklevelének száma: 56/1970*

1970-ben szerzett építésmérnöki diplomát a Budapesti Műszaki Egyetem Építésmérnöki Karán. Az egyetem elvégzését követően a Bács-Kiskun Megyei Állami Építőipari Vállalatnál (később DUTÉP) dolgozott építésvezetői, majd főépítésvezetői munkakörben. Generál építésvezetője volt az 1980-as években épülő kecskeméti Széchenyivárosi Lakótelepnek, irányítása alatt épült fel a városrész számos lakása, bölcsődéje, óvodája, iskolája, a gyógyszertár és orvosi rendelő, étterem, stb. Ezért a munkájáért az akkori építésügyi miniszter az „Építőipar Kiváló Dolgozója” kitüntetésben részesítette. Szintén az irányítása alatt épült meg Kecskeméten a BARNEVÁL, a MÉVI Labor, a Konzervgyár, továbbá Izsákon óvoda, illetve Csepelen több lakás. A DUTÉP felbomlása után kisebb kecskeméti vállalkozásoknál dolgozott műszaki előkészítőként, emellett pedig családi házak tervezésével is foglalkozott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kiss István

*1946-ban született Szegeden.
Építésmérnöki oklevelének száma: 57/1970*

Iparművészeti középiskolásként a szobrászat és az építészet egyaránt vonzott, végül az utóbbit választottam. 1970-ben diplomáztam jeles eredménnyel. 15 évig dolgoztam különböző tervező vállalatoknál. Kezdetként két év várostervezés, majd kommunális épületek tervezése a Szegedi Tervező Vállalatnál, lakó-, köz- és ipari épületek a megyei tanácsi tervezőnél, műemlék-felújítások és új épületek a GYŐRITERV soproni irodájában. Épülettervezési munkáim között lakóházak kétlakásostól 72 lakásosig, falusi tanácsház, kereskedelmi, oktatási, nevelési épületek, nagypaneles gyermekintézmény sorozatterv, szakiskolák, ipari épületek kis üzemcsarnoktól négymillió kötetes tankönyvraktárig egyaránt előfordultak. Településtervezési munkáim ház-helyrendezési tervtől általános rendezési tervig terjedtek. Ez idő alatt gyakran vettem részt országos tervpályázatokon, magamban egy első, magam vagy tervezőtársakkal hat második, illetve harmadik helyezést értem el. 1985-től előbb tervező társaságok vezető tagjaként, majd 2000-től statikus feleségemmel a Kiss és Társa Műépítész Kkt. (feleségem elvesztése óta Bt.) tulajdonosaként dolgoztam-dolgozom. Munkáim közt akadtak szegedi, soproni, szentgotthárdi, békéscsabai helyszíneken utcabútorok, lakóépületek, üzletházak, üzletbelső, iskolabővítés, műemléki felújítások, városrendezési tervek. Néha még ma is pályázom: egy városközpont rendezési tervpályázaton megosztott első díjat és a tervezés jogát, egy meghívásos pályázaton első díjat és legkedvesebb belvárosi lakóépületem tervezésének lehetőségét, egy nemzetközi tervpályázaton harmadik díjat nyertem. Számos építészeti és városépítészeti tanulmányt készítettem, nem régen NKA támogatással Szeged vernakuláris eklektikus építészetéről, korábban pedig munkáim előkészítéseként vagy örökségvédelmi hatástanulmányként.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Koncsag Kornél

*1947-ben született Budapesten.
Építészmérnöki oklevelének száma: 59/1970*

Az 1970-es diplomavédés óta eltelt több mint 40 éves aktív időszakomban belekóstoltam mind a kivitelezési életbe, mind a tervezés izgalmas világába, de a műszaki ellenőrök változatos évei sem voltak haszontalanok. Kivitelezőként emlékezetes az Aszódi Evangélikus Gimnázium építése, és létesítményi főmérnökeként ma is jól esnek a több évtizedre visszanyúló elismerő vélemények. A pesti Piarista Gimnázium néhány évvel ezelőtt került csak a diákok birtokába, de az építkezés, az „újjávarázsolás” évei szintén szép szakmai feladat volt. Örömmel láttam a Dévényi Sándor épületeit bemutató kiállításon a Pesti Vigadóban különleges családi házai között az Érdre tervezettet is, amelyet kis csapattal mint egyéni vállalkozó építettem. Néhány családi ház tervezése után kaptam megbízást a Zamárdiban megvalósult Wellamarin Wellness Szálló tervezésére, amelynek engedélyezési terveit készítettem, de a valóságban öröm látni, hogy változatlanul így épült meg, és nyolc éve télen-nyáron mindenki örömeire üzemel! Műszaki ellenőrként a ‘70-es években dolgoztam, s bár nem jelentette az építészeti szakma csúcsát a lakótelepi házak építése, be kellett látni, hogy akkor erre is szükség volt... Kezdetől fogva a mai napig kamarai tag vagyok. Azon kevés emberek közé tartoztam, akik hatéves koruk óta építészek szerettek volna lenni. Nagyon szerettem rajzolni, így soha más szakma számomra nem jött szóba. Két házasságomból négy gyermekem van, és 10 unokám, de életükből az építész szakma kimaradt. Persze, van még reményem, mert a legifjabbak még nem tudnak nyilatkozni...

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Koppányi Imre

*1946-ban született Budapesten.
Építészmérnöki oklevelének száma: 60/1970*

Előfelvétellel katonai szolgálat után végeztem építészmérnöki tanulmányaimat, jeles diplomát szereztem. Kezdetben az INTERAG Rt-ben tervezői munkakörben dolgoztam, később a VEGYÉPSZER Rt-ben műszaki fejlesztő mérnök volt a beosztásom. 1974 és 1991 között a MÁV Tervező Intézet alkalmazásában vezető tervezőként, csoport- és osztályvezetői beosztásban több tervezési munkában vettem részt (Kőbánya-Kispest metró végállomás, Marx téri Skála-Metró-MÁV irodaház, 1500 ágyas MÁV kórház rekonstrukció, Szőnyi úti BVSC uszoda rekonstrukciója – 1989 napkollektoros melegvízellátás). Magántervezőként a 70-80-as években több tucat családi és társasház terveit készítettem el a passzív és aktív napenergia hasznosítás elveit alkalmazva. 1985-ben építettem a saját „Ördögszikla” napházamat, amelyet az ISES-PLEA napenergia társaság 1986-os budapesti konferenciáján mutattam be. 1988-ban terveztük Magyarországon az első talajhő-hasznosítással, hőszivattyúval működő rendszert Pismányban. 1993-1994-ben készítettem a Gazdagréti Szent Angyalok templom és közösségi ház terveit. A létesítmény „0” energiás, részben dombház tetőkerttel, talajszondákkal, hőszivattyúkkal, acéltornyán napelemekkel. A jogerős építési engedély alapján a szakrális terrek elkészültek, a közösségi funkciók és az energeitikai létesítmények befejezése azonban még várat magára. 1991-ben alapítottam a Pannon Project Kft-t, amelyben mint vezető tervező és ügyv. igazgató dolgozom. Ezen időszakban a teljesség igénye nélkül fő profilként Nagykanizsa, Esztergom, Mór, Kisbér, Székesfehérvár, Baja, Szentés, Jászberény, Cegléd kórházainak európai szintű korszerűsítését tervezte az építész kollektíva generáltervezőként. Díjazott tervpályázatok: Rákospalota-Újpest metróvégállomás (I. díj), „Hannoveri Expo 2000” Magyar pavilon (IV. díj) és esztergomi műemlék platános strand rekonstrukció (I. díj).

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Korényi András

Ybl Miklós-díjas

*1947-ben született Budapesten.
Építésmérnöki oklevelének száma: 61/1970*

Már az általános iskola után elhatároztam, hogy építész leszek, ezért az Ybl Miklós Építőipari Technikumban végeztem a középiskolai tanulmányaimat, és utána nyertem felvételt az Építésmérnöki Karra. 1969-ben kötöttem házasságot tankörtársammal, Istenes Emíliával. A diploma után 1970-ben az IPARTEREV-be kerültem, ahol egyetemi korrektorom, Virág Csaba lett a mesterem, akivel kilenc évig dolgoztam együtt. Ez a mester-tanítvány viszony további pályámat is jelentősen meghatározta. 1972 és 74 között a Mesteriskola II. ciklusának a hallgatója voltam. Az IPARTERV után a LAKÓTERV, majd a TTI és a BUVÁTI lett a munkahelyem, ahonnan 1994-ben egy rövid időre visszatértem a LAKÓTERV-be. 1995-ben alapítottam meg saját cégünket, a Korényi és Társai Építész Irodát feleségemmel, amely azóta is folyamatosan működik. Építész tervezőként először jellemzően lakóépületeket és irodaházakat terveztem, később ez kibővült TV stúdiók, bevásárlóközpont (Eleven Center), szálloda, műemlék épületek és egyéb középületek tervezésével. 1991 óta városrendezéssel is foglalkozom, amely tevékenység jellemzően Budapestre koncentrálódik, de vannak vidéken jóváhagyott rendezési terveim is. Szakmai tevékenységem során 1984-ben Ybl Miklós-díjat kaptam. 2011-ben az általam mint vezető tervező által tervezett százhalombattai Szent István tér rehabilitációja megkapta a MUT és az ICOMOS Magyar Nemzeti Bizottság által alapított Köztérmegeújítási Nívódíjat, 2013-ban Budapest Főváros XI. kerület Újbuda Önkormányzata Pro Architectura Újbuda kitüntetését nyertem el. Szűkebb családukra is feleségem önéletrajzában lehet olvasni. Mostanában Balázs fiamék cégével, a LAB5 Kft-vel közös műteremben tevékenykedem, és hálás vagyok a sorsnak, hogy csupa fiatal építész vesz körül, akiktől tanulni is lehet, és az időnkénti közös munka további tervezésekre inspirál.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kormos Gáspár

*1945-ben született Pilisszántón.
Építésmérnöki oklevelének száma: 62/1970*

Az érettségi megszerzése után Budapesten a „Fém munkás” Épületlakatos-ipari Vállalatnál kezdtem dolgozni mint szerkesztő, majd felvételt nyertem az Építőipari és Közlekedési Műszaki Egyetem (1967-től Budapesti Műszaki Egyetem) Építésmérnöki Karának nappali tagozatára. A diploma megszerzése után a veszprémi Tanácsi Építőipari Vállalatnál helyezkedtem el mint mérnök gyakornok. Még 1970 decemberében átkerültem az Igazságügyi Minisztérium Büntetés-végrehajtás (bv.) hivatásos állományába bv. főhadnagyi rangba, ahol az egyik intézetben gyakorlatilag építésvezetőként tevékenykedtem. 1974 és 1977 között átkerültem az Országos Parancsnokság Tervező Irodájába irodavezető-helyettesnek, majd 1977 és 1989 között az Országos Parancsnokságon mint beruházási alosztályvezető dolgoztam. 1989-ben újból a Tervező Irodába kerültem irodavezetőként. 1995-ben átszervezés miatt kértem leszerelésemet és nyugdíjazásomat. Nyugdíjazásomkor bv. alezredesként szereltem le a Testülettől. A Testületnél a feladatok sokrétűsége volt számomra a megragadó. 1972-től magántervezést folytatok. Nyugdíjba vonulásom után kiváltottam az egyéni vállalkozást, amelyet jelenleg is gyakorlok. Szülőfalumban, Pilisszántón 2010 óta lakom. Családi állapotom: elvált. Egy lányom és egy fiam, valamint két leányunokám van.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kovács Imre László

*1946-ban született Simbachban (Németország).
Építészmérnöki oklevelének száma: 63/1970*

Dr. Szendrői Jenő vette fel az IPARTERV-be. Közvetlen felettesei neves építészek voltak (Mináry Olga, Kévés György). Először a hazai könnyűszerkezetes építési rendszer kifejlesztésében működött közre, majd ezen szerkezeti rendszer felhasználásával tervezőtársként több oktatási-művelődési épület tervezésében vett részt. Önálló tervei alapján épült meg a FŐTÁV kőbányai és óbudai regionális irodája és a Fővárosi Autótaxi Vállalat XI. kerületi irodaháza. 1980-ban az Építésügyi és Városfejlesztési Minisztérium (ÉVM) Műszaki Tervezési Főosztályára. 1990-ben, a rendszerváltozás után minisztériumi főosztályvezetői kinevezést kapott az ÉVM jogutód szervezetének Építészeti és Építésügyi Igazgatási Főosztályán, ahol a megváltozott körülmények közé került építésügy új szabályozási és működési feltételeinek kialakítását irányította. Szakmai munkájának legjelentősebb állomásai az 1996-ban elfogadott mérnöki és építész kamarai törvény, illetve az 1998-ban hatályba lépett új építésügyi törvény szakmai előkészítésében való közreműködés voltak. Több évig vezette az Országos Építészeti Tervtanácsot, számos előadás, szakcikk, építésügyi tárgyú szakkönyv szerkesztése és önálló szerzősége fűződik nevéhez. 2002 után a minisztériumi szervezetbe tartozó Építésügyi Hivatalt vezette. Aktív pályafutásának befejezése után sem szakadt el a szakmai közélettől. Tagja az Építőipari Mesterdíj Alapítványnak, az Építőipari Nívódíj Bizottságnak, megalakulása óta vezeti a Magyar Építész Kamara jogosultsági vizsgabizottságát. Szakmai elismerései között fontosabbak az Alpár Ignác-díj (2000), a Magyar Köztársasági Ezüst Érdemkereszt (2006), illetve a Magyar Építész Kamara megalakulásának 20. évfordulójára alapított és elsőként kiadott MÉK Kamarai Érem (2017).

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kovács Lajos

*1945-ben született Kányán.
Építészmérnöki oklevelének száma: 64/0970*

A diploma megszerzése után a Veszprémi Tervező Irodában dolgoztam, ahová társadalmi szerződés kötött. Itt rögtön önálló munkákat kaptam, mivel előzőleg mint technikus szerkesztő dolgoztam. 1972-ig több lakóházat, közintézményt terveztem. 1972-ben felvételt nyertem a MÉSZ Mesteriskola II. ciklusába. Mesterem Plesz Antal volt, akihez Bán Ferenc és Kulcsár Attila is tartozott. A Mesteriskolát követően a Típustervező Intézetben (TTI) voltam vezető tervező, majd szakosztály-vezető. Itt bölcsődék típusterveit, a CLASP H1 iskolák és irodaházak terveit készítettem. 1980-tól az Ybl Miklós Tervező Szövetkezetben több budapesti étterem tervét készítettem el. 1986-tól vezető tervezői, valamint felelős műszaki vezetői jogosultsággal rendelkezem. 1990-től önálló kft-ben és betéti társaságban lakóházakat, irodaházakat és lőterekeket terveztem. 1972-től tagja voltam a Magyar Építőművészek Szövetségének. Szakmai tevékenységemben sokat segítettek a kollégáim. 1980-ban a székesfehérvári Szeder úti Nevelési Központ épületekre Építészeti Nívódíjat kaptam. Több hazai tervpályázat mellett két nemzetközi tervpályázatban vettem részt.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kravár Ágnes

Ybl Miklós-díjas

1947-ben született Sopronban.

Építészmérnöki oklevelének száma: 65/1970

Az egyetem után a VÁTI-ban kezdtem a pályámat, ahol rövid időn belül Makovecz Imre műterméhez csatlakoztam. 1983-tól a MAKONA Gmk-ban, illetve Kisszövetkezetben a Mester épületeinek feldolgozásában vettem részt, majd önálló tervezési munkát végeztem. 1991-ben megalakult a Paralel Építésziroda Kft. Az iroda tagja a Makovecz Imre által alapított Makona Egyesülésnek és a tágabb körben az organikus építészetet művelő társirodák-ból alakult Kós Károly Egyesülésnek (KKE). A Vándoriskola keretein belül fogadtunk fiatal építészeket, valamint jelenleg is fenntartói vagyunk az Országépítő folyóiratnak, amelyet a KKE ad ki. Több önálló munkám közül kiemelném a soproni Móricz Zsigmond utca 1-3. szám alatti lakóépület-együttest, a pécsvárad-i Apátságban megépült szállodát, a ferencvárosi Angyal utca 33. szám alatti szállodát, a Rupp-hegyi Idősek Otthonát. A Mester 2011-ben bekövetkezett halála után több épületének félbemaradt tervét befejeztünk, köztük az Óbuda-Békásmegyer Önkormányzat által épített bölcsődét, amely előtte tisztelegve felvette Makovecz Imre nevét. 2013-ban Ybl Miklós-díjjal tüntettek ki. Egész pályámat meghatározta az a kiváltságos helyzet, hogy Makovecz Imre mellett, vele napi kapcsolatban lehettem. A Mester nagysága, szeretete, a körülötte kialakult szellemi közösség meghatározó ajándéka volt az életemnek, amely fiainkra is hatott, hiszen egészen felnőtt korukig kapcsolatban voltak vele. Mindennapi munkámban rengeteg segítséget kaptam férjemtől Tóth Tibortól, aki igazi korrekt, tehetséges, szorgalmas mérnökember, ennek köszönhetően a mai napig foglalkoztatják. Mindketten rengeteg örömet találunk a növekvő, szaporodó családjunkban, a négy unokánkban és a szakmagyakorlásban.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kremnicsán Ilona (Komjáthy Attiláné)

1944-ben született Dejtáron.

Építészmérnöki oklevelének száma: 66/1970

Az Ybl Miklós Építőipari Technikum után 21 évig az Országos Műemléki Felügyelőség-nél dolgozott, kezdetben régészek mellett tudományos munkatársként, majd területi előadóként, 1973-tól építész tervezőként. Az egyetem esti tagozatán szerzett diplomát. 1984 után tervező és kivitelező volt, 1986 és 1991 között a BME Építészettörténeti és Elméleti Intézetének építész tervezője, 1992-től 2008-ig a Mérték Építészeti Stúdió vezető tervezője, majd 2009-től napjainkig az I+H Ingatlanhasznosító Építészeti és Mérnökiroda Kft. tervezője és ügyvezetője. Jelentős műemléki helyreállításon, építészeti és belsőépítészeti terveken dolgozott (Szigliget vár, Hollókő templom és vár, Majk remeteség, Siklós Ferences templom és kolostor, Tokaj Múzeum, Nyírmihálydi ref. templom, Vaja vármúzeum, Budapest Kapisztrán tér 1. I. kerületi Önkormányzat, Budapest Fortuna u. 4., Szent György Fogadó, Budapest V. Károlyi M. u. 12. Ybl Palota.). Külföldi munkái: a régi nagykövetség épülete Strasbourgban és Ankarában a követségi rezidencia. 15 országos pályázaton kapott díjat. Elismerései: Az építőipar kiváló dolgozója (1975), Szocialista Kultúráért Emlékérem – Hollókő műemléki együttes (1983), Év lakóháza díj (1985), Európa Nostra díj – Székesfehérvár Rácváros (1990), A szigligeti vár helyreállításaért emlékérem (1995), Emlékérem Görgey Artúr lovasszobrának talapzatáért (1998), Építészeti Nívódíj-Budapest, I. Kapisztrán tér 1. (1998), Podmaniczky díj – Ybl Palota (2001). Tagja a MÉSZ-nek, a BÉK-nek és a Belsőépítészeti Tagozatnak, 25 éve az Ybl Egyesületnek, 25 éve elnökségi tagja a Szigligeti Vár Alapítványnak. Férjével létrehozták az Alapítvány a Honi Művészetért, a Művészképzésért, az Építészeti Kultúra Fejlesztéséért, a Műemlékvédelemért nevű szervezetet, ezen belül pedig az építészeti kultúra népszerűsítéséért adományozott Ezüst Ácscezuza díjat.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Lasetzky Frigyes

*1946-ban született Budapesten.
Építészmérnöki oklevelének száma: 67/1970*

A gimnázium utolsó évében találtam rá az építészetre. Diploma után a KÖZTI-nél kezdtem dolgozni, ahol hat évet töltöttem el. Rajzoltam a Nemzeti Színházat, a Győri Műszaki Főiskolát és pályázatokat. 1974-ben a számítógépes tervezéssel is megismerkedtem. 1976 és 1986 között bekapcsolódtam a vállalat algériai munkáiba. Terveztünk oktatási, egészségügyi, sport- és lakóépületeket. Budapesten készítettük a terveket, a helyszínen végeztük a művezetést. 1978-tól 1981-ig emlékezetes éveket töltöttünk családommal Algériában. Önálló munka egy szakközépiskola építése és egy stadion tervezése volt. Itthon magántervezőként terveztem üzleteket, lakóépületeket. 1987 és 1993 között az algériai munkák befejezésével átigazoltam a Típustervező Intézetbe (TTI). Kezdetben önálló építészként, később osztályvezetőként dolgoztam. Lakóépületeket, középületeket terveztünk és pályáztunk is. Önálló munkaként megépült egy tornacsarnok Egerben és egy számítógép központ a KFKI részére Budapesten. Magántervezői munkáim között voltak üdülők a Balaton körül, Bauhaus villa rekonstrukciók Pesten. A vállalat privatizációjának idején kiléptem a TTI-ből. A következő öt évben egy kft-ben folytattam a munkámat. Foglalkoztam ipari épületekkel, irodaépületekkel és a Bakonyban Szikszay Júliával megvalósítottunk egy lovas központot szállodával. Megismerkedtem az ingatlanhasznosítási munkával is. 1998 és 2020 között önálló tervezőként folytattam munkámat. Új feladat volt a műemlékvédelem. A Ferences Rend visszkapott kolostorait újjátottam fel Budapesten és a Dunántúlon, köztük a pesti Batthyány kriptát. Foglalkoztam műemlék templomokkal, lakóépületekkel a Balatonon és a Budai Várban a Táncsics M. utcában, valamint a Halászbástya felújításával is. Terveztem új irodaépületet, sportlétesítményt, családi házakat Budapesten és a Balatonon.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Láncos Ferenc

*1946-ban született Budapesten.
Építészmérnöki oklevelének száma: 68/1970*

Erős közgazdasági érdeklődésem ellenére végül az Építészmérnöki Karon szereztem diplomát, de 1974-ben megkaptam a gazdasági mérnöki oklevelet is. Első munkahelyem a KÖZTI, majd a KERTI volt, ahol szerkesztő, illetve építész tervező lettem. 1973 végén egy volt osztálytársam hívására német és angol nyelvtudásomnak köszönhetően a KOMPLEX külkereskedelmi vállalatnál kezdtem el dolgozni. Főleg építési projektekkal és know how-val foglalkoztam. Osztályvezetőként részt vettem az osztrák szállodaépítési programban (Forum, Hyatt, Novotel, stb.). 1977 és 1979 között Gorganban (Iran), 1983 és 1986 között Lagosban (Nigéria), 1986 és 1989 között pedig Harareban (Zimbabwe) teljesítettem külszolgálatot. 1989-90-ben a Budapest-Bécs Világkiállítás Előkészítő Bizottsága elnökének voltam a műszaki helyettese. 1992-ben az osztrák tulajdonos megbízott az ERA Építő Kft. vezetésével. Pár év alatt a céget is és a forgalmát is megsokszoroztam. Legjelentősebb épületeink közé sorolom az Akadémia Bank Centert, az IBM-Hewlett Packard székházat, illetve a Kossuth Lajos utcai Belle Vue Plaza fejlesztését. 1998-tól a STRABAG igazgatóságának tagja lettem. Megvalósított épületeink közül a legbüszkébb az Alkotás Point irodaházra vagyok. 2006 és 2010 között a Porr Építő Kft. ügyvezetőjeként több érdekes épület közül a Bécsi Corner Irodaházat említeném. 2005-től 2007-ig az ingatlanfejlesztési tapasztalataimat magánemberként is kamatoztattam. A Raiffeisen Ingatlan Rt. kisebbségi partnereként megvalósítottuk a bruttó 40.000 m²-es Arena Corner Irodaházat, amelyet igen komoly haszonnal értékesítettünk. 2010-től nyugdíjas-ként már csak a saját lakóházunk és nyaralónk megépítésével foglalkoztam.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Lévay Pál

*1945-ben született Klagenfurtban (Ausztria).
Építésmérnöki oklevelének száma: 70/1970*

Az egyetemi éveim alatt kezdtem el számítástechnikával foglalkozni. Építésszként sohasem dolgoztam. A 70-es években rohamosan fejlődő számítástechnika nagyobb lehetőséget jelentett. Az IBM magyarországi vállalatánál helyezkedtem el. Németországban és Angliában tanultam és projektmenedzserként dolgoztam hosszú éveken át. A rendszerváltás előtt az IBM Magyarország eladásaiért és marketing tevékenységért felelős vezetőnek neveztek ki, és így irányítóként részese lehettem a rendszerváltás után az IBM hatalmas magyarországi bővülésének. Az IBM-es évek után a Siemens számítástechnikai vállalatának igazgatójaként dolgoztam. A 90-es évek végén visszatértem a projektvezetéshez, és számos, főleg államigazgatási projektet irányítottam. Az épületek, a városok és az építészettörténet szeretetét nem vesztettem el, és az évek során sokat utaztam feleségemmel és két fiammal a világ számos érdekes helyére.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ludman Mária

*1946-ban született Nádudvaron.
Építésmérnöki oklevelének száma: 141/1970*

A KÖZTI-ben kezdtem dolgozni és ott is maradtam 1996. évi nyugdíjazásomig. Kezdetben irodaépületeket tervező műteremben dolgoztam a METALIMPEX-KONZUMEX, valamint a Közmű- és Mélyépítő székházakon, továbbá a magdeburgi városközpont tanulmánytervén. Ezután az egészségügyi létesítmények tervezésével foglalkozó osztály keretein belül több kórház és rendelőintézet tervezésében vettem részt mint konstruktőr és társtervező. Néhány nagyobb munka: megyei kórházak Kecskeméten, Veszprémben, Szolnokon és Székesfehérváron. Ezek során Marosi Miklós, Erdőss Annamária, Kármán János, Tasch Péter vezető tervezők munkatársaként oldottam meg részfeladatokat. Önállóan terveztem a Nagykanizsai Kórház Gyógyszertárát, valamint a Kiskunhalasi Kórház Krónikus épületét. 1989-ben vezető tervező minősítést kaptam, tagja lettem a Budapesti Építész Kamarának (BÉK). Ezt követően tervezett János Kórház konyha, SOTE Élelmezési Üzem, Veszprémi Kórház konyha tette változatossá a munkámat, valamint néhány családi ház és nyaralóépület is. A rendszerváltás után csökkenő létszám és keményebb munkakörülmények mellett dolgoztam a Fazekas Mihály Gyakorló Gimnázium bővítésének építési engedélyezési tervén Laczkovics László társaként. Ezzel is sok munka volt, de örömmel végeztem, mert ide jártak a fiaim is. Munkám mellett két fiút neveltünk fel villamosmérnök férjemmel, mindkettő műszaki pályán doktorált. Részt vettem szervezett szakmai kirándulásokon a KÖZTI szervezésében (Párizs, Toszkána, Bécs, Hollandia, Kárpátalja, Erdély), valamint a BÉK szervezésében (Loire menti kastélyok, Toszkána, Andalúzia). A KÖZTI Rt. alapító tagja vagyok, a mai napig figyelemmel követem működését mint részvényes. Nyugdíjasként a családi cégben dolgoztam Pál István és Szenes István kollégákkal változatos közös munkákon.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Malatinszky Géza

*1946-ban született Hatvanban.
Építésmérnöki oklevelének száma: 71/1970*

Először is köszönetet mondok egykori tanárainknak, Ébert Gusztinak, Bitó Jancsinak, Vörös Ferinek, Csete Gyurinak, akik lelkesedést öntöttek belém és építészt faragtak belőlem. Köszönettel tartozom egykori professzoraimnak, akik egy életre szóló elméleti és gyakorlati tudást adtak át. Pályafutásom során több mint másfél ezer tervet adtam ki, ennek nagy részét meg is építették. Gyermekeim, unokáim egy része abban a bölcsődében, iskolában, középiskolában nevelkedett, azokba a boltokba, kocsmákba, orvosi rendelőkbe jártunk, amelyeket én terveztem. Terveztem versenyló-istállót, baromfikeltetőt, sertéstelepet, lucernaszárítót, szeszfőzdéket, egyéb mezőgazdasági, konzervipari épületeket, irodákat és sok lakást, nyaralót. Amikor 30 év után lebontották első nagyobb épületeim egyikét, rájöttem, hogy az épület olyan, mint a kenyér, csak tovább rágjuk. Ettől még „ehetőnek” kell lennie, megalkotva a funkció és az esztétika harmóniáját. Hosszú éveken keresztül beruházóként részt vettem több nagyberuházás lebonyolításában. Voltam több ízben építési hatóságnál, néha tanítottam a következő építész nemzedéket. Jó érzés egy – a közreműködésemmel – megvalósult létesítményre ránézni, vagy egykori városom jó 40 évvel korábban a szűzföldre megálmodott körútján végigmenni. Közel egy évtizedig pályaelhagyóként kirándultam a környezetvédelem területére, veszélyes hulladékok ártalmatlanítása, környezeti kár elhárítás terén.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Martsekényi Tamás

*1946-ban született Budapesten.
Építésmérnöki oklevelének száma: 73/1970*

Többgenerációs építészcsaládból származom. A szakmával korán, az Ybl Miklós Technikumban ismerkedtem meg. 1964-ben, sikeres felvételem után katonai szolgálatra hívtak be, ahonnan szolgálati balesetet követően leszereltek. Az öt év az Egyetemen szinte elröpült. 1970-ben kaptam kézhez az építésmérnöki diplomát. Tanulmányi ösztöndíjam miatt egy vidéki kiviteliző cégnél kezdtem dolgozni, később egy fővárosi kulturális szolgáltató létesítményeit felügyeltem műszakilag. Az egyetemen tanultak a tervezői pálya felé sodortak. A Kereskedelmi Tervezőnél, majd az Általános Épülettervező Vállalatnál voltam tervező mérnök. Közben elvégeztem a Közgazdasági Egyetem mérnök-közgazdász szakát. Munkahelyemen az új diplomámat nem akceptálták, én viszont szűknek éreztem a műszaki-gazdasági normatívák és a panelházak adaptálásának a világát, ezért új kihívások után néztem, és az Építésügyi Tájékoztatási Központ információs osztályvezetői munkáját választottam. A rendszerváltás körüli években kollégáim gmk-i és kisszövetkezetei kertében visszatértem a tervezéshez, majd saját kft-t indítottam, amelynek keretében igényes épületek megvalósításában működtem közre lebonyolítóként, később projektmenedzserként. Munkáim között volt a Budapesti Kamaraszínház, a soproni Petőfi Színház, valamint reprezentatív irodák és vendéglátóhelyek kulcsrakész elkészítése. Ez közel 30 évemet töltötte ki. Hobbim az utazás, a fotózás és egyedi tárgyak manuális elkészítése, mind a mai napig.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Máthé Klára

*1946-ban született Vámospércsen.
Építészmérnöki oklevelének száma: 74/1970*

Gimnázium humán tagozatából jutottam be az Építészmérnöki Karra. Az egyetemet társadalmi ösztöndíjasként fejeztem be meghatározó élményekkel és elkötelezettséggel. A Hajdúnánási Városi Tanács Műszaki Osztályán építésügyi előadó, majd a debreceni HAJDÚTERV tervezője lettem. Építómérnök férjemet követve kerültem Kiskörére, Mátraházára, Gyöngyösre, majd Székesfehérvárra, ahol a Fejér Megyei Tervező Iroda tervezői lettünk mindketten, lakáshoz jutottunk, letelepedtünk. Munkáim között voltak: lakások Tiszalökön, Hortobágyon kényszer vágóhíd és szolgálati lakások, Gyöngyösön tanácselnöki lakás, cukorgyári gépalapok, Székesfehérvárott orvosi műszerraktár, óvoda, sorházak és kilenc iskola. Az áhított műemlékvédelmi munkákat már nem kaphattam meg, mert családi okok miatt Budapestre kerültünk. Felhagyva a tervezői munkámmal – a családomban egyébként gyakori – pedagógusi munkát vállaltam a Vági István Építőipari Szakközépiskolában (ma Schulek Frigyes Kéttannyelvű Építőipari Szakközépiskola). Szakmai tantárgyakat tanítottam (anyagtan, épületszerkezetek, magasépítéstan stb.). Később előtérbe került az építészettörténet és a szabadkézi rajz. A rajzi oktatáshoz készített tankönyvemet az iskola kiadta. A tanítás mellett kiállításokat és szakmai versenyeket rendeztem, a 2002-ben a budapesti szervezésű Nemzetközi Diákkonferencia programját és diákelőadásainak anyagát én állítottam össze. A Műemlékvédelmi Hivatallal közösen nyaranta építészetileg értékes parasztházak több felmérő táborát vezettem Zala, Győr-Sopron, Borsod-Abaúj-Zemplén, Heves és Pest megyékben. Igyekeztem szolgálni a szakmát. 2005-ben tanácsosként mentem nyugdíjba. Két gyermekem közül Máté építómérnökként dolgozik jelentős beruházásokon, Kornélia könnyűipari mérnök, a SINOSZ videó stúdiójának munkatársa.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Mészáros Endre

*1946-ban született Budapesten.
Építészmérnöki oklevelének száma: 75/1970*

Az aranydiploma előtt, 14 évvel a nyugdíjazás után. Tanulságos 50 évet töltöttem az építészet megismerésével és művelésével.

1965-1970: Egyetemi évek (Ez a Beatles-kor: diáklázadások Nyugat-Európában, Csehszlovákia lerochanása.)

1970-1983: Az első munkahely (Pest, Buda és Óbuda egyesítésének centenáriuma, Romániában falurombolás, az Építők Műszaki Klubjában jazz koncertek is vannak.)

A fővárosi tervezőiroda az építészeti tervezés teljes keresztmetszete a városrendezéstől a költségvetés-kiírásig. Építész tervezőként építész, statikus, gépész, elektromos tervezőkkel dolgozom. Nagy remények, nagy rajzasztal. Sok tus, sok munka, megépülő tervek, tervezői művezetés. Néhány eredményes pályázat.

Az első jó tanács: Dolgozz együtt a többiekkel! A második: A jó szótól nem vásik el a fogad.

A család: három gyerek, egy fizetés plusz a GYES. Mínusz a lakáshitel. Építkezünk.

Magántervezés.

1985-1998: Egy ipartelep főépítészeként dolgozom (A társadalmi környezet: Magyar Köztársaság, önkormányzatiság, privatizáció.) A gyártelep 100 éves, 200 hektár, osztatlan közös tulajdon. Új tulajdonosai egykori gyári munkások, kis- és közép-vállalkozások, egykori állami vállalatok. Külföldi vállalkozások, külföldi érdekek. Hogyan lehet együtt élni a kerülettel? A szabályozási tervet elfogadják, a tulajdonközösség megszűnik; nincs szükség főépítészre.

1998-2006: Minisztériumi köztisztviselőként a településrendezésért (Úton az Európai Unió felé. Belépés.)

A jó tanács – Legyen a szemed előtt a cél: a Közösség érdeke! És lásd az embert!

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Mikó János

*1945-ben született Jánosházán.
Építésmérnöki oklevelének száma: 76/1970*

A diploma megszerzése után a Dorogi Szénbánya Vállalat Tervező Irodájában helyezkedtem el. Itt a munkám szerteágazó volt, a tehergépkocsi-szerviztől a szénfogadó bunkerén keresztül a Pilismaróti Úttörőtábor központi épületének a tervezése és sok-sok hasonló feladat megoldása volt a feladatom. 1977-ben a VEGYTERV-ben helyezkedtem el építész vezető tervezőként. A munkám itt is sokrétű volt, de elsősorban ipari épületeket terveztem. 1983-ban iparosított építési szakmérnöki diplomát szereztem. 1989-ben az Energiagazdálkodási Intézetbe kerültem osztályvezetői, majd főosztályvezetői munkakörbe, és itt dolgoztam a vállalat privatizációjáig. A következő munkahelyem a Provax Invest Kft.-nél volt műszaki vezetői beosztásban, és innen mentem nyugdíjba. Mindkét fiam a Budapesti Műszaki Egyetem Építőmérnöki Karán szerzett diplomát. A tervezői munkákon túlmenően műszaki ellenőrzéssel is foglalkoztam és foglalkozom a mai napig. Jelenleg a Bp. XVII. kerületben készülő, Makovecz Imre által tervezett ökumenikus Mennybemenetel Templom megvalósításán fáradozunk a kisebbik fiammal.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Muszély Mária (Rotarides Mihályné)

*1946-ban született Budapesten.
Építésmérnöki oklevelének száma: 144/1970*

Érettségi után rajztanárom biztatására az Iparművészeti Főiskolát céloztam meg, de nem vettem fel. Ezután 1965-ben jelentkeztem az akkori Építőipari és Közlekedési Műszaki Egyetem Építésmérnöki Karára, ahová felvételt nyertem. Az egyetemet 1965-70 között végeztem el, és 1970-ben diplomáztam a BME Építésmérnöki Karán. Utolsó két egyetemi évemben a BKV tanulmányi ösztöndíjasaként tanultam, ezért a végzés után a BKV Magasépítési Tervező Irodájára kerültem, ahol főleg közlekedéssel kapcsolatos építmények tervezésével foglalkoztam. 1973-tól tervezői tevékenységemet a Budapesti Városépítési Tervező Vállalatnál folytattam. Az ott eltöltött 23 év szakmai szempontból számomra meghatározó volt. Neves építésszek mellett konstruktőrként, illetve társtervezőként dolgoztam. Az 1973-tól 1996-ig terjedő időszak folyamatos munkáját gyermekeim 1975-ös és 1977-es születése szakította meg. Nagyobb munkák, amelyben konstruktőrként részt vettem: Zalaegerszegi Városközpont kiviteli tervei, Budapest Fővám téri Nagyvásárcsarnok tenderterve, az 1994-ben megíúsult budapesti EXPO Magyar Pavilionjának tenderterve. A vállalaton belül alakult Városház Műteremben kollégáimmal együtt a budapesti Városháza átalakítási terveit készítettük. Önálló feladataim a belvárosi, főleg a VII. kerületi tömbrehabilitációk voltak. A 90-es évek második felében a vállalat működése körüli bizonytalanságok miatt állásváltoztatásra kényszerültem. 1996-ban az egyik budapesti önkormányzathoz kerültem, ahol építészeti területen köztisztviselőként dolgoztam, és innen mentem 2006-ban nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nagy Sarolta (Trummer Imréné)

*1947-ben született Kápolnán.
Építészmérnöki oklevelének száma: 78/1970*

1970-ben végeztem az Építészmérnöki Karon, ahol sok jó oktatóm volt. Különösen sokat köszönök a lakóépület-tervezésben Csete Györgynek és a középület-tervezésben Török Ferenc korrektoromnak. 1970-től 1990-ig a Pest Megyei Tanácsi Tervező Irodában (PESTTERV) dolgoztam. Hamar önálló feladatokat kaptam, a legtöbb munkám középület volt. Iskolákat, orvosi rendelőket, ravatalozót, irodaházat, üzletházat, idősek otthonát és lakóépületeket terveztem. A munkám mindig nagy örömet okozott, remélem, sikerült a helyszín, az épített környezet, és a belső térkapcsolatok figyelembevételével jó megoldásokat találnom. Az „épületeim” legtöbbjét nagyon szeretem. Több pályázaton is részt vettem férjemmel, Trummer Imrével együtt. Többször díjat és megvételt nyertünk. 1990-től 1993-ig a CÉH Kft-ben dolgoztam. 1993-ban férjem önálló tervező irodát nyitott velem és négy-öt kollégával, TÁJ-HÁZ Kft. néven. Sok szép feladatunk volt, amelyeket közösen csináltunk. Dolgoztunk a Magyar Máltai Szeretetszolgálatnak, Pátyon a Gondviselés házát terveztük. Férjem nem csak munkatársam, de barátom és társam volt 47 éven át.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nyáry Pál

*1944-ben született Kaposváron.
Építészmérnöki oklevelének száma: 109/1972*

Első munkahelyem a Medicor Művek Beruházási Osztálya volt, ahol akkor kezdődött a Gulyás Zoltán tervezte új Medicor székház építése. Munkaköröm az akkor rendkívül modern irodaház építésének műszaki ellenőrzése volt. Tanulságos volt egy kezdő építész számára. 1974-ben a Prosperitás Építőipari Szövetkezet építészmérnöki állást hirdetett meg újonnan alakuló tervező csoportjába. A lakásépítés főprofilú szövetkezet egy másik kivitelező részleget hozott létre, amely főleg ipari épületek felújításával foglalkozott. Csoportunk ezen felújításokhoz készítette a terveket. Emellett már magántervezéssel is foglalkoztam, többnyire családi házakat terveztem. 1975-ben egy társasház építőközösségének lettem tagja. A kivitelezést végző szakemberek mellett a leendő hat tulajdonos adta az összes segédmunkát, magam voltam a felelős műszaki vezető. 1977 nyarán költöztünk be a házba. Az 1990-es évek elején elapadó megbízások miatt a tervező csoportot kénytelenek voltunk felszámolni. Utolsó munkahelyem az Országos Pszichiátriai és Neurológiai Intézet (OPNI) Műszaki osztálya volt. Az új, 3000 adagos konyhaüzem építése akkor kezdődött, először ennek műszaki ellenőrzése volt a feladatom. Az intézet 1862 és 1868 között épült főépülete teljes felújításra, korszerűsítésre szorult, azonban ennek megvalósítása még a tervezés szintjén sem körvonalazódott. Néhány betegosztály elavult, lepusztult vizesblokkját átterveztem, a kivitelezést ellenőriztem. Mivel szakmai szempontól nem láttam magam előtt biztató jövőt, az elért időpontban kértem nyugdíjazásomat. Az OPNI-t pedig nem sokkal ezután, 2007-ben bezárták. Utóirat: nagy öröm számomra, hogy egyik unokám most első éves építészhallgató.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nyiri István

*1941-ben született Cegléden.
Építésmérnöki oklevelének száma: 82/1970*

Tagságaim: a Magyar Építőművészek Szövetsége rendes tagja, a Budapesti Építész Kamara tiszteletbeli tagja, a Független Magyar Szalon Képzőművészeti Egyesület tagja.

Beosztásaim: tervező, vezető tervező, irányító tervező, műteremvezető, osztályvezető.

Munkáim a Középülettervező Vállalatnál (KÖZTI) a balatonlelle strand-öltöző, a Dél-pesti Kórház; a Pest Megyei Tervező Vállalatnál iskolák, bölcsődék, óvodák, lakótelepek; Cegléden színház, gyermekotthon, középületek, a Pest Megyei KÖJÁL, lakóházak, rendelőintézetek, kórházak.

Külföldi munkáim: Algírban iskolák, Tuniszban Olimpiai Központ tanulmányterv, Nyizsnyevartovszkban (Szovjetunió) Ikarus felújítási üzem. Ezeken kívül városrendezési tervek, társasházak.

Pályázatok: városrendezés, egészségügyi létesítmények, szálloda, középületek, iskolák, Nemzeti Múzeum (Söul).

Munkatársak: Dávid Károly, Schömer Ervin, Farkasdi Zoltán, Kaszta Dénes, Szmétana György és más építészek is.

2007 óta festek, grafikákat készítek, a témák változatosak. Több kiállításom volt Budapesten, Gombán, Debrecenben, Egerben, Cegléden, Pannonhalmán.

Elismeréseim: több Nívódíj, Egészségügyi Miniszteri Kiváló Dolgozó, Dicsérő Plakett több munkámra.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pataky Emőke

*1943-ban született Esztergomban.
Építésmérnöki oklevelének száma: 145/1970*

Az Építészettörténeti és Műemléki Tanszékén diplomáztam. A KÖZTI Budavári Részlegében kezdtem építész pályámat. 1972-től Debrecenben tervezőként dolgoztam a KELETTERV-ben. Iskola és óvoda terveim után a Debreceni Egyetem Ybl Miklós Műszaki Főiskoláján tanítottam 35 éven át tervezést, építészettörténetet, műemlékvédelmet és népi építészetet főiskolai docensként. 1983-ban műemléki szakmérnök lettem. 1995-től a tanítás részleges megtartása mellett a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal népi műemléki felügyelőjeként dolgoztam három alföldi megyében. Legfontosabb feladatom a 2001-es beregi árvíz népi műemlékeinek mentése és műemlék tájházak létrehozása volt. A főiskola nyári gyakorlatain 16 alföldi településen képes, rajzos dokumentációk készítésével falukutatót végeztünk a hallgatókkal. Szakmai konferenciákon előadásokat tartottam, amelyek a kapcsolódó kiadványokban megjelentek. Más szakmai cikkeket is írtam (létavérségi helytörténeti írásom „Az Öregkert dűlőiben” 2000). Közben jártam a világot, építészetet, műemlékeket fényképeztem. Falukutatózásainkon kezdtem a népi építészet szépségeit felfedezni és fotóimon megörökíteni. A kedvtelés szenvedéllyé vált, több ezer fotóból közel 50 kiállításon mutattam be a legjobbakat. DVD kiadványom is készült belőle „Világszép Örökségünk” címmel 2011-ben. Szakmai elismeréseim: Kós Károly-díj 1995, Forster Magyar Műemlékvédelemért díj 2005 és Podmaniczky-díj 2015. Az ICOMOS, a Tájházaszövetség és a Debreceni Városvédő Egyesület aktív tagja vagyok. .Férjem és szakmai társam Kertai László Ybl Miklós- és Pro Urbe díjas építész volt. Fiunk, Kertai Zsolt festő- és grafikus művész.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pelikán Imre

*1946-ban született Nagytétényben.
Építésmérnöki oklevelének száma: 84/1970*

Az Ybl Miklós Technikumban érettségiztem. A pályám a Thököly útról indult, mert annak, az akkor fantasztikus iskolának, tanároknak köszönhetően köteleztem el magam örökre az építészettel. Természetesen kötelezett családi hagyomány is, mert nagyapám kőműves mester, apám építőipari cégeknél volt középvezető. 1964-ben előfelvételt nyertem az Építésmérnöki Karra. Balesetem miatt nem „vonultam be”, hanem az egyetem megkezdéséig Budapest egyik kivitelezésben vezető cégénél dolgoztam, ahol a szakma kivitelezési részébe sikerült bepillantani és megszeretni. Ezért a csak jó emlékekkel teli egyetemi tanulmányaim után a már kipróbált céghez mentem vissza és dolgoztam nyugdíjba vonulásomig. 26 évesen megbízást kaptam az akkor épülő legnagyobb középület, a Dél-pesti Kórház építésének vezetésére. Ezután két évig a műszaki osztályt vezettem, majd a Vállalat privatizációjáig termelési főmérnök-helyettes voltam. Ezt követően ismét a nekem legnagyobb örömet okozó közvetlen termelési irányítással, „projektvezetéssel” foglalkoztam. Számomra legkedvesebbek: Nagyvásárcsarnok felújítása, CEU, Thália Színház, Fazekas Gimnázium, Bazilika felújítás, Sándor palota. A munkáim zömében műemlék-felújítások voltak, így ez vált szakterületemmé. A Thália Színház és a Sándor palota kivitelezése „nívódíjat”, a Nagyvásárcsarnok több nemzetközi elismerést kapott. Az „örömevek” után ismét a cég irányítói stábjába léptem termelési igazgatói, majd műszaki vezérigazgató munkakörben. Feleségemet tankör társaként az egyetemen ismertem meg, nemsokára ünnepeljük 50 éves házassági évfordulónkat. Sajnos fiunk nem követte az évszázados családi hagyományt és más területen dolgozik, de kis unokánk még reményre jogosítónan érdeklődő. Jelenlegi életünk már szakmamentes, hála Isten, egészséggel megáldott, és így időnk és pénzünk egy részét életünk nagy hobbijának, az utazásnak szentelhetjük.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Péter Annamária

*1946-ban született Budapesten.
Építésmérnöki oklevelének száma: 86/1970*

Az oklevél megszerzése után 1970-től 1985-ig a SZÖVTERV-ben (Szövetkezeti Tervező) dolgoztam mint tervező építész. Ipari épületek tervezésében vettem részt társtervezőként. Azonban ebből a közel 15 évből kilenc évet töltöttem GYES-en. 1985 és 1992 között az Országos Műemléki Felügyelőségen (OMF) dolgoztam. Feladatom néhány kiemelten fontos vár és kastély helyreállításával foglalkozó alosztály vezetése volt. Az akkori anyagi lehetőségeknek megfelelően sikerült a helyreállítás megkezdésével megmenteni a pusztulástól a gödöllői Grassalkovich kastélyt, az edelényi L'Huillier-kastélyt. Azóta mindkettő teljes pompájában látogatható. A helyreállításra szánt pénzek elapadása után Zala megye műemléki felügyelője voltam rövid ideig. 1992-től nyugdíjazásomig a mindenkor építésügyi tárcánál dolgoztam, ami minden kormányzati ciklusban más-más minisztériumot jelentett. Több minisztériumban dolgoztam a következő sorrendben: Környezetvédelmi és Területfejlesztési Minisztérium, Földművelési és Vidékfejlesztési Minisztérium, Belügyminisztérium, majd Országos Lakás- és Építésügyi Hivatal. Feladatom néhány építésügyi jogszabály szakmai előkészítése volt. Ezek közül kiemelném a tervezői és szakértői jogosultságok szabályozását, valamint az építészeti értékek helyi (önkormányzati szintű) védelmének szabályozását. 2007-ben nyugdíjba mentem, de még 2013-ig a Magyar Mérnöki Kamara Továbbképzési Irodáját vezettem.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ring István

*1946-ban született Veszprémben.
Építészmérnöki oklevelének száma: 148/1970*

Az egyetemi tanulmányim befejeztével mint társadalmi ösztöndíjas az akkori Veszprém Megyei Tanácsi Építőipari Vállalatnál helyezkedtem el. A vezetőség jóvoltából módomban állt a kivitelezés szinte teljes keresztmetszetét fokozatosan megismerni és gyakorolni. 1976-ban pályázat útján elnyertem a Zala Megyei Állami Építőipari Vállalat Keszthelyi fő-építésvezetői munkakörét, amely lényeges léptékváltás volt a munkámban. Irányítási, szervezési eredményeim alapján 1981-ben beiskoláztak az ÉVM vezető-utánpótlás képzésre. Ebből következett, hogy áthelyeztek a Somogy Megyei Állami Építőipari Vállalathoz műszaki igazgatóhelyettesnek. Ezen két munkahelyen találkoztam a korszak szinte teljes magasépítési technológiájával, amelyeket Zalaegerszegtől Budapestig, Kaposvártól Németországig alkalmaztunk. 1985-ben a vállalat igazgatójának távolléte miatt megbízott igazgatóként is kellett dolgoznom. Ebben az évben a szűkülő beruházási feltételek mellett bevezették a tanácsrendszerű irányítást, amely sok energiát vont el a gazdálkodástól. A megyei politika kedvezőtlenül avatkozott bele a vállalat működésébe, személyi ellentéteket generálva. Az irányvonallal nem értettem egyet és családommal visszaköltöztünk Veszprémbe, ahol egy kisebb kivitelező egység megszervezésével folytattam a munkámat. 1990-től „kirándultam” a szakképzés területére, építőipari szakmák gyakorlati oktatására. Magántervezőként kisebb tervezői munkákat is végeztem, de elsőszámú tevékenységem a kivitelezés maradt. 2006-ban nyugdíjba vonultam. 1970-ben kötöttem házasságot. Három gyermekünk született.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Risányi Erzsébet

*1946-ban született Kiskunhalason.
Építészmérnöki oklevelének száma: 92/1970*

A BME Építészmérnöki Karán 1970-ben kaptam meg – jó minősítéssel – oklevelemet. Az egyetem utolsó évében már nagyon érdekelt az építőipari kivitelezés és szervezés. Első munkahelyem Veszprémben a Veszprém Megyei Állami Építőipari Vállalat (VÁÉV) lett. Gyakornokként dolgoztam, majd két év múlva lakás-előkészítési csoportvezető lettem. Kialakítottunk egy befejező szak-, szerelőipari és építőmesteri munkacsoportot, amelyek ütemterv szerint dolgoztak. Határidőre elkészültek a munkák, sikeresek voltunk. 1985-ben családommal Balatonalmádiba költöztünk. 1985-től 2008-ig köztisztviselőként dolgoztam. 1985-től a Városi Jogú Nagyközségi Közös Tanács Balatonalmádi Műszaki Osztály Építési csoportvezetője lettem. Nyolc fővel 11 település I. fokú építéshatósági feladatait láttuk el. 1985. augusztus 15-én földrengés rázta meg a körzetet. Részt vettem a károk felmérésében, azonnali intézkedéseket kellett hozni az életmentésben mint a helyi Helyreállítási Bizottság vezetője. A VÁÉV-nél megszerzett tudásomat itt tudtam igazán kamatoztatni. Az önkormányzat megalakulása után építési osztályvezető-helyettesként folytattam munkámat. Vezető főtanácsosként vonultam nyugdíjba 2008-ban. Részt veszek az Építéstudományi Egyesület (ÉTE) és a Veszprém Megyei Építész Kamara munkáiban. Kamarai Biztos vagyok. 2006-ban Ingatlanforgalmazó és -értékbecslő képesítést szereztem. 2006-tól 2017-ig tagja voltam a Veszprém Megyei Igazságügyi Kamarának.

Elismeréseim: 1986-ban a földrengés okozta károk helyreállításában végzett munkámért „Kiváló Munkáért Kitüntetést” kaptam, 2010-ben pedig az építőiparban és építésigazgatásban, valamint az ÉTE-ben végzett szakmai tevékenységem elismeréseként Belügyminiszteri Elismerő Oklevelet vehettem át.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Sarkady Ilona Mária (Demény Tamásné)

*1943-ban született Budapesten.
Építészmérnöki oklevelének száma: 93/1970*

Az AGROTERV-nél kezdte el tervezői munkáját a vállalattal megkötött tanulmányi-munkavállalási szerződés alapján, ahol a vállalat széleskörű profiljába tartozó mezőgazdasági és ipari épületek (pl. állattartási és növénytermesztési telepek, igazgatási, szociális, kutatási-kísérleti, energiaellátási, szennyvízkezelési épületek) tervezésében vett részt önálló tervezőként. Jelentősebb munkái: Állategészségügyi Kutató Intézet laboratóriuma (Budapest), Szentesi Kenyérgyár bővítése és rekonstrukciója, borfeldolgozó és -palackozó (Rezi), tejfeldolgozó (Baktalórántháza), Karancshús Rt. húsüzeme (Salgótarján), Budakeszi Vadaspark kilátója és apróvad-bemutatója, nagy fesztávú (20-24-30 m) ragasztott faszerkezetű műtrágyatárolók típustervei (Agrokomplex Rt-vel), mezőgazdasági gépjavító bázisok, gépjavító szerviz-épületek. A jogutód AGROBER megszűnése után a POLIGOLD magánvállalatnál helyezkedett el, ahol tervezői és kivitelezői tevékenységet folytatott. Az ott eltöltött évek tervezői munkái: irodaépület Balatonbogláron, József Attila emlékmű Balatonszárszón (Ortutay Tamás képzőművésszel), családi házak. Az ott eltöltött pár éves munkát követően az APEH Gazdasági Főosztályához került mint műszaki vezető-főtanácsos, ahol a vállalat központi irodaépületeinek megvalósítási munkáit végezte a közbeszerzési pályázatok kiírásától azok értékelésén át a kivitelezési munkálatok teljes lebonyolításáig (az APEH Dél-budapesti Igazgatósága Haller utcai új irodaépülete Építőipari Nívódíjat kapott középület kategóriában). Az APEH-nél elvégzett munkájáért 2001-ben elnöki dicséretben részesült. A BME Ipari és Mezőgazdasági Épülettervezési Tanszékén több évig oktatott külsős óraadóként. Eredményes országos nyílt tervpályázatokon is részt vett (pl. Mezőgazdasági Repülőgép Múzeum – Nyíregyháza).

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Sághy Mária (Lombainé)

*1945-ben született Budapesten.
Építészmérnöki oklevelének száma: 94/1970*

Az egyetemi évek alatt nyaranként a KÖZTI-nél rajzoló, szerkesztői munkákat végeztem. A diploma megszerzése után az IPARTERV-nél kezdtem dolgozni szerkesztőként, majd rövid kitérő után a VEGYTERV-nél helyezkedtem el. Itt már a profilnak megfelelően önálló tervezési munkáim is voltak, közöttük az akkori NDK-ban, Bitterfeldben vegyipari létesítmények építész tervezői feladatai. Nem túl széleskörű magántervezői tevékenységem is erre az időszakra esik, ez néhány családi ház és lakás kialakításának és átépítésének tervezését és művezetését jelentette. 1979-től a Budapesti Elektromos Műveknél (ELMŰ) dolgoztam építész tervezői, majd létesítmény-fejlesztési csoportvezetőként. Változatos munka volt, a fővárosban és Pest megyében az épületátalakítások tervezésétől a teljesen új kirendeltségi épületek beruházás-előkészítéséig terjedt. Gyermekeim születése és öt évi távollét után új feladatokkal folytattam az ELMŰ-ben. Javaslatomra vállalati arculattervet fogadtak el, amelynek megvalósítása során kiterjedt belsőépítészeti munkákra is sor került. Ezek számos neves iparművész bevonásával magas esztétikai színvonalon valósultak meg. Sajnos a tulajdonviszonyok változása lerombolta az eredményeket, munkámat ellehetetlenítette, így 2001-ben a nyugdíjazást választottam.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Sebő Ferenc

*1947-ben született Szekszárdon.
Építészmérnöki oklevelének száma: 95/1970*

Tanulmányaimat Székesfehérvárott kezdtem meg, majd Budapestre költözésünk után az Eötvös József Gimnáziumban érettségiztem. A diplomázás után a Pest Megyei Tanács Tervező Vállalathoz kerültem tervező építészként, majd 1971-től 1973-ig az Országos Széchényi Könyvtár Könyvtártudományi és Módszertani Központjának építésze lettem. 1969-ben Berek Kati beépítette dalaimat az Egyetemi Színpadon játszott József Attila műsorába. Ő hívott a 25. Színházba, ahol építészeti munkám mellett mint zeneszerző, előadó és zenei vezető tevékenykedtem (1970-73). Évfolyamtársammal, Halmos Bélával megalakítottuk a Sebő-együttest, amellyel a hazai hangszeres népzenei-revival és a Táncház-mozgalom elindítóivá váltunk. 1973-tól 1980-ig a Népművelési Intézet Kutatási Osztályának előadójaként mindenki számára nyitott Országos Táncház-vezető és -zenész tanfolyamot indítottam el. 1984-ben beiratkoztam a Zeneakadémia Zenetudományi Szakára. 1989-ben zenetörténet tanári diplomát és zenetudósi oklevelet kaptam. Ezt követően tudományos kutatói munkát végeztem az MTA Zenetudományi Intézetének és a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskolában, majd a Zeneakadémia Zenetudományi Szakán tanítottam népzene-t. 1991-től 2006-ig a Magyar Televízióban dolgoztam megrendelő szerkesztőként. 1996 decemberében felkértek a Magyar Állami Népi Együttes művészeti vezetésére. A 2002-ben megalapított Hagyományok Házának szakmai igazgatója lettem. Innen mentem nyugdíjba 2011-ben. Jelenleg – külső munkatársként – a Bartók Rádióban 2010 óta kétféle heti műsort szerkesztek.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

dr. Somogyi Botond

*1946-ban született Kisvárdán.
Építészmérnöki oklevelének száma: 96/1970*

Geológus technikusként előfelvételi nélkül kezdtem meg építészmérnöki tanulmányaimat. Hallgatói éveim alatt szerveztem kari művészeti kiállítást, és kétszer vezettem az aquincumi nemzetközi ásatási táborn. A Rajzi Tanszéken jelesen diplomáztam és bent maradtam mint demonstrátor. Ez a munkaviszony 36 évig kitartott, 14 évig főállásúként, 22 évig félállásúként. 1986-ban városépítésből doktoráltam, témám a „Mikroarchitektúra-utcabútorok” volt. 1984-ben az akkori Oktatási Minisztérium Felsőoktatási Főosztályára kerültem mint az építő-építész kari oktatás referense, majd 1992-ben átkerültem a Költségvetési Főosztályra beruházási osztályvezetőnek, később főosztályvezető-helyettes lettem. Feladatom a felsőoktatási és kulturális intézményhálózat beruházásainak tervezése, irányítása volt. Mindezek mellett részt vettem az egyházi ingatlanok visszaadásának, a megüresedett laktanyák és pártingatlanok megszerzésének feladatában. Az 1996-os Világkiállítás előkészületeiben a Főbiztosság egyik igazgatója voltam. Részem volt a felsőoktatási világbanki hitel felhasználásának megszervezésében, az Új Nemzeti Színház beruházás-előkészítésében, a Múzeum-rekonstrukciós program lebonyolításban. Kidolgoztam és megszerveztem a felsőoktatás-fejlesztési PPP-s programot. 2011-től három évig a XII. kerület Hegyvidék Önkormányzatának főépítésze voltam. Magántervezőként hozzávetőleg 100 üdülőt és családi házat, 14 társasházat és középületet terveztem. Tervezőtársként részt vettem 15 tervpályázatban, részben sikerrel, valamint több mint 48 tervpályázat bírálatában. 1998-tól hat évig a Gábor Dénes Főiskola órádója voltam. Kutatási területem a közterületek esztétikája témakör körül mozgott, továbbá kilenc éve a szecessziós korszak építészének életútjával és alkotásaikkal foglalkozom, valamint készítem elő elektronikus megjelenésre.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Sövényházy Ágost

*1946-ban született Kolozsváron.
Építészmérnöki oklevelének száma: 97/1970*

Diplomám megszerzése után visszajöttem Szegedre, tervező irodában helyezkedtem el és 43 évig „otthagadtam”. Pályakezdésemtől Szegeden tervezői túlkínálat volt. Nem akartam a szegedi és Csongrád megyei munkák iránti versengésben részt venni. Inkább egyfajta belföldi vándorló céglegényként jártam az országot. Jól választottam. Kiterjedt területen nagyon jó munkákat kaptam. Terveztem Záhonyba, Nyírbátorba, Ibrányba, Kölcse, Tiszadobra, Kunszentmiklóstra, Csengődre, Karcagra, Mezőberénybe, Császártöltésre, Szentesre, Székkutasra, Szegvárra, Hódmezővásárhelyre, Orosházára, Sándorfalvára, Makóra, Ásotthalomra Szegedre. Tervezett és megépült nagyobb épületeim: négy sportcsarnok, hét általános iskola, két kollégium, három óvoda, három ipari csarnok, két kisposta, mentőállomás, három orvosi rendelő, három tömbkazánház, valamint több műemléki rekonstrukció, számos társasház. Terveztem sporttelepet, 3000 adagos konyhát, vendéglőt, cukrászdát, büntetésvégrehajtási intézetet, strandot is. Nagyon szerettem a munkámat. Mégis, ha most megkérdeznék, mire vagyok a legbüszkébb, erdélyiként (Kolozsvár, 1946.) azt mondom, arra, hogy Halmos Béla és Sebő Ferenc az évfolyamtársaim voltak.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

dr. Strebek Tibor

*1947-ben született Budapesten.
Építészmérnöki oklevelének száma: 99/1970*

Édesapámtól a 13. születésnapomra egy könyvet kaptam ajándékba (Építészeti rajz és rajz-olvasás) egy bejegyzéssel. Egy ajándékkönyv egy szokásos születésnapra köszöntéssel nem szokott elsöprő, életre szóló hatással lenni bárkire is. De ez az ajándék, a könyv és a köszöntőbe rejtett szülői útmutatás rám, az akkor pályaválasztás előtt álló kiskamasz fiúra, életre szóló hatással volt. Az Ybl Miklós Építőipari Technikum elvégzése után egyértelmű volt, hogy a tanulmányaimat az Építészmérnöki Karon folytatom. 1970-től 1993-ig tervező intézetekben dolgoztam. Pályakezdőként a BUVÁTI-ban, majd közel két évtizeden át a PESTTERV-nél működtem. Kezdetben tervezőként, majd irányító tervezőként. Mesterem, szakmai mentorom dr. Kánya Zoltán volt. Építészeti és többségében statikai feladatokon dolgoztam. Később további szakirányú ismereteket szereztem (építési gazdasági mérnök, építész statikus, műemlékvédelmi, igazságügyi szakmérnök). 1987-ben vasbeton-szerkezetten szaktudományból doktoráltam. 1993-ban Strebek & Tsa. Építészeti és Statikai Bt-t alapítottam. Jelenleg is itt dolgozom. 50 évi munkásságom során sok szép izgalmas feladattal foglalkoztam: Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola – műemléki homlokzatok felújítása, udvarbeépítés; Pécsvárad – Gyógyszergyár; Sorokpolány – Szapáry kastély felújítása, tetőtér-beépítés; Kisasszond – Sárközy kastély felújítása, bővítése; Miszla – Makay-kúria felújítása és magtárból falusi szálláshely; Szeged – Anna Gyógyfürdő rekonstrukció;. Bp. IX. kerület – Páva, Liliom, Angyal és Lenhossék utcák lakóépületei; tartószerkezetek és épületkárok vizsgálata; Állatorvostudományi Egyetem épületei, könyvtár; Országos Pszichiátriai Neurológia Intézet; Bp. VI. Andrássy út 1. zárófüdém, tetőszerkezet. Jelenleg családi ház tervezésével, statikai szakértéssel foglalkozom, illetve érdekességképpen a dunakeszi jégkorongcsarnok tanulmányi terveit készítjük szaktársaimmal.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szakács Julianna (Sára Lászlóné)

*1946-ban született Budapesten.
Építésmérnöki oklevelének száma: 101/1970*

Építész pályámat diplomám átvétele után tervezőként kezdtem az INTERAG Részvénytársaságnál, majd az Ybl Miklós Építőipari Tervező Szövetkezetnél folytattam a munkát. 1972-től a Budapest, VII. ker. Ingatlankezelő Vállalatnál a kerületi lakóépület-felújítások, tetőtér-beépítések és egyéb lakások felújításának, átalakításának tervezésében, valamint a kerületi éves lakóház-felújítások előkészítésében vettem részt. Munkám során jól tudtam alkalmazni az Építésmérnöki Kar Gazdasági Mérnöki Szakán szerzett diplomámat. A Budapest XXII. ker. Önkormányzat Városüzemeltetési Irodáján a kerületi beruházásként megvalósuló 96 lakásos lakótelep előkészítési és műszaki ellenőrzési munkáit végeztem. A Budapesti Építész Kamara megalakulásától 20 éven át a Kamara titkáráként irányítottam a Titkárság munkáját, segítettem az Elnökség határozatainak végrehajtását.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szegedi Gyöngyike

*1944-ben született Marosvásárhelyen.
Építésmérnöki oklevelének száma: 102/1970*

Építésztechnikusként részt vettem a Budavári Palota C és D épületek helyreállítási munkáinak felmérésében és tervezésében a Középülettervező Vállalat (KÖZTI) budavári részlegében. A diploma megszerzése után gyakorlatot szereztem a tervezés-kivitelezés és a vállalkozás területén: műemléki helyreállítás, könnyűipari létesítmények (cipő-, bőr- és papírgyár) és szociális épületeik, hagyományos és paneles lakóházak. A Budapesti Városépítési Tervező Vállalatnál (BUVÁTI) szakosztályvezetőként – az osztály munkájának összefogása és irányítása mellett – saját tervezésben készítettem el mintegy 1700 lakás engedélyezési és kiviteli tervét. Részt vettem a 2. házgyári alaptervek – KF10, KF5 és KP5 – kidolgozásában és a típustervi anyagnak az Építésügyi és Városfejlesztési Minisztérium (ÉVM) részére történő felterjesztésében. Tervpályázatokon eredményesen indultam. Társadalmi munkában terveztem a Balatonkenesei kilenctantermes általános iskolát. Magántervezőként mintegy 150 lakóépület és nyaraló tervét készítettem az egész ország területén. A 43. sz. Állami Építőipari Vállalatnál építésvezetőként irányításom alatt (a Vadászati Világkiállításra) megvalósult AERO és VOLGA szálló, majd Óbudán 77 lakás, a kelenföldi és óbudai lakótelepeken 600 óvodai és 200 bölcsődei férőhely, 254 általános iskolai tanterem, hat szolgáltató és üzletház, kettő orvosi rendelő. Kivitelezőként számos elismerést és díjat kaptam. Eseti megbízások, illetve szerződések alapján önkormányzati ingatlanvagyon-katasztert állítottam össze. Munkám során szakértői tevékenységet is folytattam. Néhai férjem, dr. Pásztor Gedeon kohómérnök, a műszaki tudományok kandidátusa, professzor, tanszékvezető egyetemi tanár, több, máig használatos műszaki és egyetemi tankönyv szerzője. Lányom, dr. Pásztor Csilla jogász, Tamara Elizabeth 3 éves unokámmal Skóciában élnek.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szentpétery Elemér

*1946-ban született Pomázon.
Építészmérnöki oklevelének száma: 104/1970*

Az egyetem előtt 11 hónapig katona, utász voltam Csongrádon. Építési pályámat a Fővárosi 3. sz. Állami Építőipari Vállalatnál kezdtem, két év kivitelezés, majd 16 év a Fővárosi Tanács Ingatlankezelési és Építési Főigazgatóságán, ahol először vállalat-felügyelettel, majd a budapesti városrész-rehabilitáció V., VI., VII., IX. és XIII. kerületekben történő beindításának központi szervezésével foglalkoztam. Ezt követően a Műemlék-helyreállító Kiszövetkezet főmérnökeként az Országház és az Operaház felújításán dolgoztam. Az Országházban az északi kőtoronyot állványoztattam be 21 lengyel áccsal és a kupola törött paláit cserélgettük a barlangász alpinistáimmal. Az Operaházban pedig a több helyen kilyukadt tető lengyel bádog fedését cseréltük ki francia horganylemez fedésre. Ezt követően 1991-ben én vettem le embereimmel a vörös csillagot a Parlament tetejéről. 1992-től mostanáig saját cégemben dolgozom. 1.682 társasházi lakást terveztem vezető tervezőként és építettünk meg Budapesten, ahol részben felelős műszaki vezető voltam. Terveztem a XII. kerületi Jókai Klub felújítását, két nagyáruházat a X. kerületben, egy iskola bővítését, egy tornatermet birkózó centrummal, valamint egy kis futball stadiont is a XX. kerületben. Igazságügyi építész és ingatlanforgalmi szakértőként számtalan szakvéleményt készítettem és készítek ma is bíróságok és rendőrségek felkérésére. Jelenleg is tervezek időnként családi házakat, ipari épületet Pomázon. Itt születtem és itt élek jelenleg is második feleségemmel, akinek két fia és öt fiú unokája van. Nekem három gyermekem van, és öt leány unokám. Egy fiam itthon, egy fiam Angliában, a leányom pedig Madridban él. Elégedett vagyok, de lehetne jobb is, ha hazajönnének gyermekeim és unokáim.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

dr. Széll Mária Magdolna (Svédné)

*1947-ben született Apátfalván.
Építészmérnöki oklevelének száma: 105/1970*

Diploma után egy évig az IPARTERV-ben Mináry Olga Ybl Miklós-díjas építész mellett dolgoztam, majd ösztöndíjat kaptam az E Építészmérnöki Kar Épületszerkezeti Tanszékére, ahol 24 évig tanítottam. 1995-ben meghívtak az Építőmérnöki Kar Magasépítési Tanszékére, itt 17 évet töltöttem el. 2009 és 2012 között tanszékvezetőként működtem. Ezt lezárva vonultam nyugdíjba. 1969-ben mentem férjhez Svéd Pálhoz, 2019-ben aranylakodalmunkat ünnepelhettük. Miklós fiunk szintén építészmérnök. Az oktatókra előírt követelményrendszer szerint születtek disszertációim, amelyek megvédését előléptetések követték. Egyetemi tanári kinevezésemet Göncz Árpád köztársasági elnök úrtól 1998-ban vehettem át. Pályafutásom elejére a tervezői ambíció volt jellemző, amely erőteljes épületszerkezeti, épületfizikai és épületszerkezet-tervezéseméleti érdeklődéssel párosult. A tanszéken folyó kutató-fejlesztő munka tevékenységemet végérvényesen ez utóbbi irányába fordította. Az Épületszerkezettan IV. kötetének írásakor Gábor László professzor úr mellett szereztem a szakszöveg-írásban alapvető ismereteket. Az 1970-es évek olajválságai hatására az energia-központú épületszerkezeti tervezés került a figyelem középpontjába. Ez határozta meg a fő irányt a tanszéki megbízások – nyílászárók és új könnyűszerkezetes rendszerek fejlesztése, valamint épületrekonstrukciós tervezési feladatok – megoldása során. A '80-as, '90-es évektől az épületszerkezeti szaktervezés vált hangsúlyossá. Szakmai pályafutásom az oktatás és szakmagyakorlás kettős pillérén nyugodott. Az a meggyőződés alakította így, hogy egy olyan gyakorlatias tudományt, mint az épületszerkezettan, nem lehet tapasztalatok híján, az építéstől elzárkózva tanítani. Kutatási és szaktervezői feladataim témáit konkrét ipari megbízások jelölték ki, az eredmények tan- és szakkönyvek, valamint cikkek formájában is napvilágot láttak.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szócsik András

1947-ben született Budapesten.

Építésmérnöki oklevelének száma: 106/1970

Az Ybl Miklós Építőipari Technikumban érettségiztem. Diplomaterveimet a Középülettervezési Tanszéken Török Ferenc irányításával készítettem. 1973 és 1981 között építésztervezőként dolgoztam a VÁTI Műemléki és Magasépítési Irodáján a Láng Tivadar (Ybl Miklós-díjas), majd a Máté Zsolt vezette műteremben. Önálló tervezési munkáim: többszintes lakóépületek Tatabányán, Gyöngyösön, Siófokon; 45 lakásos nővér apartmanház Siófokon (Rádai Györggyel ÁÉTI közösen); METESZ székház Salgótarján központjában; Sátoraljaújhely központjának rehabilitációja (Máté Zsolttal és Kravár Ágnessel (Ybl Miklós-díjas) közösen); családi házak tervezése Budapesten; részvétel több pályázaton (köztük az 1978-ban lezajlott Feszty Körkép pályázat); kastélyok és műemléki épületek felmérése és tanulmányok készítése (Bp., Sopron, Gödöllő, stb.). 1981-től 1984-ig a Hernádi Március 15. TSZ budapesti irodájában lakó- és mezőgazdasági épületeket terveztem. 1984 és 2015 között külföldön (Zürichben) vállaltam munkát teniszedzőként. Lehetőség szerint tartom a kapcsolatot a szakmával. Tagja vagyok a Svájcban élő magyar mérnökök és építészek egyesületének. Részt veszek számos rendezvényen (Mario Botta, Moravánszky Ákos előadásai). 2016-tól 2018-ig a családom által is lakott négylakásos budai villa felújításának társtervezője és generál kivitelezője voltam.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Takáts Boglárka (Hercsik Györgyné)

1940-ben született Budapesten.

Építésmérnöki oklevelének száma: 108/1970

1968-tól a Szilikátipari Központi Kutató és Tervező Intézet Magasépítési Osztályán dolgoztam, először szerkesztőként, diplomám kézhezvétele után (1970-től) önálló építésztervezőként, majd vezető tervezőként. Intézetünk a szilikátalapú termékek kutatásával, illetve az azokat előállító üzemek tervezésével foglalkozott, az ilyen jellegű termékek gyártásához szükséges ipari épületek tervezése volt a feladatom mint például gyártócsarnokok, irodaépületek, szociális épületek, nyersanyag-, illetve készáruraktárak, transzformátorházak, hőközpontok, mozdonyszín, stb. Ezek kiviteli terveinek elkészítését, művezetését végeztem. Megépült épületeim többek között a következő helyszínekre készültek: Budapest SZIKKTI Irodaház; Budapest GRÁNIT Csiszolókorong- és Kőedénygyár; Békéscsaba III. Cserépgyár; Romhány III. Kerámiagyár; Hejőcsabai Cementművek; Nagykanizsai Üveggyár; Orosházi Üveggyár; Sajószentpéteri Üveggyár; Dunai Cementművek; Solymári Téglagyár; Ócsa Kavicsbánya, stb. Magántervezőként is terveztem ipari épületeket a Thermotechnika részére, pl. gyártócsarnokot, hőközpontot, kazánházat. Lakóépületeket is terveztem, többlakásos társasházat, nyaralót, csónakházat, tetőtér-beépítést is. Férjem gépészmérnök, fiam közgazdász, marketinges.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tígyi Zsuzsanna (Taletovicsné)

*1947-ben született Kunszentmártonban.
Építésmérnöki oklevelének száma: 110/1970*

A Középülettervezési Tanszéken diplomáztam. 19 évig a Győri Tervező Vállalatnál voltam tervező (sütőüzem több városba, ÉGSZI irodaház, több egyedi paneles lakóépület Győrbe, 10 emeletes függőfolyosós panel lakóház Székesfehérvárra). Közben 1984-ben városépítési-városgazdasági szakmérnöki diplomát szereztem, majd rendezési terveket készítettem főleg lakótelepekre (Győr, Veszprém, Székesfehérvár, Tata). 1987-ben vezető tervezői jogosultságom lett, majd elkészítettem legkedvesebb munkámat a 120 férőhelyes Berhidai Csecsemőotthon tervét hagyományos szerkezetekből, amelyért „Veszprém Megyéért” kitüntető érmet kaptam. 1989 és 1991 között a BÁCSTERV-nél rendezési terveket készítettem nagyobb városokba. Ezután tíz évig Baja városi főépítésze voltam, amely idő alatt megszerveztük a nagy sikerű Bajai Építészeti Triennálét. 1995-ben megalapítottam Tígyi és Társa Építésziroda néven saját cégemet. Egy beruházó cég, akinek előtte sok jó tanácsot adtam, megbízott több bajai belvárosi üzlet és lakóház terveinek elkészítésével. Végre bizonyíthattam tervezői képességeimet, és ebbe a sok bíráló bizottság sem tudott belekötni. Ezeket a munkáimat már számítógépen szerkesztettem meg. Ezek az épületek Baja belvárosában, az 51. számú főút átvágásával kialakult foghíjakban (Kossuth utcai „Városkapu” „Hattyú” stb. házak) ma is ott állnak. 1998 után főként részletes rendezési és szabályozási terveket készítettem (Szeged Ipari park, Kecskemét Alsószéktó, Kiskunfélegyháza Csongrádi úti iparterület). 2001 és 2003 között Pilisvörösvár főépítészeként és a Dél-alföldi Területi Tervtanács tagjaként dolgoztam. 2002 óta építészirodám székhelye Zsámbék (Tatabánya: beépítési és szabályozási tervek, egyes városrészek rendezési tervei). 2004-től 2005-ig Zsámbék város főépítészeként dolgoztam. 2017-ig újabb területrendezési terveket készítettem 17 kisebb településre.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tóth Anna Ildikó (Pelikán Imréné)

*1946-ban született Budapesten.
Építésmérnöki oklevelének száma: 111/1970*

A diplomaosztás után a LAKÓTERV-hez kerültem. Az évek során Jurcsik Károly, Törőcsik Sándor, Virágh Csaba, majd Zoltai István mellett dolgozhattam. 1984-ben kitüntetéses szakmérnöki oklevelet szereztem a BME Építésmérnöki Karának városépítési-városgazdasági szakmérnöki szakán. Részt vettem vázpaneles, könnyűszerkezetes és hagyományos épülettervezési folyamatokban is (pld. Móricz Zsigmond Gimnázium), fő munkám azonban a generáltervezés, majd a versenytárgyalások során a tender kiírások készítése, a versenytárgyalások lefolytatása volt. Férjem szintén építésmérnöki diplomát szerzett, de őt a kivitelezés érdekelt, így módomban állt komplexebben látni az építési folyamatokat a tervezési program kidolgozásától az átadásig. Mindeközben magántervezőként is tevékenykedtem. Fiam sajnos nem vitte tovább az építész vonalat, ő a vendéglátásban ténykedik. Van egy gyönyörű fiú unokám, aki talán fogékonyabb lesz az építészetre. Jelenleg már nem dolgozom a szakmában, annál többet a kertünkben, aminek meg is van a látszata barátaink nagy csodálatára.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tóth Tibor

*1945-ben született Budapesten.
Építészmérnöki oklevelének száma: 115/1970*

1970-ben diplomáztam a Budapesti Műszaki Egyetem Városépítési Tanszékén. Diplomám átvétele után az IPARTERV építészete lettem először segédtervezői, majd tervezői beosztásban. A kétszeres Ybl Miklós-díjas Bőjthe Tamás műtermében dolgoztam és tanultam a szakmát nagy ipari beruházások, cement- és üveggyárak tervezése közben. 1972-ben felvettek a Fiatal Építészek Köre második ciklusába, közismert nevén a Mesteriskolába, ahol mesterem Bőjthe Tamás volt. A Mesteriskola elvégzése után dr. Szendrői Jenő többünket meghívott az Ipari Épülettervezési Tanszékre külsős konzulensnek. Az oktatási munkában hét évig vettem részt, majd később diplomaterv-opponensként volt kapcsolatom a Tanszékkel. Időközben felépült első nagyobb önálló munkám, az Építők tornacsarnoka is. Az 1980-as években részese voltam a VI. kerületi A tömb rehabilitáció tervezésének, s ez részben meghatározta további érdeklődésemet a városi foghíjbeépítések iránt: számos lakóépületet terveztem a középső Ferencváros rehabilitációs területein és Angyalföld ma is fejlődő részein. Vezető tervezőként és műteremvezetőként több külföldi, elsősorban német vállalat itthoni telephelyét is terveztem mint például Dachser, Obo-Bettermann, ThyssenKrupp/Hösch. Nyugdíjba vonulásom után munkámat családi vállalkozásunkban, a PARALEL Építészirodában folytattam, ahol egy teljesen más, bár már a Mesteriskola óta jól ismert építészeti közegbe kerülve tanulhatok újat ennyi idő után is.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ultmann Jenő

*1944-ben született Budapesten.
Építészmérnöki oklevelének száma: 118/1970*

Az Ybl Miklós Építőipari Technikumban szereztem középfokú építőipari technikus oklevelet. A diploma megszerzése után több szakmai továbbképzésen vettem részt: 1975-1977 filozófia, politikai gazdaságtan szakosító tanfolyam, 1978-1980 felsőfokú beruházási mérnök, 2002-ben műszaki ellenőri magas- és mélyépítési szakon I. fokozat. Szakmai fórumokon bejegyzett nyilvántartásaim: 1998 óta a Budapesti Építész Kamara tagja vagyok, 2003 óta a Budapest Főváros Közigazgatási Hivatal mélyépítési és magasépítési ellenőri szakterületre, továbbá felelős műszaki vezetői jegyzékbe vettek fel. 1962-től 1974-ig a Középületépítő Vállalatnál kivitelezéseken műszaki vezetői munkakörökben dolgoztam, főbb munkáim: Budavári Palota F épület; Kútvölgyi úti Kórház, rendelőintézet és óvoda; a Budapesti Műszaki Egyetemen V2 épület, Atomreaktor, E épület; Károlyi Palota; Budapesti Ifjúsági Szálló. 1974 és 2012 között a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen dolgoztam. Kezdetben az Építéskivitelezési és Szervezési Tanszék oktatójaként, majd a Műszaki Osztályon műszaki ellenőri és létesítményvezetői munkakörökben projektmenedzserként. Főbb munkáim: Goldmann téri 3000 adagos konyha-étterem, CH épület rekonstrukciós munkái, Budapest, XI. kerület Bertalan Lajos úti új építésű raktárépület, a központi épületben felújítási munkák (alap- és szerkezet-megerősítések, műemléki tetők felújítása, oktató és tanköri helyiségek kialakítása eredeti tervek alapján). Feleségem, Malisák Zita orvos, Zita lányom építőmérnök, a geofizikai tudományok doktora. Hobbim a komolyzene, a sportlövészet, a turisztika és az úszás.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Vágvölgyi Anna

*1946-ban született Budapesten.
Építésmérnöki oklevelének száma: 93/1971*

A rajzolás és matek mindig egyformán vonzott. Nyolcadik osztály után egyszerre jelentkeztem a „Kandóba” és a mai nevén „Kisképzőbe”. Mindkettőbe felvettek. A képzőművészeti gimnázium mellett döntöttem. Érettségi után megint csak kétfelé próbálkoztam, a Képzőművészeti Főiskolára, valamint az Építésmérnöki Karra. Az utóbbi sikerült, az egyetemet négyes diplomával zártam. A LAKÓTERV-ben dolgoztam hosszabb-rövidebb megszakításokkal 1970-től 1994-ig. Sok jeles építész mellett társtervezőként, konstruktorként, pályázatokon, egyedi, de többnyire házgári épületek tervezésében, illetve kivitelezésében vettem részt. Megszakítást gyermekeim születése és férjem révén egy hétéves müncheni tartózkodásunk jelentett. Ez idő alatt két évet dolgoztam egy müncheni tervezőirodában társtervezőként egy Berlin központjában lévő projekt megvalósításában. Hazatérésünk után, mivel a LAKÓTERV megszűnt, saját vállalkozásba kezdtünk a Münchenben megismert építőipari cégek képviselésével kapcsolatban. Tíz lehetőségből egy maradt az igazi, a jénai SCHOTT cég építészeti üvegeinek a képviselése. A képviselést és forgalmazást máig megtartottuk, de főszerepben már a család és az unokák állnak.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Várhidi Éva

*1947-ben született Budapesten.
Építésmérnöki oklevelének száma: 122/1970*

Szakmai önéletrajzom azzal kezdődik, hogy előbb volt gyermekem, mint diplomám. Pályámat statikus szerkesztőként kezdtem a Pest Megyei Tanácsai Tervező Vállalatnál (PTTV) 1969-ben. Diploma után Tolvaj János, Kaszta Dénes és Tóth Dezső mellett eleinte szerkesztőként, majd konstruktorként dolgoztam. Első, általam tervezett és megépült házam, a Szigethalmi Ravatalozó volt (1971), amelyet tudtom és beleegyezésem nélkül 2008-ban lebontottak. 1980-tól a FIMÜV Műemléki Osztályán dr. Komárik Dénes mellé kerültem kutatóként, aki később rám bízta Óbuda két központja összes épületének rajzi dokumentálását. Ez a gyűjtemény tudomásom szerint az Építészeti Múzeumba került. 1987-ben elvégeztem a BME Műemlékvédelmi szakmérnöki képzését. Beléptem a MÉSZ-be és alapító tagja lettem a Budapesti Építész Kamarának. (BÉK). 1985-től magántervezőként, később vezető tervezőként az Alkotó Építész Kft. külsős munkatársa lettem. 1997-ben volt az első grafikai kiállításom az OMF pincéjében, ezt később kb. 15 tárlat követte Kőszeg, Solymár, Óbuda, Ajka stb. helyszíneken. 2017-től a Kamara tiszteletbeli tagjaként szakmámat már nem gyakorolom, de állandó kapcsolatban vagyok annak életével. Terveztem hosszú pályafutásom alatt sok-sok családi házat, társasházakat, szállodákat, irodaházakat, lovardát, tűzoltó és mentőállomást, krízis-intenzív kórházi osztályt, fogorvosi rendelőt, kaszinót, homlokzati helyreállításokat, mindenféle átalakításokat. Fő hivatásom mégsem az Építészeti, hanem a háromgyermekes Családanya volt, aki néha rajzolgatott saját és mások kedvére.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Verbőczy Andrea

*1947-ben született Budapesten.
Építésmérnöki oklevelének száma: 154/1970*

1970 decemberében diplomáztam, a VÁTI Műemlékvédelmi Osztályán kezdtem építész pályámat. Szakmai kíváncsiságom végigvitt a tervezés szinte minden területén. Feladataim az ipari, kereskedelmi célú, lakó- (panelházak is) és középületek tervezése, típustervek (pl. mezőgazdasági célokra) kidolgozásában való közreműködés, Kelet-Németországban épülő két kórház gazdasági épületeinek tervezésében is részt vettem. Spontán családi kényszerhelyzet miatt 1977 nyarán Münchenbe mentünk. 1977 decemberében az RMD-nél statikus rajzoló/technikusi állást kaptam. (A kehlheimi víztároló medencék és a 100 méter magas hegyet megmászó csatornaszakasz volt éppen a munka.) Újra építészként akartam dolgozni és egy biztos állást kapni a gyerekek miatt, ezért 1982-ben letettem az ún. „nagy államvizsgát” Münchenben. Közben az állami tervező intézetben tervezői és pályázat-kiértékelési munkát végeztem. A válást 1982 decemberében mondták ki. A vizsga után szokásos áthelyezés engem a gyerekekkel Bayreuthba vitt, az ott épülő új egyetem könyvtár- és sportépületének tervezésében működtem közre. 1986-ban a Közép-frank közigazgatási központba, Ansbachba, majd 2000-ben az Alsó-bajor közigazgatási központba, Landshutba helyeztek át. Így 26 éven át kedvenc témámmal, a középületekkel foglalkozhattam: az állami hozzájárulási eljárás folyamatában a terveket kellett felülvizsgálnom, szakvéleményeznem. Ez a munka rendkívül sokszínű és változatos volt. Ansbachi tartózkodásom alatt három kiállítást szerveztem képzőművészeknek: 1994/96/98-ban. Az utolsó volt a legnagyobb, Moldáviából 10 művész 120 képet állított ki. Kislányom kérésére 2019 decemberében Bécsbe költöztem.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Vértes Péter

*1940-ben született Budapesten.
Építésmérnöki oklevelének száma: 123/1970*

Építész pályáját a LAKÓTERV-ben kezdte, majd dolgozott a SZÖVTERV-ben, később 1982-ig a BUVÁTI-ban, jellemzően lakó- és középületeket tervezett. Számos tervpályázaton nyert díjat, megvételt. Ösztöndíjasként Dániában lehetősége volt tanulmányozni az iparosított lakásépítés dániai eredményeit, amelyről egy kiadványt jelentetett meg. 1982-83-ban Irakban dolgozott létesítményfelelősként, majd az Építésügyi Tájékoztatási Központ Információs Osztályát vezette 1989-ig. Több szakmai információs kiadvány szerzője/társszerzője, az ÉTK számítógépes információs szolgáltatásának elindítója, megalapozója. Ezt követően pályázat útján elnyerte a Magyar Építész Kamara hivatalvezető-titkári pozícióját, amelyet 1993-ig töltött be. 1994 és 1998 között az iparban vállalt állást, a Lábatlani Papírgyár főépítésze – nem mellesleg a település „házi építésze” – volt, majd nyugdíjazásig magántervezőként dolgozott. 1998 és 2002 között települési képviselőként választott lakóhelye, Pomáz várossá válásán és a település fejlesztésén dolgozott, illetve dolgozik ma is a Városfejlesztési Bizottság tagjaként.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Vígh Ilona (Ilona Czinkota)

*1947-ben született Berettyóújfaluban.
Építésmérnöki oklevelének száma: 124/1970*

Diploma után egy évig a SZÖVTERV-ben Makovecz Imre „szárnyai alatt” dolgozhattam. Büszke vagyok erre a kapcsolatra, amely éveken át megmaradt. 1972 óta az USA-ban élek, ahol a munkáim zöme a tömegközlekedési létesítményekhez kapcsolódó építészeti tervezés volt. Ez felölelte új vonalak és állomások tervezését, régebbiek korszerűsítését, tranzitcentrikus településeket és a ma aktuális olyan megaprojekteket, amelyek sikerének a kulcsa a magán és állami szereplők közti együttműködés létrehozása. Első munkahelyem Harry Weese irodája volt, ahol a 60-as években kezdték tervezni a washingtoni metrót a Pierre l'Enfant tervezte főváros nagyvonalú, pompás közterületei alatt. Érdeklődő fiatal építésként izgalommal követtem a munkát majd' 20 évig. Amerikában a tömegközlekedés súlya még nem nagy, ezért komoly munka volt az emberek figyelmének felkeltése, ébren tartása. Sokat kellett utazni, tárgyalni városrendezőkkel, építészekkel, mérnökökkel, politikusokkal, művészekkel és főként az utazóközönséggel Washingtonban, Miami-ban, Buffalo-ban, Los Angelesben, Torontóban. Olyan ismereteket sajátítottam el, amelyekről soha nem gondoltam, hogy egy építésznek szüksége lehet ezekre. Ezután az AECOM-nál, a világ legismertebb infrastruktúra-tervező irodájánál dolgoztam, amely régebbi közlekedési létesítmények korszerűsítésével és újak tervezésével foglalkozik. Projektmenedzserként sok szálon futó munkákat fogtam össze. Most széles körű tapasztalataimat hasznosítva tervezőknek segítek projekteket felkutatni, csapatot építeni, megszerezni a munkát és sikerrel befejezni. Az Amerikai Építész Szövetség (AIA) tagja vagyok. Gyakran és szívesen tervezek házat ismerőseimnek is. A Virginia állambeli gyönyörű Shenandoah völgyben pedig a sokat megélt kétévszázados gesztenyefa rönkökből épített házat dédelgetem.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Voith Mária

*1947-ben született Csepelen.
Építésmérnöki oklevelének száma: 125/1970*

A diploma átvétele után első és majdnem utolsó munkahelyem az akkori Városépítési Tudományos Tervező Intézet (VÁTI) Műemléki Irodája lett. Itt 2005-ig, majd az intézet átalakulása miatt a VÁTI Városépítési Kft-ben 2007-es nyugdíjba vonulásomig dolgoztam. A BME Műemlékvédelmi Szakmérnöki szakán 1979-ben abszolutóriumot szereztem. Tervezőirodánk, különösen eleinte, számolatlanul kapta az érdekes feladatokat, főként a jelentős történelmi múlttal rendelkező vidéki városokban. Itt számomra is sok szép munka akadt kezdetben munkatársi minőségben, később önálló tervezőként. Műemlékek és műemléki környezetben lévő lakóépületek helyreállítási terveit készítettem Budapesten, Esztergomban, Kőszegen, Pécsen, Sátoraljaújhelyen, Sopronban. Kisebb-nagyobb középületek felújítását is tervezhettem (a Hold utcai Postatakarék Pénztár homlokzata, az Óbudai Református Templom, Sátoraljaújhelyen a Kazinczy Ferenc Múzeum, a Mosonmagyaróvári Vár várpincéje, Budapesten az Ó utcában a Magyar Rádió számára irodaépület kialakítása). Munkatársként is érdekes feladatokban vehettem részt (a budapesti Flórián téri gyalogos aluljáróban a római kori együttes bemutatásának tervezése, az Egri Líceum belső tereinek, a Szántódpusztai Idegenforgalmi Központ egyes épületeinek vagy a Gödöllői Királyi Kastély helyreállításának különböző munkafázisai). A VÁTI-ban településrendezési tervek készítésében is részt vehettem munkatársként vagy kisebb részt felelős tervezőként is. Így a budai Várlejtőnél, a Budai Várban, Budapesten Kőbányán és Csepelen, Esztergomban, Hévízen, Zamárdiban készítettem részletes rendezési és szabályozási terveket, örökségvédelmi hatástanulmányt. 1997 és 2019 között a Budapesti Építész Kamara aktív tagja voltam, majd tiszteletbeli tag lettem.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Zilahi Júlia (Vörös Ferencné)

*1946-ban született Budapesten.
Építésmérnöki oklevelének száma: 128/1970*

A diploma megszerzése után 1970-től 1983-ig az Általános Épülettervező Vállalatnál építész tervezői munkakörben dolgoztam. Neves építészek voltak a mestereim: Pázmándi Margit, Dúl Dezső, Rimanóczy Gyula. Ezen idő alatt megszereztem a vezető tervezői jogosultságot. 1983 és 1986 között férjem munkavállalása révén Rómában éltünk. A római évek alatt néhányszor lehetőségem adódott az ACS építész iroda munkájában is részt venni. Ezek az évek elsősorban a kultúrában való elmélyedésben, Róma és Itália alapos megismerésében voltak jelentősek és egy életre meghatározók, valamint az olasz nyelv elsajátítása is meghatározta további pályámat. Hazatérésünk után a Diplomáciai Testületeket Ellátó Igazgatósághoz kerültem, ahol a szakmai ismereteket és a nyelvtudást jól lehetett hasznosítani. Ennek köszönhetően 2006-ig, 20 évig dolgoztam az időközben CD Hungary Zrt. néven működő ingatlanhasznosító és -fejlesztő cégnél. Létesítmény-főmérnöki, ingatlankezelő és -fejlesztő feladataim voltak elsősorban a magyarországi diplomáciai épületeknél, nagykövetségeknél és nagyköveti rezidencia-épületeknél. Mivel magasépítési műszaki ellenőri vizsgát is tettem, így nyugdíjazás után mint műszaki ellenőr dolgoztam. Jelenleg az OKJ képzések építészeti, ingatlankezelő és vagyonértékelő, valamint társasházkezelő képzéseinél vizsgabizottsági elnöki, illetve tagi feladatokat látok el.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Zlamál Ilona

*1946-ban született Budapesten.
Építésmérnöki oklevelének száma: 129/1970*

Jeles és diplomadíjjal kitüntetett diplomám megszerzése után a LAKÓTERV-be kerültem, ahol hamar önálló építészeti tervezési feladatokat kaptam. Emellett elsősorban várostervezési pályázatokat készítettem egy volt évfolyamtársammal közösen. Ezek többnyire díjazott, vagy megvett munkák lettek. Ezekre alapozottan 1975-ben meghívást kaptam a Városépítési Tudományos és Tervező Intézetbe (VÁTI), ahová áthelyezéssel már mint vezető tervező léptem be s itt dolgoztam 2006-ig. 1978-ban megszereztem a Városépítési és Városgazdasági Szakmérnöki diplomát, majd 1980-ban elvégeztem a MÉSZ Mesteriskola V. ciklusát. A VÁTI-ban elsősorban településrendezési munkáim voltak mint Nagykanizsa, Sopron településcsoport általános rendezési tervei, majd az akkor újítként kezelt térinformatikai feldolgozású tervek következtek, mint Székesfehérvár belvárosa, majd Keszthely, Szombathely és Kecskemét településrendezési tervei. Emellett a VÁTI-ban építészeti terveket is készítettem például meghívásos pályázat nyerteseként a Nagykőrösi Önkormányzati Kórház és csatlakozó épületei engedélyezési és kiviteli terveit, amely épületegyüttes 1993 és 1995 között megépült. Időközben saját tervező stúdiót is alapítottam, amelynek keretében Balatonkenese térinformatikai feldolgozású településrendezési tervét, majd Budapest XII. kerületének északi és keleti terület egységére KVSZ-t és KSZT-t dolgoztam ki. 2006-ban a XII. kerület Integrált Városfejlesztési Stratégiájának felelős koordinátora, s ezen belül a kerületrendezési témák, kerületfejlesztési koncepció, akcióterületi tervek készítője voltam. Tagja vagyok a Magyar Építőművészek Szövetségének, a Budapesti Építész Kamarának, amelynek megbízásából a XVIII. kerület kamarai biztosaként, valamint a Magyar Építész Kamara Etikai–fegyelmi Bizottságában tagként tevékenykedem.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

A Hazai Korszerű Építésmérnök Képzésért Alapítvány

A Hazai Korszerű Építésmérnök Képzésért Alapítvány felkérése

Tisztelt Leendő Támogatónk!

1994-ben a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem (BME) Építésmérnöki Karának akkori vezetése létrehozott egy alapítványt azzal a céllal, hogy a Kar hallgatóinak szakmai, tanulmányi munkájához és fejlődéséhez segítséget nyújtson (pl. tanulmányutak támogatása), továbbá hogy díjazza a kiemelkedő hallgatói teljesítményeket (Tudományos Diákköri elismerések, Hauszmann Alajos diplomadíj).

Az Alapítvány 1999-ben közhasznúvá vált, és ezzel megteremtődött annak a lehetősége, hogy a magánszemélyek is támogathassák a Kar célkitűzéseit a személyi jövedelemadójuk 1 %-ával.

Az Alapítvány kuratóriuma 2006-ban létrehozott egy honlapot (www.hkeka.bme.hu), amelyen keresztül megfelelő tájékoztatással tud szolgálni az érdeklődőknek.

Tájékoztatásul szeretnénk emlékeztetni, hogy a Társasági adó törvény 7. § (1) bekezdés z) pontja értelmében azon cégek, akik közhasznú alapítványnak támogatást nyújtanak, a támogatás összegének 20 %-ával csökkenthetik az adózás előtti eredményeiket.

Végezetül szeretnénk kérni, hogy amennyiben az Alapítvány szellemiségével egyetért, lehetőségeihez mérten támogassa, hogy a kiemelkedő diákok munkájához és fejlődéséhez segítséget tudjunk nyújtani, illetve hogy díjazhassuk a munkáikat.

Előre is köszönjük a ránk fordított figyelmét és reméljük, hogy az Ön cégét is a támogatóink között tudhatjuk a jövőben.

Üdvözlettel.

Alföldi György DLA s.k.

dékán

Perényi Tamás DLA s.k.

a kuratórium elnöke

Budapest, 2020. október

Pro Progressio Alapítvány

PRO PROGRESSIO ALAPÍTVÁNY

A Műegyetem Baráti Köre 1996-ban létrehozta a Pro Progressio Alapítványt azzal a céllal, hogy a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen és a vele együttműködő intézményekben az oktatáshoz és a magas szintű oktatás nélkülözhetetlen környezetét képező kutatáshoz szükséges feltételeket jobbjítsa annak érdekében, hogy a szellemi tőke a tudomány nemzetközi fejlődésének irányai mentén folyamatosan gyarapodjon, a nemzeti és egyetemes értékteremtés szerves része legyen. Az alapítvány minősítése: közhasznú alapítvány.

Mindezek megvalósításához az alapítvány feladatának tekinti:

- az oktatáshoz és a kutatás-fejlesztéshez szükséges tárgyi és személyi feltételek szinten tartását és fejlesztését,
- a tudományos továbbképzés feltételeinek támogatását ösztöndíjakkal,
- a tudomány eredményeihez és az ország mindenkori szükségleteihez folyamatosan igazodó iskola-, és tanfolyamrendszerű oktatást szolgáló szervezet kialakulásának támogatását,
- a szociálisan hátrányos helyzetű, de tehetséges hallgatók támogatását,
- a hallgatók, oktatók sportolási, kulturális lehetőségeinek bővítését, az egyetemhez tartozás tudatát erősítő szervezetekkel kapcsolattartást, színvonalas egészségügyi és szociális ellátást,
- az oktató és kutató munka természetes hátterét nyújtó egyetemi kapcsolatszervezés támogatását.

Az alapítvány nyílt, hozzá bármely bel- vagy külföldi természetes és jogi személy pénzbeli vagy természetbeni adománnyal, vagyoni értékű jog átengedésével, ingó vagy ingatlan vagyონrendeléssel csatlakozhat, ha írásban deklarálja egyetértését az alapítványi célokkal.

Az alapítvány céljainak a megvalósítását a kuratórium pályázatok kiírásával, ösztöndíjak, díjak alapításával is elősegítheti.

Várjuk a szervezeteinkhez csatlakozni kívánókat és támogatókat a Pro Progressio Alapítvány titkárságán:

1111 Budapest, Egry József u. 18. V1. épület C szárny Galéria 3. szoba

Tel.: 463-1595

E-mail: ppai@mail.bme.hu

Honlap: www.proprogressio.hu

A Pro Progressio Alapítvány számlaszáma:

10700024-04310002-51100005

Az alapítvány közhasznúsági beszámolóit a **www.proprogressio.hu** címen olvashatók.

A Műegyetemi Kiadó gondozásában megjelent reprezentatív kiadványok

Németh József: A Műegyetemtől a világhírig

E könyv olvasója bizonyosságot talál arra, hogy a Műegyetem tanárai és tanítványai hogyan vettek részt a magyar gazdaság fejlesztésében, hogyan járultak hozzá a világ műszaki fejlődéséhez. Könyvünk a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem közel 225 éves történetét, nemzetközi hírű mérnök-tanárait, több, ma már világhírű egykori tanítványát – akik közül hárman Nobel-díjat kaptak – és a mai Műegyetemen folyó oktató, kutató munkát mutatja be – magyar és angol nyelven – több mint 350 képpel. Elődeinktől kapott örökségünk arra kötelez bennünket, hogy a Műegyetem továbbra is hazánk vezető felsőoktatási intézménye, valamint Európa aktív, jelentős műszaki-, természet- és gazdaságtudományi oktató-kutató központja maradjon. Könyvünk emlékeztessen a régiekre, bátorítson az új keresésére.

Hencsei Pál: A Műegyetemtől a sport élvonaláig

A könyvben mindazokat a műegyetemi sportolókat kívánjuk bemutatni, akik részt vettek az olimpiai játékokon, illetve sikeresen szerepeltek más világversenyeken: világbajnokságokon, Európa-bajnokságokon, főiskolai világbajnokságokon. Műegyetemi sportolóknak tekintjük mindazokat, akik egyetemünkön mérnöki diplomát szereztek, egyetemi hallgatók vagy dolgozók voltak, vagy a MAFC egyesületben sportoltak. A sporteredmények ismertetése mellett kitérünk arra is, hogy a civil életben, a mérnöki pályán milyen sikereket értek el, hogyan állták meg a helyüket. Ezzel igazolni szeretnénk, hogy a sport és a tanulás összeegyeztethető, mindkét területen el lehet érni kiemelkedő eredményeket, meg lehet felelni az elvárásoknak. A mai egyetemi hallgatók a leírtakat követendő példaként használhatják fel, hogy sportbeli és szakmai sikereikkel a Műegyetem hírnevét a jövőben is öregbíthessék.

Palasik Mária: A műegyetemisták odüsszeiája 1944–1946

1944 decemberében a nyilas magyar kormány SAS-behívóval arra kényszerítette az orvosi egyetemek, a József nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem két végzős és szigorló évfolyama mérnöki karainak hallgatóit, valamint állatorvostan-hallgatóit, hogy Németországba telepítve (csaknem toloncolva) ott folytassák és fejezzék be tanulmányaikat. Azok előtt, akik megtagadták tanulmányaik Németországban történő folytatását, két választás volt: vagy katonai szolgálatra jelentkeznek, vagy bujkálnak. Az előbbi a harcba vetés, az utóbbi a pusztulás veszélyét jelentette. Ez sem hordozott kevesebb kockázatot, mint a németországi kitelepítés.

Az egykori hallgatók kezdeményezését felkarolva a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Egyetemtörténeti és Hagyományörző Bizottsága védnöksége alatt, a BME támogatásával, a Műegyetemi Kiadó gondozásában monográfiában tárja az utókor elé ennek a generációnak a hányattatásait.

A kiadványok megrendelhetők:

BME Printer Nonprofit Kft.
1111 Budapest, Egry József utca 1. E épület aula
Telefon: +36 1 463 2309
E-mail: bmeprinterkft@gmail.com

Megjelent: Műegyetem – A történeti campus

A XIX. sz. végére a Királyi József Műegyetem kinőtte a pesti belvárosban alig másfél évtizede elfoglalt épületeit, s ezért számára Dél-Budán, egy Duna-parti területen új helyet jelöltek ki. A lágymányosi telken az új egyetemváros a XX. század első évtizedében alig nyolc év alatt készült el.

Az épületeket az Egyetem három neves építész professzora: Czigler Győző, Hauszmann Alajos és Pecz Samu tervezte. Az akkor emelt Campus nem csak átgondolt koncepciója és építészeti igényessége miatt méltó figyelmünkre. Az elmúlt évszázad történelmi viharai, valamint a műszaki tudományok fejlődése és az oktatási módszerek átalakulása miatt az épületek számos viszontagságon és változáson estek át. Történetük még azok számára is szép számmal tartogat érdekességeket és meglepetéseket, akik éveket, évtizedeket töltöttek a Műegyetemen.

Az album igyekszik jelentőségéhez méltó módon bemutatni a több mint százéves épületegyüttest. Egyaránt kíván szólni a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem volt, jelenlegi és leendő polgárainak, valamint az építészet és a felsőoktatás iránt érdeklődő nagyközönségnek is.

- Szerkesztők: Armuth Miklós, Lőrinczi Zsuzsa
- Szerzők: Gy. Balogh Ágnes, Frey György Péter, Kalmár Miklós, Kiss Zsuzsanna Emília, Zsembery Ákos
- Kiadó: 6 Bt Kiadó, 2013 • Oldalszám: 279 oldal • Méret: 34 x 24 cm
- ISBN: 978-963-313-090-2

Az album megrendelhető a campusalbum@omikk.bme.hu címen.

Helyszíni értékesítés: BME OMIKK, 1111 Budapest, Műegyetem rakpart 3. földszint 53.

Tel.: +36 1 463-2446 • H-P: 10:00-17:00

A mi múltunk! Hozza el és mutassa meg emlékeit!

A Műegyetem Topotéka a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem által a Kreatív Európa Program keretén belül létrehozott online helytörténeti gyűjtemény. Olyan képeket, nyomtatványokat, iratokat, filmeket és hanganyagokat tárol, amelyek felidézik az intézmény múltját az egykori és jelenlegi egyetemi polgárok számára, valamint megőrzik és továbbadják azt a következő generációknak is.

Az EU-s projekthez a BME az egyetemek közül elsőként csatlakozott Magyarországon, vállalva, hogy ilyen módon is közösséget épít, valamint kulturális örökségét közkinccsé teszi.

Különösen fontosnak gondoljuk, hogy az egykori és jelenlegi hallgatóinknál, oktatóinknál, munkatársainknál, kollégiumokban, önképző körökben, tanszékeken stb. vagy a kerület lakóinál fellelhető emlékeket a hozzá tartozó információkkal együtt megőrizzük, összegyűjtsük, rendszerezzük és közzétegyük.

A Topotéka rendszerén keresztül minden érdeklődő számára térítésmentesen, szakszerűen rendezve hozzáférhetővé tesszük a BME különböző intézményeiben, közösségeinél és magánkézben őrzött dokumentumokat.

Amennyiben szívesen megosztaná a Műegyetemre vonatkozó iratait, leveleit, hang-, kép-, és filmfelvételeit, kérem, keresse fel munkatársainkat. A dokumentumokat digitalizáljuk, az eredeti a tulajdonjoggal együtt a felajánlónál marad, a digitális másolatok kerülnek ki a Topotéka oldalára. Amennyiben a tulajdonos úgy gondolja, az eredeti példányokat is az egyetemnek ajándékozhatja, amelyek a BME Levéltárba kerülnek.

Kapcsolat: Batalka Krisztina levéltárvezető

topoteka@omikk.bme.hu
www.muegyetem.topoteka.hu
+36 1 463-1703

Tisztelt Kitüntetett!

Tisztelettel köszöntjük Önt jubileumi diplomája átvétele alkalmából. Az ünnepélyes átadáson minden kitüntetetről fénykép készül, amint átveszi diplomáját. A felvételek az átadást követő negyedik héttől megtekinthetők a **www.foto.bme.hu** internetcímen.

